प्रस्तावना.

आ सामायिक प्रतिक्रमण सूत्रनी अर्थ साथेना पुस्तकनी आपणा स्थानकवासी धर्ममां घणीज खोट हती ने ते पुस्तक छापवा बाबत घणा जैनधर्मी भाइओनी अमारा उपर उपरा उपरी मागणी थवाथी अमोए अमाराथी बनती महेनते बे त्रण प्रतो सामायिक प्रतिक्रमणनी एकठी करीने तेमां बनतो सुधारो वधारो करीने दरेक स्थानकवासी मारवाड़, मेवाड़, दक्षिण, पंजाब आदि स्थलोना भाइओने जेवी रीते उ

सामायिक प्रतिक्रमण
सूत्रार्थ

सज्झायो आदिनो संग्रह विगेरे सहित.

स्थानकवासी भाइओने भणवा वांचवा सारु
यथामति संशोधन करीने
छपावी प्रसिद्ध करनार.

वालाभाई छगनलाल शाह.
जैन वुकसेलर ठे. कीकाभट्टनी पोळ.
मु० अमदावाद.

नवीन आवृत्ति नकल १०००.

संवत १९६२ सने १९०६

किम्मत आठ आना.

प्रस्तावना.

आ सामायिक प्रतिक्रमण सूत्रनी अर्थ साथेना पुस्तकनी आपणा स्थानकवासी धर्ममां घणीज खोट हती ने ते पुस्तक छापवा बाबत घणा जैनधर्मी भाईओनी अमारा उपर उपरा उपरी मागणी थवाथी अमोए अमाराथी बनती महेनते बे त्रण प्रतो सामायिक प्रतिक्रमणनी एकठी करीने तेमां बनतो सुधारो वधारो करीने दरेक स्थानकवासी मारवाड, मेवाड, दक्षिण,पंजाबआदि स्थलोना भाइओने जेवी रीते उपयोगी थाय तेवी रीते करवा अमोए अमाराथी बनती रीते शुद्ध करीने छपावेल छे.

आ पुस्तकनी अंदर सामायिक प्रतिक्रमण सूत्र अर्थ साथे मूळपाठ मोटा अक्षरमां तथा अर्थ चालु अक्षरमां छपाव्या छे तो ते सरवे जैनधर्मी भाइओने अवश्य पसंद पडशे ने जो तेमां कोइ पण स्वधर्मी बंधु सुधारो वधारो करवो जणावशे तो हवेनी बीजी आवृत्तिमां ते मुजब करवामां आवशे. आ पुस्तकनी अंदर सामायिक प्रतिक्रमण अर्थ साथे तथा ते शिवाय दश पच्चक्खाणो घणा खुलासा साथे;चत्तारी मंगलं, चार शरणां,श्रावकने चिंतववाना त्रण मनोर्थ, प्रतिक्रमणनी

अनुक्रमणिका.

अनुक्रमणिका.

सज्झाय विगेरे उपयोगी विषयो दाखल करेला छे.

आ पुस्तक छपाया बाद सुधारवा सारु अनेक उपमाए वीराजमान आठ कोटि समुदायना महापुरुष महाराजश्री रघुनाथजी महाराजना विनित शिष्य. हरखचंदजी महाराजे सुधारी आप्युं छे तेथी तेमनो उपकार मानुंछुं ने तेनुं शुद्धिपत्र छपाव्युं छे तो ते मुजब सुधारीने वांचशो तेम छतां तेमनी तेमज अमारी दृष्टिदोषथी, भुलचुकथी, कंपोझीटरना कंपोझ करेलां प्रुफ तपासतां, अगर अक्षरो उडी जवाथी कांइ भुल रही गइ होय तो सुधारी वांचवा तस्दी लेशो. अने जेवी रीते विद्वान माणसो सार सार ग्रहण करे छे तेवीज रीते आप ग्रहस्थो भुलचुक बाबत माफी आपशो ने आ बाबत सूचना करेथी हुं बीजी आवृत्तिमां भुलचुक सुधारी लइश. आ ग्रंथ छपाववा बाबतमां मने मुंबाइवाला श्रावक भीमसींह माणेक तेमज रतलामवाला पुनाजी छगमल कावडीआ विगेरे ग्रहस्थोए आश्रय आपवाथी कहेलुं तेथी तेमनो आ स्थले उपकार मानुंछुं.

ली. बालाभाइ छगनलाल शाह

जैन बुकसेलर, ठे. फीकामहेतानी पोळ–अमदावाद.

सामायीक प्रतिक्रमण सूत्रार्थ.

॥ अथ श्री नवकार मंत्र प्रारंभः ॥

॥नमो अरिहंताणं॥ नमो सिद्धाणं ॥नमो आयरियाणं ॥ नमो उवज्झायाणं ॥ नमो लोए सव्वसाहूणं* ॥

॥ नवकारनो अर्थ लखियेछे ॥

नमो केहतां नमस्कार होजो,अरिहंताणं के० कर्म

---

* आ नीचेनो पाठ मारवाड विगेरे घणा गाममां नीचे मुजब नव नवकारथी गणाय छे तो जे जेनी आमन्याय मुजब गणवा.

एसो पंच नमुक्कारो ॥ सव्व पावप्पणासणो ॥
मंगलाणंच सव्वेसिं ॥ पढमं हवइ मंगलं ॥ १ ॥

एसो के० ए जे अरिहंतादिक संबंधी, पंच नमुक्कारो के० पांच नमस्कार छे, ते केवो छे? सव्वपाव के० ज्ञानावरणादिक सर्व पाप तेहना, प्पणासणो के० विनाशकरणहार छे, मंगलाणंच के० सर्व मंगलिकमाहे, सव्वेसिं के० सर्वमे पढमं के० मुख्य, हवइ के० छे, मंगलं के० कल्याण कारक.

अर्थ—तिखुत्तो के० तीनवार, आयाहिणं के० आदान, बे हाथ जोडीने जीमणा कानसूं डावा कानताई, प याहिणं के० प्रदक्षिणा करीने, वंदामि के० वंदुंछुं, पगे लागुंछुं, नमंसामि के० मस्तक नमायने नमस्कार करुंछुं, सक्कारेमि के० सत्कार देवुंछुं, सम्माणेमि के० सन्मान देवुंछुं, कल्याणं के० कल्याणकारी, मंगलं के० मंगलकारी, देवयं के० धर्मदेव समान, चेइयं के० छकायका जीवने सुखदायक, पज्जुवासामि के० मन वचन कायासूं करने सेवा करुंछुं, मत्थेण वंदामि के० मस्तके करी नमस्कार करुंछुं.

॥ अथ इरियावहीकी पाटी लिख्यते. ॥

॥ इच्छाकारेण संदिसह भगवन्, इरियाव हियं पडिक्कमामि, इच्छं इच्छामि, पडिक्कमिउं, इरिया वहियाए, विराहणाए, गमणागमणे, पा णक्कमणे, बीयक्कमणे, हरियक्कमणे, ओसा उत्तिंग, पणग, दग, मट्टी मक्कडा, संताणा संक

णो, जेमेजीवा, विराहिया, एगिंदिया, बेइंदिया, ते इंदिया, चउरिंदिया, पंचिंदिया, अभिहया, वत्तिया, लेसिया, संघाइया, संघट्टिया, परियाविया किलामिया, उद्दविया, ठाणाउ ठाणं, संकामिया, जीवियाउ, ववरोविया, तस्स मिछामि डुक्कडं. ॥ १ ॥ इति ॥ ३ ॥

अर्थ—इछाकारेण के० तुमारी इछापूर्वक, संदिसह के० आज्ञा करो तो, भगवन् के० हे महाभाग्य! ज्ञानवंत इरियावहियं के० चालवाना मार्ग माहे जीवव्राधादिक सपापक्रिया तथकी पडिक्कमामि के० निवर्तुं हूं, पछे गुरु कहे, पडिक्कमह के० निवर्त्तो, पाप टालो. पछे शिष्य कहे, इछं के० प्रमाण छे इछामि के० इछूं हूं, पडिक्कमिउ के० पापकर्मसूं निवर्तण वास्ते, इरिया के० रस्तामांहे, वहियाए के० जावतां, विराहणाए के० दुःखदीनो होय, गमणागमणे के० जातांने आवतां, पाण के० प्राणी, क्कमणे के० पगेकरचांप्या होय, बीय के० बीजने, क्कमणे के० चांप्य

होय, हरिय के० हिरवी वनस्पति वगैरेने क्रमणे के० चांपी होय, उसा के० सूक्ष्म अपकाय आकाशथकी पडे ते, उत्तिंग के० कीडीयाना नागरां, पणग के० पांचवर्णी नील फूलण, दग के० पाणी, मट्टी के० काची माटी, मक्कडा के० कोलिआवडा मर्कट, संताणा के० मर्कटना संतान, संकमणे के० ए सर्वने पगे करी पीड्या तथा मसल्या, जे के० जे कोइ, मे के० में पोते, जीवा के० जीवने, विराहिया के० दुःखदीनो होय, एगिंदिया के० जेहने शरीररूप एकज इंडी होय ते, पृथ्वी, पाणी, अग्नि, वायु, वनस्पतीना जीव, बेइंदिया के० शरीर तथा मुख दोय इंडीवाला जे, शंख, शीप, गंडोला, अलसीया, एह्वा जेहने पग न होय ते बेंडी, तेइंदिया के० तीन इंडीवाला शरीर, मुख, नाक होय ते, कुंथुवा, जु, लीख, मांकण, कीडी जेहना मुखउपरे शिंग होय, चउरिंदिया के० चारइंडी, शरीर. मुख नाक ने आंख होय ते, माखी, मछर, डांस, वींछी, भमरी, टीड जे उडणारा, छे अगर आठ पग. तथा मस्तकें शिंग

होय ते, पंचिंदिया के० पांच इंडीवाला शरीर, मुख, नाक, आंख ने कान होय ते जलचर, थलचर, खेचर (एतिर्यंच,) तथा मनुष्य, देव, नारकी सर्व संसारी जीव ते, अभिहया के० सामा आवतां हण्या होय, वत्तिया के० एकठिगले करिया तथा धुलमे ढांक्या होय, लेसिया के० भूमीमे घस्या तथा लगारक मसल्या होय, संघाइया के० मांहोमांहे शरीरने मेलवीने एकठा मेलव्या होय, संघट्टिया के० थोमो स्पर्श करवे करी दुहव्या होय, परियाविया के० सर्व प्रकारें ताप्या, पीमा उपजावी होय, किलामिया के० गाढो दुःख उपजाव्यो, मृतप्राय कीधा, उद्दविया के० त्रास देने हाली चाली शके नही एहवा कीधा, ठाणाउ के० एक स्थानकथी उपामीने, ठाणं के० बिजे ठकाणे संकामिया के० मूक्या होय, जीवियाउ के० जीवत थकी, ववरोविया के० मारीया होय, नाश कीधो, तस्स के० ते संबंधी अतीचार लाग्या ते, मिच्छामिदुक्कडं के० पाप मुजने निष्फल थाओ.

॥ अथ तस्सउत्तरीनी पाटी लिख्यते ॥

तस्स उत्तरी करणेणं, पायच्छित करणेणं, विसोही करणेणं, विसल्ली करणेणं, पावाणं कम्माणं, निग्घायणठाए, ठामि करेमि काउस्सग्गं, अन्नठ उससिएणं, निससिएणं, खासिएणं, छीएणं, जंभाइएणं, उडुएणं, वायनिसग्गेणं, भमलिए, पित्तमुछाए, सुहुमेहिं अंगसंचालेहिं, सुहुमेहिं खेलसंचालेहिं, सुहुमेहिं दिठिसंचालेहिं, एवमाइएहिं, आगारेहिं, अभग्गो, अविराहिउ, हुज्ज मे काउस्सग्गो, जाव अरिहंताणं, भगवंताणं, नमुक्कारेणं, नपारेमि, ताव कायं, ठाणेणं, मोणेणं, झाणेणं, अप्पाणं वोसिरामि ॥ १ ॥ इति ॥ ४ ॥

अर्थ—तस्स के० तेनेज, उत्तरी के० विशेषे करी शुद्ध, करणेणं के० करवा सारुं पायछित के० प्रायश्चित्त

पापनी आलोवणा, करणेणं के० करवा सारुं, विसोही के० विशुद्ध, निर्मल, करणेणं के० करवा सारुं. वि सल्ली के० (१) माया, (२) नियाण, (३) मिथ्यात ए तीन सल्यरहित, करणेणं के० करवा सारुं, पावाणं के० संसार हेतूना पाप, कम्माणं के० कर्मने, निग्घा यणं के० टालवाने, ठाए के० अर्थे, ठामिकेरमि के० एक ठामे रहीने करूंछुं, काउस्सग्गं के० कायाने ह लाववी नही ते, अन्नत्थ के० आगे कह्या मुजब काया हले तेहनो आगार (माफी), उससिएणं के० उंचो श्वास लेवाथी, निससिएणं के० नीचो श्वास मूकवाथी खासिएणं के० खासी खोकला थकी, छीएणं के० छींक आया थको जंभाइएणं के० जांभली अगर बगासू लेवा थकी, उड्डुएणं उड्कार आया थकां, वायनिस ग्गेणं के० वायु निकलतां थकां भमलिए के० अक स्मात चक्री आववाथी, पित्तमुछाए के० पित्तराकोपसूं मूर्छा आया थकां, सुहुमेहिं सूक्ष्म थोडोक, अंगसंचा लेहिं के० शरीर हलाववाथी, सुहुमेहिं के० थोडो, खे लसंचालेहिं के० श्लेष्म तथा मुखना थूंकनुं चालववा

थकी,कफ गिलवा थकी,सुहुमेहिं के० सूक्ष्म थोमी दिठि संचालेहिं के० चक्षु दृष्टी हलाववा थकी, एवमाइएहिं के० ए आदि करीने बीजा,आगारेहिं आगार लेता थकां अन्नग्गो के० न्नागे नही, खंमित हुवे नही, अविराहिऊ के०हानी पोहचे नहीं, हुज्ज के० होजो,मे के० म्हारो, काउस्सग्गो के० काया स्थीर राखवी, जाव के० ज्यां सुधी, अरिहंताणं न्नगवंताणं के० अरिहंत न्नगवानने, नमुक्कारेणं के० नमस्कार करूं त्यांसुधी, नपारेमि के० पारूं नही ध्यान संपूर्ण न करूं, ताव के० त्यांसुधी, कायं के० म्हारी कायानें, शरीरने, ठाणेणं के० एक ठिकाणें स्थीरपणे राखीने, मोणेणं के० अबोले रहीने झाणेणं के० एकाग्र ध्यान तेणें करीने, अप्पाणं के० महारी काया ते प्रत्यें. वोसिरामि के० हुं तजुंछुं. आ पाटी कहीनें काउस्सग्ग करणों. इरियावहिको पाटी मनमाहें केहणी नवकार कहीने पछीकाउस्सग्ग पारियें

॥ अथ लोगस्सकी पाटी लिख्यते ॥

॥ लोगस्स उज्जोयगरे, धम्म तित्थयरे जि

गे, अरिहंते कित्तइस्सं, चउवीसंपि केवली, उसभ मजियच वंदे, संभव मभिणंदणंच, सु मइंच पउमप्पहं सुपासं, जिणंच चंदप्पहं वंदे, सुविहिंच पुप्फदंतं, सीअल सिजांस, वासपुज्जं च, विमल मणंतंच जिणं, धम्मं संतिंच वंदामि, कुंथुं अरंच मल्लिं, वंदे मुणिसुव्वयं, नमिजिणंच, वंदामि, रिठनेमिं, पासं तह वद्धमाणंच, एवं म ए अभिथुआ, विहुय रयमला, पहीण जर मरणा, चउवीसंपि जिणवरा, तिह्वयरा मे प सीयंतु, कित्तिय वंदिय महिया, जे ए लोग स्स उत्तमा सिद्धा, आरुग्ग बोहिलाभं, समा हिवर मुत्तमं दिंतु, चंदेसु निम्मलयरा, आइच्चे सु अहियं पयासयरा, सागरवर. गंभीरा, सि द्धा सिद्धिं मम दिसंतु ॥ १ ॥ इति ॥ ५ ॥

अर्थः—लोगस्स के० पंचास्तिकायात्मक लोकने विषे उज्जोयगरे के० उद्योतना करणहार, धम्म के० धर्म

तिच्छयरे के० तीर्थना करणार, जिणे के० रागद्वेषना जितणार एह्वा, अरिहंते के० अरिहंतने, कित्तइस्सं के० कीर्तिकरुंछु चनवीसंपि के० ऋषन्नादिक चोवीस परमेश्वर तथा अन्यनी, केवली के० केवलज्ञानी तीर्थंकरना नाम कहे वे, नसन्न के० श्रीऋषन्नदेव स्वामी, मजियंच के० श्री अजितनाथ प्रत्यें, वंदे के० वांडुंछुं, संन्नव के० श्री संन्नवनाथ प्रत्यें, मन्निणंदणं के० श्री अन्निनंदननाथ प्रत्यें, च के० वली, सुमइ के० श्रीसुमतिनाथने, च के० वली पनमप्पहं के० श्री पद्मप्रन्नु स्वामी प्रत्ये, सुपासं के० श्री सुपार्श्व नाथजीने, जिणं के० रागद्वेषना जितणार, च के० वली चंदप्पहं के० श्री चंडप्रन्नजीने, वंदे, के० वांडुंछुं, सुविहिं के० श्री सुविधिनाथजीनें, च के० वली पुप्फदंतं के० श्री पुप्फदंतजी प्रत्यें, सीयल के० श्री शीतलनाथजीने, सिज्जंस के० श्री श्रेयांसनाथजीने, वासुपुज्जं के० श्री वासुपूज्य स्वामी प्रत्यें, च के० वली, विमल के० श्रीविमलनाथजीनें, मणंतं के० श्री अनंतनाथजीनें, च के० वली, जिणं के० रागद्वेषना

जीतणार, एहवा धम्मं के० श्री धर्मनाथजीनें संतिं के० श्री शांतिनाथजीने च के० वली, वंदामि के० वांडुहुं, कुंथुं के० श्री कुंथुनाथजीने, अरं के० श्रीअरनाथजीने, च के० वली, मल्लिं के० श्री मल्लिनाथजीने, वंदे के० वांदुहुं, मुणिसुव्वयं के० श्री मुनीसुव्रतस्वामी प्रत्ये, नमिजिणं के० श्री नमिजिनने, च के० वली, वंदामि के० नमस्कार करूंहुं. रिठनेमिं के० श्री अरिष्टनेमिजी प्रत्ये, पासं के० श्री पार्श्वनाथस्वामी प्रत्ये, तह के० तथा, वद्धमाणं के० श्री वर्द्धमान स्वामी प्रत्ये, हुं वांडुहुं, च के० वली, एवं के० ए प्रकारे, मए के० म्हारे जीवे ने, अभिथुआ के० नामपूर्वकस्तव्या छे, ते चोवीस परमेश्वर केहवा छे? तो के विहुय के० टाल्या छे, रयमला के० कर्मरूपी रज तथा मल, पहीण के० अतिशय करीने क्षय कर्योछे, जरमरणा के० जरा तथा मरणने जेणे क्षय कर्यां छे, चउवीसंपि के० चोवीस तीर्थंकर तथा अन्य जिणवरा के० जिनवर. तित्थयरा के० तीर्थंकर ते, मे के० म्हारा उपर पसीयंतु के० प्रसन्न होवो, कित्तिय

के० कीर्तित छे, वंदिय के० वंदवा योग्य छे, महिया के० पुज्य छे, इंद्रादिक पूजे छे एहवा, जे के० जे तीर्थंकर, ए के० ए प्रत्यक्ष लोगस्स के० लोकने विषे उत्तमा के० उत्तम एहवा, सिद्धा के० सिद्ध भगवंत ! तुमे मुजने, आरुग्ग के० द्रव्य तथा भाव रोग रहित, बोहिलाभं के० श्री जिनधर्मनी प्राप्तिनो लाभ थवानें अर्थे, समाहिवर के० प्रधान समाधि, उत्तमं के० उत्कृष्ट ऊंची एहवी, दिंतु के० देवो, चंदेसु के० चंद्रमा थी अधीक निम्मलयरा के० अत्यंत निर्मल छे, आइच्चेसु के० सुर्यसमुदाय थकी पण, अहियं के० अधिक, पयासयरा के० प्रकाशना करणहार सागरवर के० प्रधान, छलो स्वयंभु रमण नामा समुद्र तेनी पेरे गंभीरा के० गुणे करी गंभीर छे, सिद्धा के० एहवा जे सिद्ध ते, सिद्धिं के० मुक्ति ते, मम के० मुजने, दिसंतु के० देवो.

॥ अथ सामायिक लेवणकी पाटीलिख्यते. ॥

करेमि भंते सामाइयं, सावज्जं जोगं पच्च

खामि, जावनियमं, पज्जुवासामि, डुविहं, तिवि हेणां, नकरेमि, नकारवेमि. मणासा, वयसा, का यसा, तस्सज्ञंते, पडिक्कमामि, निंदामि, गरिहा मि. अप्पाणं वोसिरामि ॥ १ ॥ इति ॥ ६ ॥

अर्थः—करेमि के० हुं करूंहुं ज्ञंते के० हे पूज्य, सामाइयं के० समता परिणामरूप सामायिकने, सा वज्जं के० पाप, तेणें करी सहित एहवा, जोगं के० मन वचन कायाना योग, ते प्रत्ये पच्चखामि के० नि पेध करूंहुं, जाव के० ज्यां सुधी, नियमं के० सामा यिक व्रतना नियमने पज्जुवासामि के० हुं सेवुंहुं. रहुं त्यांसुधी, डुविहं के० दोय करणासु करणो, करावणो, तिविहेणं के० तीन जोगसूं नकरेमि के० हुं करूं नही, नकारवेमि के० हुं डुजापासें न करावुं, मणासा के० मने करी, वयसा के० वचनें करी, कायसा के० का याए करीने तस्स के० ते सावद्य व्यापाररूप पापने, ज्ञंते के० हे ज्ञगवंत ! पडिक्कमामि के० निवर्तुंहुं, निं दामि के० हुं आत्मानी साखें निंडुंहुं, गरिहामि के०

गुरूनी साखें हुं विशेपें निंदुंछुं, अप्पाणं के० माहरो आत्माने, ते दुष्ट क्रिया थकी वोसिरामि के० वोसिरावुंछुं, विशेषे करीनें तजुंछुं.

॥ अथ श्री नमुह्णुणंनी पाटी लिख्यते ॥

नमुह्णुणं, अरिहंताणं, जगवंताणं, आइगराणं, तिह्नयराणं, सयंसंबुद्धाणं, पुरिसुत्तमाणं, पुरिससीहाणं, पुरिसवर पुंडरीयाणं, पुरिसवर गंधहह्नीणं, लोगुत्तमाणं. लोगनाहाणं, लोगहियाणं, लोगपईवाणं, लोगपज्जोयगराणं अन्नयदयाणं, चक्खुदयाणं, मग्गदयाणं, सरणदयाणं, जीवदयाणं. बोहिदयाणं, धम्मदयाणं, धम्मदेसियाणं, धम्मनायगाणं, धमसारहीणं. धम्मवरचाउरंत चक्कवट्टीणं, दिवो, ताणं, सरणगइ. पइठा, अप्पडिहय वरनाण दंसणधराणं. वियट्ट छउमाणं. जिणाणं जावयाणं. तिन्नाणं

तारयाणं, बुद्धाणं बोहियाणं, मुत्ताणं, मोयगाणं, सव्वन्नूणं, सव्वदरिसिणं, सिव, मयल, मरुअ, मणंत, मक्खय, मव्वाबाह, मपुणरावित्ति, सिद्धिगइ, नामधेयं, ठाणं, संपत्ताणं, नमो जिणाणं, जियभयाणं ॥ १ ॥ इति ॥ ७ ॥

अर्थः—नमुत्थुणं के० नमस्कार होवो, अरिहंताणं के० श्री अरिहंत देवने, भगवंताणं के० भगवंतने, आइ गराणं के० धर्मना आदिना करणारने, तित्थयराणं के० तीर्थना स्थापणार एटले साधु, साधवी, श्रावक, अने श्राविका, ए चार जातना तीर्थना स्थापनार, सयंसंबुद्धाणं के० पोते सम्यक प्रकारे तत्वना जाण थया, पुरिसुत्तमाणं के० पुरुष मांहे उत्तम, पुरिससीहाणं के० पुरुष माहे सिंह समान, पुरिसवरपुंडरीयाणं के० पुरुष माहे पुंडरीक कमल समान, पुरिस के० पुरुष माहे, वर के० प्रधान, गंधहत्थीणं के० गंध हस्ती समान छे, लोगुत्तमाणं के० लोक मांहे उत्तम छे, लोगनाहाणं के० लोकना नाथ छे, लोगहि

याणं के० लोकना हितकारी छे, लोगपईवाणं के० लोकने विषे दीपक समान छे, लोगपज्जोयगराणं के० लोकमांहे उद्योतना करणार अन्नयदयाणं के० अन्नय दानना देणार, चख्खुदयाणं के० ज्ञानरूप चक्षुना देणार, मग्गदयाणं के० मोक्ष मार्गना देणार, सरणदयाणं के० सरणाना देणार, जीवदयाणं के० संजम जिवतरना देणार, बोहिदयाणं के० समकित रूप बोधना देणार, धम्मदयाणं के० धर्मना देणार, धम्मदेसियाणं के० धर्मना उपदेशना देणार, धम्मनायगाणं के० धर्मना नायक, धम्मसारहीणं के० धर्मरूप रथना सारथी, धम्म के० धर्मने विषे, वर के० प्रधान चाउरंत के० चारगतिनो अंत करवा माटे, चक्कवट्टीणं के० चक्रवर्ति समान छो, दिवो के० बेट समान, ताणं के० दुःखना निवारण करणार, सरण के० आधार गइ के० चार गति मांहे, पइठा के० पडतां जीवने, अप्पडिहय के० नही हणाणु एवुं, वर के० प्रधान, नाण के० ज्ञान, दंसण के० दर्शन एटले देखवुं, धराणं के० धरणार विअट्ट के० गयुं छे, छउमाणं के० छ

ऋस्तपणुं एटले कर्मरूपी आवरण, जिणाणं के० राग द्वेषने जीत्या छे, जावियाणं के० बिजाने राग द्वेष थकी जिताव्या छे, तिन्नाणं के० संसाररूपी समुद्र तर्या छे, तारयाणं के० बिजाने संसार समुद्रथी तारे छे, बुद्धाणं के० पोते तत्वज्ञानने समज्या, बोहियाणं के० बिजाने तत्वज्ञान समजावणार, मुत्ताणं के० पोते चातुर्गतिक विपाक विचित्र कर्मथकी मुकाणा, तथा मोयगाणं के० बीजा अन्य प्राणीने कर्मथकी मुकावणार छे, सव्वन्नूणं के० सर्व ज्ञानी छे, सव्वदरिसिणं के० सर्व पदार्थना देखणार छे, सिव के० सर्व उपद्रव रहित मयल के० अचल मरुए के० रोग रहित मणंत के० मरण रहित मखय के० सर्व काल निश्चल, मव्वाबाह के० बाधा पीडारहित मपुणरावित्ति के० जे गति थकी फरी संसारने विषे अवतार लेवो नथी, एहवी सिद्धिगइ के० सिद्धि गति छे, नामधेयं के० एवुं नाम ठाणं के० एवुं स्थानक संपत्ताणं के० मोक्ष नगर प्रत्ये पाम्या छे, एहवा अरिहंत आणी नमो के० नमस्कार होजो, जिणाणं के० कर्मरूपी शत्रुने जीतणार, तथा

जियन्नयाणं के० इहलोकादिक सात न्नय प्रत्ये जी तणार छे.

॥ अथ सामायक पारवानी पाटी लिख्यते ॥

नवमा सामायक व्रतना पंच अइयारा, जाणेवा, नसमायेरवा, तंजहा ते आलोउं, मण डुप्पणिहाणे, वय डुप्पणिहाणे, काय डुप्पणि हाणे, सामाइयसस्सइ अकरणयाए, सामाइय स्स अणवठियसस्इ करणयाए, तस्स मिछामि डुक्कमं. सामायकने विषे दस मनना, दस वच नना, बार कायाना, ए बत्तीस दोष मांहेलो कोई दोष लाग्यो होय तो मिछामि डुक्कमं, आ हारसंज्ञा, न्नयसंज्ञा, मिहूणसंज्ञा, परिग्गहसंज्ञा, ए चार संज्ञामांहेली कोई संज्ञा करी होय तो मिछामि डुक्कमं, स्त्रीकथा, राजकथा, न्ना तकथा, देशकथा, ए मांहेली कोई कथा करी होय तो मिछामि डुक्कमं, सामायक सम्काए

णं, फासियं, पालियं, सोहियं, तिरियं, कित्तयं, आराहियं, आणाए अणुपालीयं, नभवइ, तस्स मिछामि दुक्कडं ॥ १ ॥ इति ॥ ८ ॥

अर्थः—नवमा सामायक व्रतना, पंच अइयारा के० पांच अतीचार, जाणेवा के० जाणवा, नसमायरेवा के० आचरवा नही, तंजहा के० जेम छे तेम ते आलोउं के० ते कहुंछुं, मणदुप्पणिहाणे के० मनमाहे वर्त्युं होय, वयदुप्पणिहाणे के० वचन माठुं वर्त्युं होय, कायदुप्पणिहाणे के० काया माठा प्रवर्तावी होय, सामाइयसस्स के० सामायकने अकरणयाए के० बराबर कीधी के नही तेनी बराबर खबर न रही होय, सामाइयस्स के० सामायकने अणवठियसईकरणयाए के० पुरी थया विना पारी होय, तो तस्स के० तेनुं मि० के० खोटो किधो ते निष्फळ थावो. आहारसंज्ञा के० खावानी इछा, भयसंज्ञा के० भय लागो

खोटो कीधेलुं निष्फळ थावो; सामायक समकाएणं के० सामायक कायाए बरावर रीते फासियं के० स्पर्श करियो, अंगीकार करियो, पालियं के० तवोज पाल्यो, सोहियं के० शुद्ध कर्यो, तिरियं के० पार उतारियो, कित्तय के० कीर्ति कीधी, आराहियं के० आराधना किधी आणाए के० वितराग देवनी आज्ञा ने अणुपालीयं के० पाळी, नत्रवइ के० न होय त स्स मिच्छामि डुक्कडं के० खोटा कीधानुं फळ निष्फळ थावो. इति सामायक संपूर्ण. ॥

॥ अथ सामायकनी विधी लिख्यतें. ॥

॥ प्रथम श्री सीमंधर स्वामीजीनी आज्ञा लेइने एक नवकार गुणीने "इरियावहिनी" पाटी जणावी; पछी तस्सउत्तरीनी पाटी जणीने काउसग्ग करवो, काउसग्गमांहि "इरियावहीया" थकी ते "जीवियाउ ववरोविया तस्स मिच्छामिडुक्कडं" सुधीनो पाठ मनमां बोलीने एक नवकार मनमां कहीने का

उसग्ग पारवो. पछी प्रगट " लोगस्सकी " पाटी कहीने सामायकनी आगन्या लेईने " करेमि भंतेनी " पाटी " जावनियम " सुधी कहीने आगल मुहूर्त (घालणो हुवे तिके) घालणो; पछी " पज्जुवासामि " थकी " अप्पाणं वोसिरामि " सुधी पाठ कहीने सामायक पच्चखवी. पछे डावो गोडो उभो करीने दोयवार " नमुत्थुणं " नी पाटी कहेवी; उजा नमुत्थुणांना छेहडे " ठाणं संपाविउ कामस्स नमो जिणाणं " एम कहेवो; अने सामायक पारती वेळा " इरियावही, तस्स उत्तरी " नी पाटी भणीने काउस्सग्ग करवो; काउस्सग्ग मांही " इरियावहीनी " पाटी कहीने एक नवकार गुणीने काउस्सग्ग पारवो; पछी " लोगस्स " भणी " नमुत्थुणं " दोयवार उपर लिख्या मुजब कहीने नवमा सा

मायकनी पाटी " अणुपालियं न भवइ तस्स मिच्छामि दुक्कडं " सुधी कहीने तीन नवकार गुणीने सामायक पारवी.

इति श्री सामायक अर्थ विधि संपूर्ण.

श्री जिनाय नमः

अथ श्री प्रतिक्रमण, अर्थ, विधिसहित प्रारंभ:

विधीः—प्रथम " चोविस स्तव " कीजे. उभो रहीने " तिखुत्तो " गुणीजे. देव, गुरू तथा वडा साधर्मीभाईनी पडिक्कमणो ठायवानी आगन्या लेई ने " इच्छामिणं भंते " नो पाटी कहीजे.

इच्छामिणं भंते, तुम्भेहिं अभणं नाय समाणे, देवसि पडिक्कमणुं ठाएमि, देवसि ग्यान, दंसण, चारित्त, तप, अतिचार चिंतवणार्थं, करेमि काउस्सग्ग ॥ १ ॥ इति ॥

अर्थः—इच्छामिणं के० हुं इच्छुउं, भंते के० हे भगवन् ! तुम्भेहिं के० तुमारी अभ्भणुंनायसमाणे के० आज्ञा मांगीने, देवसि के० दिवस संबंधी, पडिक्कमणुं के० पापनुं निवारण करणवास्ते, ठाएमि के० एक ठिकाणे बेठुंछुं, देवसि के० दिवस संबंधि, ग्यान के० ज्ञान, दंसण के० दर्शन, समगत, चारित्त के० चारित्र, कर्मरुपि शत्रुको नाश करणो, तप के० तपस्या संबंधि, अतिचार के० व्रत भांगवाने तैयार थवुं, ते चिंतवणार्थ के० चिंतवणा करणवास्ते, करेमि के० हुं करुंछुं, काउस्सग्ग के० कायाकी स्थीरता ॥ १ ॥

पछी " नवकार " कहीजे. " तिखुत्तारा " पाठसुं पहिला आवसकनी आगन्या मांगीने " करेमि भंते " नी पाटी कहीजे. पछी " इछामि ठामी " नी पाटी भणीजे.

इछामि ठामि काउस्सग्ग, जो मे देवसिउ, अइयारो कउ, काइउ, वाइउ माणसिउ उस्सुत्तो, उम्मग्गो, अकप्पो, अकरणिजो, दुजाउ दुविचिंतिउ, अणायारो, अ

णिह्वियव्वो, असावग पाउग्गो, नाणे तह दंस णे, चरित्ता चरित्ते, सुए, सामाइए, तिन्हं गु त्तीणं, चउन्हं कसायाणं, पंचन्हं मणुवयाणं, तिन्हं गुणव्वयाणं, चउन्हं सिखावयाणं, वार सविहस्स, सावग धम्मस्स, जं खंम्मियं, जं वि राहियं, तस्स मिछामि डुक्कडं ॥ १ ॥ इति ॥

अर्थः—इछामि के० हुं इछुंछुं, ठामि के० एक ठिकाणे रहीने, काउस्सग्ग के० कायाकी स्थीरता, जो के० जे, मे के० महारा जीवें, देवसिउ के० दिव स संबंधि, अइयारो के० अतिचार, कउ के० कीधा होय, काइउ के० काया संबंधी, वाइउ के० वचन संबंधि, माणसिउ के० मन संबंधि, उस्सुत्तो के० सुत्र विरुद्ध परूपणा किधी होय, उम्मग्गो के० जिनमार्ग उल्लंघीने डुजो मार्ग पकड्यो होय, अकप्पो के० न भोगववानी वस्तु भोगवी होय, अकरणिज्जो के० क रवा जोग नही एवो कार्य करियो होय, डुज्झाउ के० आर्त्त, रौद्र ध्यान ध्यायो होय, डुविचिंतिउ के० डुष्ट

अशुभ कार्यनी मनमां चिंतवणा कीधी होय, अणा यारो के० ए नव अनाचार आचरवा जोग नही, अ णिच्छियव्वो के० इच्छवा जोग नही, असावग पाउग्गो के० श्रावकने उचित नही, नाणे के० ज्ञानने विषे, तह के० तिमहिज, दंसणे के० समकितने विषे, च रित्ता चरित्त के० कांइएक चारित्र ने कांइएक नही चारित्र एहवो जे श्रावकनो चारित्र तेने विषे, सुए के० सुत्र सिद्धांतने विषे, सामाइए के० समता रूप सामायकने विषे, तिन्हं गुत्तीणं के० मनगुप्ति, वचनगुप्ति, कायगुप्ति, ए तीन गुप्ति न पाल्यां थकां, चउन्हं कसायाणं के० क्रोध, मान, माया, ने लोभ ए चार कषाय करिया थकां, पंचन्हं मणुव्वयाणं के० (१) प्राणातिपात, (२) मृषावाद, (३) अदत्ता दान, (४) मैथून, (५) परिग्रह, ए पांच प्रकार का विरमण अणुव्रतने विषे, तिन्हं गुणव्वयाणं के० छहो, सातमो, ने आठमो, ए तीन प्रकारका गुणव्रत माहेथी, चउन्हं सिखावयाणं के० चार प्रकारका सिक्षा व्रत, नवमो, दसमो, इग्यारमो, ने बारमो, ए

माहेथी, बारस विहस्स के० ए बारे प्रकारका व्रत, सावगधम्मस्स के० श्रावक संबंधि जे धर्म तिण मा हेसुं महारा जीवे, जंखंम्यिं के० जे देश थकी ज्ञंग कीधो, जंविराहियं के० जे सर्वथकी ज्ञंग कीधो, तस्स के० तेहनुं, मिच्छामि के० मुजने निष्फळ थावो, डुक्कडं के० पाप. ॥ २ ॥

पछी " तस्स उत्तरी " नी पाटी कहीने उज्ञो रहीने काउस्सग्ग ठाईजे. काउस्सग्गमांहि, १४ ग्या नका, ५ समकितका, ६० व्रताका, १५ कर्मादानका, ५ संलेहणाका, एवं " एए अतिचार " नी चिंतवणा कीजे. ते अतिचार आ प्रमाणेः—(तपस्या, अशक्त पणा वगेरे कारणसूं उज्ञो रहीने काउस्सग्ग करण की शक्ति न होय तो नीचे बेसीने काउस्सग्ग ठाईजे.)

(१४ ग्यानका) आगमे तिविहे पनंते तंजहा, सुत्तागमे, अत्थागमे, तडुज्ञयागमे, एह वा श्री ज्ञानने विषे जे कोई अतिचार लाग्यो होय ते आलोउं, जंवाइद्धं, वच्चामेलियं, हीण

खरं, अच्चखरं, पयहीणं, विनयहीणं, जोगही
णं, घोसहीणं, सुठुदिन्नं, डठुपडिछियं, अकाले
कउ सझाउ, काले न कउ सझाउ, असझा
ये सझायं, सझाइये न सझायं, नणतां,
गुणतां, चिंतवतां, अने चितारतां, ग्यान अने
ग्यानवंतनी, आसातना कीनी होय ॥ ❀ ॥
(५ समकितना अतिचार) दंसण समकित,पर
मठ संथवोवा, सुदिठ परमठ, सेवणा वावि,
वावन, कुदंसण वज्जणा, समत्त सद्दहणा एह
वा समकितना समणो वासएणं, समत्तस्स, पंच
अइयारा, पेयाला जाणियवा, न समायरियवा,
तंजहा ते आलोउं, संका, कंखा, वितिगिच्छा,
परपासंड परसंसा, परपासंड संथवो ॥ ❀ ॥
(६० व्रताका अतिचार) पहिला थूल प्राणाति
पात वेरमणं व्रतना, पंच अइयारा, पेयाला, जा
णियव्वा,नसमायरियवा,तंजहा ते आलोउं, बंधे

वहे, छविच्छेए, अइभारे, भत्तपाणवोच्छेए॥ ॥
बीजा थूल मृषावाद वेरमणं व्रतना पंच अइया
रा जाणियवा न समायरियवा तंजहा ते आ
लोउं, सहस्सा भखाणे, रहस्सा भखाणे, स
दार मंतभेय, मोसोवएशे, कूडलेह करणे॥ ॥
तीजा थूल, अदत्तादान, वेरमणं व्रतना पंच
अइयारा, जाणियवा, न समायरियवा, तंजहा ते
आलोउं, तेनाहडे, तक्करपउगे, विरुद्ध रज्जा इकम्मे,
कूडतोले, कूडमाणे, तपडिरुवग ववहारे ॥ ॥
चोथो थूल मेहुणं वेरमणं व्रतना पंच अइयारा, जा
णियवा, न समायरियवा, तंजहा ते आलोउं,
इत्तरिय परिग्गहिय गमणे, अपरिग्गहिय गमणे,
अनंग क्रीडा, परविवाह करणे, काम भोगेसु
तिव्वाभिलासा ॥ ॥ पांचमा थूल परिगह
प्रमाण वेरमणं व्रतना, पंच अइयारा, जाणिय
वा, न समायरियवा, तंजहा ते आलोउं, खि

त्तवत्थु पमाणाइक्कम्मे, हिरण सोवन पमाणाइ
कम्मे, धण धन्न पमाणाइक्कम्मे, डुपद चोपद
पमाणाइक्कम्मे, कुविय पमाणाइक्कम्मे ॥ ॥
छठा दिशिवेरमणं व्रतना, पंच अइयारा, जाणि
यवा, न समायरियवा, तंजहा ते आलोउं, उर्द्ध दि
शि पमाणाइक्कम्मे, अहोदिशि पमाणाइक्कम्मे,
तिर्यदिशि पमाणाइक्कम्मे, खेतवूढी, सयंतरधाए
॥ ॥ सातमा उवनोग परिनोग, दुविहे पनंते
तंजहा, नोयणाउय. कमउय, नोयणाओ,
समणोवासअणे, पंच अइयारा, जाणियवा, न
समायरियवा, तंजहा ते आलोउं, सचित्ताहारे,
सचित्त पमिबद्धाहारे, अप्पोलसहि नखणाया,
दुप्पोलसहि नखणाया, तुह्रोसहि नखणाया,
कमउणं समणोवासएणं, पनरस कमदाणाई,
जाणियवा, न समायरियव्वा, तंजहा ते आलोउं,
(१५ कर्मादानका) इंगालकम्मे, वण

कम्मे, साडिकम्मे, भाडीकम्मे, फोडीकम्मे, दंतवाणिज्जे, केसवाणिज्जे, रसवाणिज्जे, लख वाणिज्जे, विसवाणिज्जे, जंत्तपिल्लणकम्मे, निलंछणकम्मे, दवाग्गिदावणया, सरद्दहतलाय परिसोसणया, असईजणपोसणया ॥ ॥ आठमा अणथादंड वेरमणं व्रतना, पंच अइयारा, जाणियवा, न समायरियवा, तंजहा ते आलोउं, कंदप्पे, कुक्कुइये, मोहरिये, संजुताहिगरणं, उवभोगपरिभोग अईरत्ते॥ ॥नवमा सामायक वेरमणं व्रतना, पंच अइयारा, जाणियवा न समायरियवा, तंजहा ते आलोउं, मण दुप्पणिहाणे, वय दुप्पणिहाणे, काय दुप्पणिहाणे, सामाइयस्स अकरणियाए, सामाइयस्स अणवठियस्स करणयाए॥ ॥दसमा देसावगासिक व्रतना, पंच अइयारा, जाणियवा, न समायरियवा, तंजहा ते आलोउं, आणवणप्पउगे, पे

सवणाप्पउगे, सद्दाणुवाइ, रूवाणुवाइ, वाहिया पुग्गल परक्खेवे॥❀॥इग्यारमा परिपूर्ण पोषधव्रतना, पंच अइयारा, जाणियवा, न समायरियवा तंजहा ते आलोउं, अप्पमिलेहियं डुप्पमिलेहियं सज्जा संथारए, अप्पमजियं डुप्पमजियं सज्जा संथारए, अप्पमिलेहियं डुप्पमिलेहियं उच्चारपासवणभूमि, अप्पमजियं डुप्पमजियं उच्चार पासवण भूमि, पोसहस्स सम्मं, अणाणुपालणाया॥❀॥ बारमा अतिथि संविभाग व्रतना;पंच अइयारा,जाणियवा,न समायरियवा, तंजहा ते आलोउं, सचित्त निखिवणिया, सचित्त पेहणिया, कालाइकम्मे, परोवएसे, मच्छरियाए,॥❀॥ (५ संलेहणारा) अपछिम मरणांतिय संलेहणा, फुसणा, आराहणाना, पंच अइयारा, जाणियवा, न समायरियवा,तंजहा ते आलोउं, इहलोगे संसप्पउगे, परलोगे सं

स्पपजगे, जिविया संसप्पजगे, मरणा संसप्प जगे, कामजोगा संसप्पजगे ॥ ❀ ॥ (१७ पापस्थानक) १ प्राणातिपात, २ मृषावाद, ३ अदत्तादान, ४ मैथुन, ५ परिग्रह, ६ क्रोध, ७ मान, ७ माया, ए लोज, १० राग, ११ द्वेष, १२ कलह, १३ अन्याख्यान, १४ पैशुन्य, १५ परपरिवाद, १६ रति अरति, १७ माया मोसो. १७ मिथ्यादंसणशल्य. एवं १७ पापस्थानक माहिसुं माहारे जीवे जे कोई मने, वचने, काया करी, सेव्युं होय, सेवराव्युं होय, सेवतां प्रत्ये जलो जाण्यो होय. एम " एए अतिचार, १७ पापस्थानक " कहीने पछी " इछामिठामि " नी पाटी ' जं विराहियं ' सुधी कहीने ' नवकार ' जणीने काउस्सग्ग पारीजे, इति प्रथम 'सामायक' आवस्सक संपूर्ण.

विधिः—पछी 'तिखुत्तारा' पाठसुं दूजा आवसकनी आगन्या मांगीने, प्रगट एक 'लोगस्स' नी पाटी कहीजे, इति दूजो 'चउविसट्ठो' आवसक संपुर्ण. पछो तिखुत्तारा पाठसूं तीजा आवसकनी आगन्या मांगीजे. दोयवार "इच्छामिखमासमणा" री पाटी कहीजे. पाटी मांहे प्रथम जिहां 'निसीहियाए' शब्द आवे तिहां उभा गोडा करी, हाथ जोडीने बेसीजे, तथा ६ आवर्त कीजे. ते आ प्रमाणेः- प्रथम "अहो कायं काय" ए शब्द उच्चारतां तीन आवर्त हुवे छे ते कहे छेः—दोनु हात लांबा करी हाथनी दश आंगुली भूमि उपर लगावतां मुखसुं "अ" अक्षर कहे, पछे तेमज दश आंगुली आपरा मस्तकने लगावतां "हो" अक्षर कहे, ए दोनु अक्षर केहतां (१) एक आवर्त हुवो; इणहिज रीतिसुं "का" ने "यं" अक्षर उच्चारतां (२) दुजो आवर्त हुवो. अने "का" ने "य" अक्षर उच्चारतां ३ तीजो आवर्त हुवो. पछी "जत्ता, भे, जवणिज्जं, च, भे" शब्द उच्चारतां ३ आवर्त हुवे छे ते कहे छेः-प्रथम "ज"

अक्षर मंदस्वरसूं "त्ता" अक्षर मध्यमस्वरसूं, ने "त्ते" अक्षर ऊंचास्वरसुं ऊपरकी रीतिसुं, मस्तके हाथ लगावतां कहे. एवं ३ अक्षर कहेतां १ आवर्त, तथा (ज) (व) (णि) ए तीन अक्षर त्रिविध सादसुं ऊपर मुजब उच्चारतां दुजो आवर्त. तथा (ज्जं) (च) (त्ते) ए पण ३ तीन अक्षर पूर्वनी रीते कहेतां तीजो आवर्त, एवं ६ आवर्त प्रत्येक पाटी मांहे करीजे; तथा "तित्तीसन्नयराए" शब्द आवे तिहां पाछो ऊभो रहीजे. इणविध दोयवार "खमासमणा"री पाटी संपूर्ण कहीजे, ते पाटी आ प्रमाणेः—

इच्छामि, खमासमणो, वंदिउं, जावणिज्जा ए, निसीहियाए, अणुजाणाह, मे, मि उग्ग हं, निसिही, अहो, कायं, काय संफासं, ख मणिज्जो, भे. किलामो, अप्पकिलंताणं, बहु सुभेण, भे. दिवसो, वइक्कंतो. जत्ता, भे, जव णिज्जं च, भे, खामेमि, खमासमणो, देवसियं,

वइक्कम्मं, आवसियाए, पडिक्कमामि, खमासम णाणं, देवसियाए, आसायणाए, तित्तीस न्न यराए, जं किंचि मिच्छाए, मण दुक्कडाए, वय दुक्कडाए, काय दुक्कडाए, कोहाए, माणाए, मा याए, लोहाए, सव्वकालियाए सव्वमिच्छो वय राए, सव्वधम्माइक्कमणाए आसायणाए, जो. मे, देवसिउ अइयारो कउ, तस्स, खमासमणो पडिक्कमामि, निंदामि, गरिहामि, अप्पाणं, वो सिरामि ॥ ३ ॥ इति ॥

अर्थः—इच्छामि के० हुं इच्छुं, खमासमणो के० हे क्षमावंत साधु ! तुमने, वंदिउं के० वांदवाने जाव णिज्जाए के० जावत् शक्ति सहित निसीहियाए के० अशुभ जोगना शरीरे करी, अणुजाणह के० आज्ञा देवो, मे के० मुजने, मिउग्गहं के० मर्यादा मांहे प्र वेश करवाकी, निसिही के० अशुभ जोगने निषेध करीने, अहोकायं के० तुमारा चरण प्रत्ये, काय के० माहरा हात तथा मस्तके करी, संफासं के० स्पर्श

करूंछुं, खमणिज्जो के० खमवाजोग छो, अने के० हे पुज्य ! तुमने किलामो के० तुमारां चरण स्पर्शतां जे कांइ आपनुं खेद उपजाव्यो होय ते खमजो, अ प्पकिलंताणं के० तुमारी किलामना गई छे, बहु सु भेण के० घणा क्षेमकुशले करीने, अने के० हे पुज्य ! तुमारो, दिवसो के० दिवस, वइक्कंतो के० निरबाधपणे गयो, जत्ता के० तप, संजमरूप यात्रा, अने के० हे क रुणासमुद्र ! तुमारी अव्याबाधपणे वर्ते छे, जवणि ज्जं च अने के० वली इंद्रियोये करी पीडित नहीं एवुं तुमारो शरीर छे, खामेमि के० हुं खमावुंछुं, खमास मणो, के० क्षमावंत साधु ! देवसियं के० दिवस संबं धि, वइक्कम्मं के० विराधनारूप म्हारा अपराध, ते प्रत्ये आवसियाए के० अवश्य करणी करतां जे अति चार लाग्यो होय, ते थकी पडिक्कमामि के० हुं निव र्तुंछुं, खमासमणाणं के० क्षमावंत साधुनी, देवसि याए के० दिवसने विषे थइ एत्रीजे, आसायणाए के० आसातना, खंडना, तित्तीसन्नयराए के० तेत्रीस आसातना मांहेली अनेरी कोइ एक पण आसातना

ये करीने जं किंचि मिह्वाए के० जे कांइ खोटो की धो होय, मण डुक्कडाए के० मन संबंधि जे दुष्कृत (पाप) तेणे करी, वयडुक्कडाए के० वचन संबंधी जे दुष्कृत (पाप) तेणे करी, काय डुक्कडाए के० काया संबंधी जे दुष्कृत (पाप) तेणे करी, कोहाए के० क्रोध रूप आसातनाये करी, माणाए के० मान रूप आसातनाये करी, मायाए के० कपटरूप आसा तनाये करी, लोहाए के० लोभरूप आसातनाये करी, सव्वकालियाए के० अतीत, अनागत, ने वर्तमान, एवं सर्व कालने विषे, सव्वमिच्छोवयराए के० सर्व कूड, क पट क्रियारूप आसातनाये करीने, सव्वधम्माइक्कमणा ए के० सर्व धर्मनी जे करणी, तेणे उल्लंघवारूप आ सातनाये करीने, आसायणाए के० ए सर्व प्रकारनी आसातनाये करी, जो के० जे, मे के० म्हारे जीवे, देवसिऊ के० दिवस संबंधी अइयारो के० अतिचार दोष, कऊ के० करिया होय, सेव्या होय, तस्स के० ते अतिचार प्रत्ये, खमासमणो के० हे क्षमा श्रवण ? तुमारा समीपे, पडिक्कमामि के० हुं प्रतिक्रमुं छुं, मि

छामि डुक्कडं देवुंछुं, निंदामि के० दुष्ट कर्मकारी आत्माने हूं निंदुंछुं, गरिहामि के० गुरुनी साखे हूं विशेषे निंदुंछुं, अप्पाणं के० डुष्ट पापिष्ट आत्मा प्रत्ये, वोसिरामि के० हुं तजुंछुं, वोसिरावुंछुं ॥ ३ ॥ इति ॥

विधीः—इति तिजो 'वंदना' आवसक संपूर्ण. पछी 'तिखुत्तारा' पाठसुं चौथा आवसकनी आगन्या मांगीजे; प्रथम काउस्सग्ग मांहि एए अतिचार कह्या ते "आगमे तिविहे" नी पाटी थकी "इछामिठामि नी पाटी सुधी प्रगटपणे केहवा. जिणमांहि प्रत्येक पाटी तथा थूलका ठेहडे "तस्स मिछामि डुक्कडं" केहवो. पछी "तस्स सवस्स" नी पाटी कहीजे. ते कहे छेः—

तस्स सवस्स, देवसियस्स अइयारस्स, डुब्भासियं, डुच्चिंतियं, आलवंते पडिक्कमामि॥४॥

अर्थः—तस्स के० ते पूर्वे चिंतिया जे, सवस्स के० सर्व, देवसियस्स के० दिवस संबंधी, अइयारस्स के० अतिचार, दुब्भासियं के० उपयोग रहित अनिष्ट भा

चा बोलवा थकी थयो जे, दुच्चिंतियं के० दुष्टकार्य म नमां चिंतववा थकी थयो जे, आलवंते के०आळवीने, प्रगटपणे कहीने, ते थकी पडिक्कमामि के० हुं निवर्तुं छूं ॥ ४ ॥

विधीः—पछी नीचे वेसिने जीमणो गोरुो ढभो करीने " नवकार, करेमिभंते " नी पाटी कहीजे. तथा " चत्तारी मंगलं " नी पाटी कहीजे ते पाटी कहे छेः—

चत्तारि मंगलं, अरिहंता मंगलं, सिद्धा मंगलं, साहू मंगलं, केवलि पण्णत्तो धम्मो मं गलं, चत्तारि लोगुत्तमा, अरिहंता लोगुत्तमा, सिद्धा लोगुत्तमा, साहु लोगुत्तमा, केवलि पण्णत्तो धम्मो लोगुत्तमा, चत्तारि सरणं पव ज्जामि, अरिहंता सरण पवज्जामि, सिद्धा सरणं पवज्जामि, साहु सरणं पवज्जामि, के वलि पण्णत्तं धम्मं सरणं पवज्जामि, अरिहं ताजीको सरणो, सिद्धाजीको सरणो, साधु

जीको सरणो, केवलि परुप्या दया धर्मको सरणो, चार सरणा, दुःखहरणा, ॥ ओर न वीजो कोय ॥ जे भवि प्राणी आदरे ॥ तो अखय अचल गति होय ॥५॥

अर्थः—चत्तारि के० चार, मंगलं के० मंगलिक ठे, ते मांहि एक तो, अरिहंता के० जेणे रागादिक अंतरंग वेरीने हण्या ते श्री अरिहंत मंगल के० मंगलिक ठे, दूजा सिद्धा के० अष्टकर्मने क्षय करीने जे सिद्ध पदने पाम्या ठे ते श्री सिद्ध, मंगलं के० मंगलिक ठे, तीजा साहु के० जे सम्यकज्ञानेकरी शिव सुखना साधक जे, साधु ते मंगलं के० मंगलिक ठे, चोथा केवलि के० श्री केवलि भगवंतनो, पणत्तो के० परुप्यो एवो जे श्रुत चारित्ररुप, धम्मो के० धर्म, ते मंगलं के० मंगलिक ठे, चत्तारि के० चार, लोगुत्तमा के० लोक मांहे उत्तम ठे, (१) अरिहंता के० श्री अरिहंत ठे, ते, लोगुत्तमा के० लोक मांहे उत्तम ठे, (२) सिद्धा के० सिद्ध ठे ते, लोगुत्तमा

के० लोकमांहे उत्तम छे, (३) साहु के० साधु छे ते, लोगुत्तमा के० लोकमांहे उत्तम छे, (४) केवलि पणत्तो के० केवलिनो परुप्यो ते, धम्मो के० धर्म, लोगुत्तमा के० लोकमांहि उत्तम छे, चत्तारि के० चार, सरणं के० शरण प्रत्ये, पवज्जामि के० अंगिकार करूं छुं. (१) अरिहंतासरणं के० श्री अरिहंत शरणने, पवज्जामि के० अंगिकार करूं छुं, (२) सिद्धा सरणं के० श्री सिद्ध शरणने, पवज्जामि के० अंगिकार करूं छूं, (३) साहु सरणं के० साधुशरण प्रत्ये, पवज्जामि के० अंगिकार करूंछुं, (४) केवलि के० श्री केवलिये, पणत्तं के० भाख्यो एवो जे, धम्मं के० धर्म तेना, सरणं के० शरण प्रत्ये, पवज्जामि के० अंगिकार करूं छुं. आगला शब्दको अर्थ सुलभ छे जिणसुं लिख्यो नही ॥ ६ ॥

विधिः—पछी "इच्छामिठामि" तथा "इरियावही" नी पाटी कहीने 'तिखुत्तारा' पाठसुं "व्रत, अतिचार" भेळा केहवानी आगन्या मांगीजे ते

नीचे लीखे छे; प्रथम “ आगमेतिविहे ” नी पाटी कहीछे, ते आ प्रमाणेः—

आगमे तिविहे पनंते तंजहा, सुत्तागमे, अछागमे, तउनयागमे, एहवा श्री ज्ञानने विषे जे कोई अतिचार लाग्यो होय ते आ लोउं, जंवाइधं, वच्चामेलियं, हीणक्करं, अच्च क्करं, पयहीणं, विनयहीणं, जोगहिणं, घोस हीणं, सुठुदिन्नं, दुठुपमिछियं, अकाले कउ सझाओ, काले न कउ सझाओ, असझाये सझायं, सझाइये न सझायं, भणतां, गुणतां, चिंतवतां, ने चितारतां, ग्यान ने ग्यानवंतनी आसातना किनी होय तो तस्स मिछामि डुक्कडं ॥ ६ ॥ इति ॥

अर्थः—आगमे के० सूत्र सिद्धांत, तिविहे के० तीन प्रकारका, पनंते के० कह्या, तंजहा के० ते कहे छे, सुत्तागमे के० सूत्र आगम अछागमे के० अर्थ

आगम, सूत्रना अर्थ करवा ते, तदुभयागमे के० ते सूत्र तथा तेहनो अर्थ, एदोय आगम जेहने होय ते तीजो आगम, एहवा श्री ज्ञानने विषे जे कोइ अति चार लाग्यो होय ते आलोउं के० ते कहुं छुं, जंवा इद्धं के० सूत्र आघां पाछां जण्या होय, वच्चा मेलियं के० उपयोग रहित सूत्र वारंवार जण्या होय, हीणख्खरं के० उंगे अक्षर जण्यो होय, अच्चख्खरं के० अधिक अक्षर जण्यो होय, पयहीणं के० पद उंछुं जण्यो होय, विनयहीणं के० विनय रहित जण्यो होय, जोगहीणं के० मन वचन अने कायाना जोग ठाम राख्या विना भण्यो होय, ते घोसहीणं के० शुद्ध उच्चार रहित भण्यो होय, सुठुदिन्नं के० रुडुं ज्ञान अविनीतने दीधुं होय, डुठुपमिछियं के० अवि नीतपणे ज्ञान लीधुं होय, अकाले कर्ज सज्झाउ के० च्यार संध्याकाळ, च्यार महोछव, च्यार महापमिवइ एवं १२ अकाळ ते काळमां सज्झाय कीधी होय, काले न कउ सज्झाउ के० खरो वखत छे ते टाणे सज्झाय न कीधी होय, असज्झाये सज्झायं के० दश उदारिक

शरीरना, दश अंतरिख ए ३० असझाइमे सूत्र भण्या होइ, ते सझाइये न सझायं के० सझाय करवा योग्य जगा छे त्यां सझाय न कीधी होय, तस्समिछामिदुक्कडं के० ते दुस्कृत पाप निष्फल थावो ॥ ६ ॥ पछी "दंसण समकितनी पाटी कहीजे ते कहे छेः—

दंसण समकित, परमथ्थ संथवोवा, सुदिठ्ठ परमथ्थ, सेवणा वावि, वावन कुदंसण वज्जणा, समत्त सद्दहणा, एहवा समकित ना समणो वासएणं, समत्तस्स पंच अइयारा, पयाला, जा णियव्वा, न समायरियव्वा, तंजहा ते आलोउं. संका, कंखा, विति गिछा, परपासंडपरसंसा, परपासंडसंथवो, एवं पांच अतिचार मध्ये जेह अतिचार लागो होय तो तस्स मिछामि दुक्कडं. ॥ ७ ॥ इति ॥

अर्थः—दंसण के० सद्दहणा, आस्ता समकित के० समकीत खरा धर्मनुं आचरण परमथ्थ के० एज मोहोटो अर्थ संथवोवा के० परिचय करवो, तेनो समा

गम करवा सुदिठ के० मलीदृष्टीथी परमठ्ठ के० ए मुख्य अर्थनी सेवणा के० सेवना करवी वावि के० अथवा वावन के० समकित पामीने पछी तेथी खसी जाय, ते कुदंसण के० कुत्सु ज्ञान जेनुं एटले मुलथी समकित जेने न होय, वज्जणा के० तेने वर्जवो, त्याग त्याग करवो समत्त के० ए समकित वंतनि, सद्दहणा के० सद्धणा, श्रद्धा, एहवा समकितना समणो वास एणं के० एहवा समकितवंत श्रावकने, समत्तस्स के० समकितना, पंच के० पांच अइयारा के० अतिचार, प इयाला के० मोटा, जाणियव्वा के० जाणवा, न समाय रिव्वा के० आदरवा नहीं, तंजहा के० जेम छे तेम ते आलोउं के० ते कहुंछुं, आलोउंछुं, संका के० जिन वचनतणो संदेह कीधो होय, कंखा के० मिथ्यात्व म तनी इच्छा कीधी होय, सहू मार्ग भला जाण्या होय, वितिगिछा के० धर्म करणीना फल मांहि संदेह आण्यो होय धर्म करीयानुं फल होशे के नहीं? एहवो संदेह धरियो होय, साधु, साधवीना मलीन वस्त्र देखी दुगुंछा किनी होय, पारपासंड परसंसा

के० मिथ्यात्वीनी प्रन्नावना देखी प्रशंसा किनी होय, परपासंम्र संथवो के० मिथ्यात्वना परूपकनो परिचय कीधो होय, एवं पांच अतिचार मांहेथी जे अतिचार लाग्यो होय तो, तस्स के० ते संबंधी. मिच्छामि के० मुजने निष्फळ थावो, दुक्कमं के० डुष्कृत पाप ॥ ७ ॥ इति

पछी १२ वारे "व्रत अतिचार" कही जे ते कहे छेः—

(१) पहिलुं अणुव्रत थुलाउ, पाणाइवायाउ वेरमणं, तस्सजीव, बेइंडिय, तेइंडिय, चउरिंडिय, पचेंडिय, जाणि प्रीच्छी, विण अपराधी, आकुटी, संकलपी, सल्हेशी. हणवानिमित्ते हणावा पच्चखाण, जावजिवाए, डविहं, तिविहेणं, नकरेमि, नकारवेमि, मणसा वयसा कायसा, एहवा पहिला थूल प्राणातिपात विरमण व्रतना, पंच अइयारा, पइआला, जाणि

यव्वा, नसमायरियव्वा, तंजहा ते आलोउं, वंधे, वहे, छविछेए, अइभारे भत्त पाण वुछेए, त स्स मिछामि दुक्कडं ॥ ८ ॥

अर्थः--पहिलुं के० पहिलो, अणुव्रत के० साधुना पंच महाव्रतनी अपेक्षाए छोटो व्रत, थूलाउ के० मो टा, पाणा के० प्राणी, जीवमात्रनी; इवायाउ के० हिंसा थकी. वेरमणं के० निवर्तुं छुं, तस्स जीव के० त्रस जीव, हालता चालता जीव, वेइंडिय के० दोय इंडिय वाला, तेइंडिय के० तिन इंडियवाला, चउरिंडि य के० चार इंडिय वाला, पचेंडिय के० पांच इंडिय वाला जीव, जाणि के० ज्ञानीने, प्रीछी के० उल ख्याथकां, विण अपराधी के० निरापराधी जीवने आकुटी के० उदेरी संकल्पी के० संकल्प करीने; सउद्देशी के० उद्देश्यासहित; हणवा निमित्ते के० हणवानी बुद्धिये करीने; हणवा पच्चक्काण के० हिंसा करवानी बंधी, जावजीवाए के० ज्यां सुधी जीवुं त्यां सुधी; डुविहं के० दोय करण; तिविहेणं के०

तीन जोगसुं; नकरेमि के० करूं नहीं; नकारवेमि के० बुजापासे करावुं नहीं, मणसा के० मने करी,वयसा के० वचने करी, कायसा के० कायाये करी, एहवा पहिला थूल के० एहवा पहिला मोटा, प्राणातिपात के० जीवनी हिंसा थकी; विरमणं के० निवर्तवाना, व्रतना के० व्रतना पंच अइयारा के० पांच अतिचार, पइयाला के० मोटा छे ते, जाणियव्वा के० जाणवा, न समायरियव्वा के० पण आदरवा नहीं, तंजहा ते आलोउं के० ते जिम छे तिम कहुं छुं, वंधे के० जीव ने गाढे वंधणे वांध्यो होय, वहे के० गाढां घाव घा ल्या होय, छविछेए के० शरीरना अवयव छेद्यां होय, अइभारे के० अति भार भरियो होय, भत्त पाण वु छेए के० अन्न पाणी भोगववां अंतराय दीनी होय, तस्स मिच्छामि डुक्कडं के० ते अतिचार रूप दुष्कृत पाप मुजने निष्फळ थावो ॥ ८ ॥ इति ॥

(२) वीजो अणुव्रत थूलाउ, मुसावाया उ विहरमणं, कन्नालियं, गोवालियं, भोमालि यं, थापण मोसो, मोटकी कुडी साख, इत्या दिक मोटकूं जूठ वोलवा पच्चखाण, जावजी

वाए, डुविहं, तिविहेणं, नकरेमि, नकारवेमि, मणसा, वयसा, कायसा, एहवा बीजा थूल मृषावाद विहरमणं व्रतना, पंच अइयारा, जाणियवा, नसमायरियवा, तंजहा ते आलो ऊं, सहस्सा नखाणे, रहस्सा नखाणे, सदार मंतनए, मोसोवएसे, कुम्लेह करणे, तस्स मिछामि डुक्कडं ॥ ए ॥

अर्थः—बीजो अणुव्रत, थूलाउ के० मोटो मुसा वायाउ के० मृषावाद थकी; जूठ बोलवाथी, वेरमणं के० हुं निवर्त्तुं. कन्नालियं के० कन्या तथा वर संबंधी जुठ, गोवालियं के० गाय, जेंश आदि ढोर संबंधि जूठ, जोमालियं के० जमीनना काममांहे जूठ, था पणमोसो के० कोईनी थापण उलववी, मोटकी कुम्री साख के० मोटी खोटी साक्षी जरवी, इत्यादिक के०ए आदि करीने, मोटकूं जूठ के० मोटो जूठ, बोल वा के० बोलवाना पच्चरकाण के० बंधी, त्याग, जा वजीवाए के० जावाजीव लगें, डुविहं, तिविहेणं, न करेमि न कारवेमि, मणसा, वयसा, कायसा, एहवा बीजा थूल मृषावाद वेरमणं व्रतना पंच अइयारा,

जाणियव्वा, नसमायरियव्वा, तंजहा ते आलोउं, सह स्सा नखाणे के० सहसात्कार कोई प्रत्ये कूडो आळ दीनो होय, रहस्सा नखाणे के० कोईनो रहस्य गानी वात प्रगट कीनी होय, सदार मंतन्नए के० पोतानी स्त्रीना मर्म प्रकाश्या होय, मोसोवएसे के० कूडा मृखा उपदेश दीधा होय, कूडलेह करणे के० खोटा लेख लिख्या होय, करिया होय, तस्समिच्छामि डुक्कडं के० ते पाप मुजने निष्फळ थावो ॥ ए ॥ इति ॥

(३) त्रीजुं अणुव्रत थूलाउ, अदिन्ना दाणाउ, वेरमणं, खात्तरखणी, गांठडी गोडी, तालुंपरकुंचिये करी, पडी वस्तु धणीयाती जाणी, इत्यादिक मोटकूं अदत्तादान लेवाना पच्चखाण, जावजीवाए, डुविहं, तिविहेणं, न करेमि, नकारवेमि, मणसा, वयसा, कायसा, एहवा त्रीजा थूल अदत्तादान वेरमणं व्रतना, पंच अइयारा, जाणियव्वा, न समायरियव्वा. तं जहा ते आलोउं, तेन्नाहडे, तक्कर पउगे, विरु द्ध रज्जा इक्कम्मे, कुडतोले कूडमाणे. तपडि रु

वग ववहारे, तस्स मिच्छामि दुक्कडं ॥ १० ॥

अर्थः–त्रीजुं अणुव्रत के० तीजो ऊणुव्रत थूलाउ के० मोहोटुं, अदिन्नादाणाउ के० अणदीधेलुं लेवा थ की चोरी करवा थकी, वेरमणं के० निवर्तुवं खात्तर खणी के० खातर [खाम्हो] खोदीने, गांठम्ही गोम्ही के० कोईनी गांठडी छोम्हीने, तालुं पर कुंचिये करी के० कोईनी कुलुप बीजी किल्लीसुं उघाम्हीने, पम्ही वस्तु धणीयातो जाणी के० कोईनी पम्हेली वस्तुनो कोई धणी छे एम जाणया छतां ते लेवी, इत्यादिक मोटकूं के० ए आदि बीजा मोटकां, अदत्तादान के० अणदीधेलुं, लेवाना पच्चखाण के० त्याग, जावजीवाए के० जावाजीव सुधी, दुविहं, तिविहेणं, नकरेमि, न कारवेमि, मणसा, वयसा, कायसा, एहवा त्रीजा थूल अदत्तादान वेरमणं व्रतना पंच अइयारा, जाणियव्वा, नसमायरियव्वा, तंजहा ते आलोउं के० ते जिम छे तिम कहुंवुं, तेन्नाहम्हे के० चोरीनी वस्तु लीनी होय, तक्कर पउगे के० चोरने द्रव्य, उपगरण वगेरे को स हाय दीनो होय, विरुद्ध रज्जा इकम्मे के० राज्य वि रूद्ध कीधो होय, [राजानो दाण मागे, तथा राजा

मनाइ करेला गुन्हा करइ ते] कूडतोले के० खोटा तोळां कीना होय, कूडमाणे के० खोटा मापा कीना होय, तपडिरूवग ववहारे के० वस्तु मांहि भेळ स भेळ कीनी होय, खरसी दिखायने निरखी आपी होय, तो तस्स मिच्छामि दुक्कडं के० ते पाप मुजने निष्फळ थावो ॥ १० ॥ इति ॥

(४) चोथुं अणुव्रत थूलाउ, मेहुणाउ वेरमणं, सदार संतोसिए, अवसेसं, मेहुण विहं पच्चखाण, (एपुरुषने) अने स्त्रीने सभरतार, संतोसिए, अवसेसं मेहुणनो पच्चखाण, अने जे स्त्री पुरुषने मूळथकी कायाए करी मेहुणं सेववानो पच्चखाण होय, तहने देवता मनुष्य तिर्यंच संबंधि मेहुणनो पच्चखाण, जावजीवाए देवता संबंधी दुविहं, तिविहेणं, नकरेमि, न कारवेमि, मणसा, वयसा, कायसा, मनुष्य तिर्यंच संबंधि एगविहं एगविहेणं नकरेमि, कायसा, एहवा चोथा थूल मेहुणं विरमणं व्रतना पंच अइयारा, जाणियव्वा, नसमायरिय

वा, तंजहा ते आलोउं, इत्तरिय परिगहिय गमणे, अपरिगहियगमणे, अनंग क्रीमा, प रविवाह करणे, कांमज्ञोगेसु तिव्वा भिलासा, तस्स मिछामि डुक्कडं ॥ ११ ॥

अर्थः—चोथुं अणुव्रत के० चोथो अणुव्रत थूलाउ के० मोटा मेहुणाउ के० मैथूनथकी वेरमणं के० निवर्त्तुं, सदार के० पोतानी स्त्री थीज संतोसिए के० संतोष राखवो, अवसेसं के० ते सिवाय बीजा कोइनी साथे मेहुण के० मैथुन विहं के० सेववाना पच्चरकाण के० त्याग, बंधी (एपुरुषने) अने स्त्रीने सज्नर्तार के० पोताना ज्नर्तारथीज संतोसिए के० संतोष राखवो, अवसेसं के० ते सिवाय बीजा कोइनी साथे मेहुणनो के० मैथून करवानां पच्चखाण के० बंधी, अने जे स्त्री पुरुषने मूलथकी कायाए करी मेहुणं सेववानो पच्चखाण होय के० मैथुन करवानी बंधी होय, तेहने देवता मनुष्य तिर्यंचसंबंधि मेहुणनो के० मैथुन करवानो पच्चखाण के० त्याग जावजीवाए के० ज्यां सुधी जीवे त्यां सुधी देवता संबंधि के० तेहमां देवताना साथे दुविहं तिविहेणं नकरेमि नकारवे

मि मणसा वयसा कायसा, मनुष्य तिर्यंच संबंधि के० माणस तथा पशु वगेरेनी साथे, एगविहं के० एकक रण एगविहेणं के० एकजोगे नकरेमि के० ए काम करूं नही, कायसा के० कायाए करी, एहवा चोथा थूल मेहुणं विरमणं व्रतना के० मोहोटा मैथुन त्याग करवाना व्रतना, पंचअइयारा के० पांच अतिचार, जा णियव्वा नसमायरियव्वा तंजहा ते आलोउं के० ते क हुंछुं, इत्तरिय के० नाहानी उमरनी, परिगहिय के० पोतानी परणेली स्त्री साथे, गमणे के० गमन किधो होय, अपरिगहियगमणे के० परणेली न होय, ते कु मारिका, अथवा वेश्यादिक, तेनी साथे मैथुन सेव्यो होय, अनंगक्रिडा के० परस्त्रीनी साथे सुइकोरा टाळ काम चेष्टा, हास्य, कुतुहल, किना होय, परविवाह करणे के० पोताना गेरु टालीने यश लेवाने अर्थे पर ना विवाह, मात्रुं मेलव्युं होय; कामभोगेसु के० का मभोगने विषे, तिव्वाभिलासा के० तीव्र प्रणामे अत्यं त अभिलाखा राखी होय, तस्स मिछामि डुक्कडं के० ते खोटुं कीधेलुं पाप निष्फल थाजो ॥ ११ ॥ इति ॥

(५) पांचमुं अणुव्रत थूलाउ, परिगहा

उ, वेरमणं, खेत्तवत्थुनोयथापरिमाण, हिरण्णसो वन्नो यथापरिमाण, धणधांननुं यथापरिमा ण, दुपदचउपदनो यथापरिमाण, कुवइ धात नो यथापरिमाण, एयथापरिमाण कीधो छे, ते उपरांत पोतानो करी परिग्रह, राखवाना पच्चखाण, जावजीवाए, एगविहं, तिविहेणं, न करेमि, मणसा, वयसा, कायसा, एहवा पांच माथूल परिग्रह परिमाण वेरमणं व्रतना, पंच अइयारा, जाणियव्वा, नसमायरियव्वा, तंजहा ते आलोउं, खेत्तवत्थुप्पमाणाइक्कमे, हिरण्णसो वनप्पमाणाइक्कमे धणधांनप्पमाणाइक्कमे, दुप दचउपदप्पमाणाइक्कमे, कुवियप्पमाणाइक्कमे, तस्स मिच्छामि दुक्कडं ॥ १५ ॥ इति ॥

अर्थः—पांचसुंअणुव्रत के० नणुव्रत थूलाउ के० मोटुं परिगहाउ परिग्रह दोलत वेरमणं के० तजवा विशेनुं ते आगल कह्या प्रमाणे [जेटलुं मान कर्युं होय ते शिवाय] खेत्त के० खेत्रादिक उघाडी जमी न वत्थुनो के० घरादिक ढांकी जमीननी यथापरिमाण

के० जेटली मर्यादा कीधीछे, हिरण के० रुपा सोव ननो के० सोनानी यथापरिमाण के० जे प्रमाणे मर्यादा कीधी छे, धण के० मोहरबंध नाणुं धांननुं के० साळादिक धांनकी यथा परिमाण के० जे प्रमा णे मर्यादा कीधी छे, दुपद के० बे पगां मनुष्यांदिक चउपदनो के० चोपगां ढोरादिकनी यथा परिमाण के० जे प्रमाणे मर्यादा कीधी छे, कुप्पड घातनो के० सर्व घरनी वस्तु ते घर वखरा दिकनो, यथापरिमा ण के० जे प्रमाणे मर्यादा कीधी छे, ए यथापरिमा ण कीधो छे के० ए प्रमाणे जेवी मर्यादा कीधी छे, ते उपरांत के० तिणउपरांत एटले इधको पोतानो करी के० आपणे करी परिग्रह राखवाना पच्चख्काण के० बंधी, जावजीवाए के० ज्यां सुधी जीवुं त्यां सुधी, एगविहं तिविहेणं, नकरेमि, मणसा वयसा कायसा, एहवा पांचमाथूल परिग्रह परिमाण, वेरमणं, व्रतना पंच अइयारा, जाणियव्वा, नसमायरियव्वा, तंजहा ते आलोउं, खेत्तवत्थुप्पमाणाइक्कमे के० उघाडी ज मीन तथा ढांकी जमीननुं प्रमाण, अतिक्रम्यो होय, हिरणसोवनप्पमाणाइक्कमे के० रुपा तथा सोनानी मर्यादा उल्लंघी होय, धणधांनप्पमाणाइक्कमे के०

रोकरू नाणुं तथा दाणानी मर्यादा उल्लंघी होय, डुपद चउपदप्पमाणाइक्कमे के० बेपगां, चोपगांनी मर्यादा उल्लंघी होय, कुवियप्पमाणाइक्कमे के० घरवखरानी मर्यादा उल्लंघी होय. तस्स मिच्छामि डुक्कडं के० ते खोटुं कीधेलुं निष्फळ थाजो ॥ १२ ॥ इति ॥

(६) छठुं दिशिव्रत. उर्ध्वदिशिनुं यथापरिमाण, अधोदिशिनुं यथापरिमाण, तिरियदिशिनुं यथापरिमाण, एयथापरिमाण कीधोछे, त उपरांत सइच्छाइ, कायाइ जइने पंच आश्रव सेववाना पच्चखाण, जावजीवाए, डुविहं, तिविहेणं, नकरेमि, नकारवेमि, मणसा, वयसा, कायसा, करंतंनाणु जाणाइ, वयसा कायसा, एहवा छठादिशि वेरमणं व्रतना, पंच अइयारा, जाणियव्वा, नसमायरियव्वा, तंजहा ते आलोउं, उर्ध्वदिशिप्पमाणाइक्कमे, अधोदिशिप्पमाणाइक्कमे, तिरियदिशिप्पमाणाइक्कमे, खेत्तवुड्ढी, सइअंतरध्धाए, तस्सामिच्छामि डुक्कडं॥१३॥

अर्थः—छठुं दिशिव्रत के० छठो, दिशानुं मान वां

धवानुं व्रत, उर्द्धदिशिनु के० उंची दिशानुं यथापरिमाण के० मर्यादा कीधी छे, अधोदिशिनुं के० निची दिशानी यथापरिमाण के० जे प्रमाणे मर्यादा कीधी छे, तिरिय दिशिनुं के० त्रीछि जमीन, एटले उत्तर, दक्षिण, पूर्व अने पश्चिम दिशानी यथापरिमाण के० जे प्रमाणे मर्यादा कीधी छे ए यथापरिमाण कीधो छे के० ए प्रमाणे मर्यादा कीधी छे, ते उपरांत के० ते शिवाय, सइच्छाइ के० पोतानी मरजीथी, कायाइजइने के० पोतानी कायाये करीने, पंचआश्रवसेववाना के० पांच आश्रव पाप जोगववाना, करवाना, पच्चखाण के० त्याग, जावजीवाए दुविहं तिविहेणं नकरेमि नकारवेमि मणसा वयसा कायसा, करंतंनाणुजाणाइ,के० करता रुडो न जाणु,वयसा,कायसा, एवा छठादिशि वेरमणं व्रतना के० मान उपरांते दिशाने तजी देवाना व्रतना पंच अइयारा, जाणियव्वा, नसमायरियव्वा, तंजहा ते आलोउं, उर्द्धदिशिप्पमाणाइक्कमे, के० उंची दिशानुं प्रमाण अतिक्रम्युं होय, मर्यादा उल्लंघी होय. अधोदिशिप्पमाणाइक्कमे के० नीची दिशानी मर्यादा उल्लंघी होय, तिरियदिशिप्पमाणाइक्कमे के० त्रीछि दिशानी मर्यादा उल्लंघी होय

खेत्तवुद्धी के० खेत्र जमीननी वृद्धि, एटले एक दिशा घटाडीने बीजी दिशा वधारी होय, सइअंतरद्धाए के० संदेह पड्या बतां आगळ चाल्यो होय, तस्स मिच्छामि डुक्कडं के० ते खोटुं कीधेलुं निष्फळ थाजो ॥१३॥इति

(७) सातमो व्रत उवभोग परिभोगविहं, पच्चखायमाणो, उल्लणियाविहं, दंतणविहं, फलविहं, अभंगणविहं, उवटणविहं, मंजण विहं, वच्छविहं, विलेवणविहं, पुप्फविहं, आभरणविहं, धुपविहं, पेळविहं, भखणविहं, उदनाविहं, सूपविहं, विगयविहं, सागविहं, माहुरविहं, जिमणविहं, पाणीविहं, मुखवासविहं, वाहनविहं, वाहनाविहं, सयणविहं, सचित्तविहं, दव्वविहं, इत्यादिकनुं, यथापरिमाण कीधो छे, तेउपरांत उवभोग परिभोग भोगानिमित्ते भोगववा पच्चखाण जावजीवाए, एगविहं तिविहेणं, नकरेमि, मनसा वयसा कायसा, एहवा सातमाउवभोग परिभोग, दुविहे पन्नते तंजहा, भोयणाउय, कम्मउय, भोयणाउ समणोवा

सएणं पंच अइयारा, जाणियव्वा, नसमायरिय
व्वा, तंजहा ते आलोउं, सचित्ताहारे, सचित्तप
म्मिवध्धाहारे, अप्पोलिउ सहि नरकणिया, उ
प्पोलिउ सहि नरकणिया, तुछोसहि नरकणिया,
कम्मउणं समणोवासएणं, पन्नरस्सकम्मादाणा
इ, जाणियव्वा, नसमायरियव्वा, तंजहा ते आ
लोउं, इंगालकम्मे, वणकम्मे, साडीकम्मे,
नाडीकम्मे, फोडीकम्मे, दंतवाणिज्ज, लरकवा
णिज्ज, केसवाणिज्ज, रस्सवाणिज्ज, विसवाणि
ज्ज, जंतपिल्लणकम्मे, निल्लंछणकम्मे दवग्गि
दावणिया, सरदह तलाय परिसोसणया, अ
सइजण पोसणया, तस्स मिछामि डुक्कडं ॥१४॥

अर्थः—सातमो व्रत उवन्नोग के० जे वस्तु ए
कजवार न्नोगवाय ते अन्नादिक तेनी विधी प्रमुख
परिन्नोगविहं के० उपन्नोग जे वस्तु वारंवार न्नोगव
वामां आवे ते, वस्त्र आन्नरणनी पच्चखायमाणे के०
वंधि मर्यादा करवी. उल्लणियाविहं के० टील लूहि
वानो वस्त्र ते अंगोछानी विधी, दंतणविहं के० दात

खानी विधी, फलविहं के० वृक्षनाफल प्रमुखनी म र्यादा, अन्नंगणविहं के० तेल प्रमुख शरीरे चोपड वानी वस्तुनी विधी, उवटणविहं के० मरदन करवानी वस्तु, ते पीठी प्रमुखनी मर्यादा, मंजणविहं के० न्हावाना पाणी प्रमुखनो उन्मान, वछविहं के० वस्त्रनी विधी, विलेवणविहं के० चंदनादिक तिलक चरचवानी मान मर्यादा, पुष्फविहं के० चंपादिकना फूल प्रमुखनो मान, आन्नरणविहं के० गहणानी विधि, धूपविहं के० धूप करवानी विधि, पेजविहं के० पीवानी वस्तु ते वासीधनाग्र, प्रमुखनो मान, न्नखण विहं के० सुखडी प्रमुखनी मर्यादा, उदनविहं के० मोठ प्रमुखनी दालनो मान, सूपविहं के० साळ [चावळ] प्र मुखनो मान विगयविहं के० घृत, तेल, दूध, दही, गोळ आदिकनो मान, सागविहं के० निलापत्र शाक प्रमुखनी विधि, माहुरविहं के० वेळना फल प्रमुखनी विधि, जिमणविहं के० जिमवानी विधि के० फळ्याणुं जमवुं पाणीविहं के० पीवे ते पाणी प्रमुखनो मान, मुख वासविहं के० सोपारी, लवंगादिकनी विधि, वाहनि विहं के० पगेपहिरवानी पगरखी प्रमुखनो मान, वाहनविहं के० अश्वदिक वाहननी विधि, सयणविहं

के० सेजा पलंग आदि सुवानी वस्तुनी विधि, सचित्त विहं के० खावाआश्री सचितनो मान, दव्वविहं के० पूर्वे कह्या तेथी अनेरा इव्य रह्या तेहनो मान इत्यादिकनुं यथापरिमाण कीधो ठे के० ए तथा ए शिवाय वस्तुनि जे जे प्रमाणे मर्यादा कीधी ठे एटले फलाणी वस्तु मारे आज आटली खावी, के पीवी तथा फलाणी वस्तु आज जोगववी के नही इत्यादि. ते उपरांत के० जे हद कीधी ठे ते उपरांत, उवजोग के० जे वस्तु एक वार जोगववामां आवे ते, परिजोग के० जे वस्तु वारंवार जोगववामां आवे ते, जोगनिमित्त के० जोगववानी मरजी करी, जोगववा पच्च खाण के० जोगववानी बंधी, जावजीवाए के० ज्यां सुधी जीवुं त्यां सुधी,एगविहं तिविहेणं, नकरेमि, मणसा वयसा कायसा, एहवा सातमा उवजोग परिजोग डुविहे के० दोय प्रकारे, पन्नते के० परुपीया, तंजहा के० ते कहे ठे. जोयणाउय के० जोजननो एक जेद, कम्मउय के० व्यापार संबंधीनो बीजो जेद, जोयणाउसमणो वासएणं के० श्रावकने जोजनना पंचअइयारा के० पांच अतिचार जाणियव्वा नसमायरियव्वा तंजहा ते आलोउं के० ते जिम ठे तिम कहे ठे सचिताहारे

के० सचित वस्तु खावी एटले वनस्पति आदिक काचुं खाय, सचित्त पमिबद्धाहारे के० सचितनी साथे लागेली वस्तु एटले बावलानो गुंद इत्यादिक सचित सहित खाय, अप्पोलिओ सहि भखणिया के० जे वस्तुमां जीवना प्रदेश रहि गया होय, ते तत्काळना वांटयाआसरी प्रमुख, डुप्पोलिओ सहि भखणिया के० कांइक काचीने पाकी रही होय, ते पुरो अग्नि प्रमुख शस्त्र नथी प्रणम्यो अने भोगवे, तुच्छोसहिभखणिया के० खावो थोमो अने नाखवो घणो पमे इसी वस्तु, ते शिताफळ शेलमी प्रमुख ए पांच प्रकारनी वस्तु खाधी होय तो अतिचार लागे, कम्मनुणं के० व्यापारना, समणोवासएणं के० श्रावकने पन्नरस्सकम्मदाणाइ के० पंधरे प्रकारे कर्म भाववाना ठेकाणा, जाणियव्वा नसमायरियव्वा, तंजहा ते आलोउं, के० ते कहुंछुं, इंगालकम्मे के० अग्निनो व्यापार किधो होय, लुहारादिक वणकम्मे के० वननां फाम [वृक्ष] कपावी व्यापार कीधो होय, साफीकम्मे के० गामलादिक करायने वेचवो, दारु प्रमुखनो सोफ करवो, ते भामीकम्मे के० गामां, घरादिक, उंट, घोमा, वहिल प्रमुखनां भामानो व्यापार किधो होय, फोमीकम्मे के० पृथ्विनां पेट

फोगाववां कुवा, वाव आदि करावी व्यापार करवो, ते, ए पांच कुकर्म, श्रावकने अत्यंत पणे वर्जवा, दंत वाणिज्ज के० दांतनो व्यापार करवो ते, लखवाणिज्ज के० लाखनो व्यापार करवो ते, रसवाणिज्ज के० म दिरादिक रसनो व्यापार करवो ते, केसवाणिज्ज के० चमरी गाय प्रमुखना केसनो व्यापार करवो ते, वि सवाणिज्ज के० विष [जेर] नो व्यापार कियो होय ते, ए पांच कुवाणिज्य श्रावकने वर्जवा, जंतपिल्लण कम्मे के० घाणा प्रमुखनो व्यापार एटले तीलादिक पीलायने वेच्या होय,ते निल्लंछणकम्मे के० बळदादि कने खसी करवानो व्यापार ते, दवग्गिदावणया के० दव देवानो व्यापार तिहां खेती प्रमुख करे ते, सर के० सरोवर,दह के० द्रह, कुंड तलाय के० तळाव, परिसो सणया के० पाणी सोप करवानो व्यापार तिहां खेती प्रमुख करे,ते असइजण पोसणया के० के कूर्कट, स्वांन मंजारादिक हिंसक जीवने आपरी अजीवका कमणने वास्ते पोषे, ते असती जण पोष कहिये,तथा असती एटले कूसती,वेश्यादिकने पोषे तेनो कुशील अणाचा रनो पइसो आप लेवे ते, असतीजण पोष कहिये, ए पांच सामान्य कर्म निश्चे वर्जवा, तस्स मिच्छामि दु

क्कड़ं के० ते खोटुं कीधेलुं पाप निष्फळ थाजो॥१४॥

(८) आठमोव्रत अनर्था दंडनो विरमणं, चउविहे, अणठ्ठादंडे, पन्नते, तंजहा, अवझाणाइचरियं, पमायाचरियं, हिंसप्पयाणं, पावकम्मोवएसं, एहवा अनर्थादंड सेववा पच्चख्काण, जावजीवाए, डुविहं, तिविहेणं, नकरेमि, नकारवेमि, मणसा, वयसा, कायसा, एहवा आठमा अनर्थादंड विरमणं व्रतना पंच अइयारा, जाणियव्वा, न समायरियव्वा, तंजहा ते आलोउं, कंदप्पे, कुक्कुइए, मोहरिए, संजुत्ताहिगरणे, उवभोग परिभोग अइरत्ते, तस्सामिछामि डुक्कडं ॥ १५ ॥ इति ॥

अर्थः-आठमो व्रत अनर्था दंडनो के० आठमो व्रत अर्थ कार्य विना कर्म बंधनो कारण, तेहनो विरमणं के० निवर्त्तावबुं, ते चउविहे के० च्यार प्रकारे; अणठ्ठादंडे के० अनर्थादंड पन्नते के० परुप्पा, कह्य तंजहा के० ते जिम छे तिम कहे छे, अवझाणाइचरियं के० खोटुं ध्यान धरबुं; माठी चिंतवणा करवी

पमायाचरियं के० प्रमाद करवो, प्रमादे करी घी ते लादिकनां ठाम उघाडा राखवा, हिंसप्पयाणं के० हिंसा थाय एहवां शस्त्र आपवां, पावकम्मोवएसे के० पाप कर्मनो उपदेश करवो, अर्थ विना ते एहवा अनर्थादंड सेववा पच्चखाण, जावजीवाए, दुविहं, तिवि हेणं. नकरेमि, नकारवेमि, मणसा, वयसा, कायसा, एहवा, आठमा, अनर्थादंड, विरमणं व्रतना पंच अइयारा, जाणियव्वा नसमायरियव्वा, तंजहा, ते आलोउं के० कहे छे कंदप्पे के० काम वधे एहवी वात कीधी होय, कुक्कुइए के० भांडनी पेरे कुचेष्टा कीधी होय, मोहरिए के० जेम तेम बोल्यो होय, गाळ दीधी होय, संजुत्ताहिगरणे के० उखल, मुसलादिक अधिकरण एकठा करी मूक्या होय, ते उवभोग परिभोग अइरत्ते के० उपभोग परिभोगमां अति रक्त रहे, भोग विलासमां बहु मची रहे, तस्स मिच्छामि दुक्कडं के० ते खोटुं कीधेलुं निष्फळ थाजो ॥१८॥ इति॥

(९) नवमो सामायिक व्रत, सावज जोगनो, विरमणं, जावनियम, पज्जुवासामि, दुविहं, तिविहेणं, नकरेमि, नकारवेमि, मण

सा, वयसा, कायसा, करंतंनाणु जाणइ, वयसा, कायसा, एहवी सद्दहणा, परुपणा, फरसनाए कारिये त्यारे सुद्ध, एहवा नवमा सामायिक व्रतना पंच अइयारा, जाणियवा, नसमायारियवा, तंजहा, ते आलोउं, मणडुप्पणिहाणे, वयडुप्पणिहाणे, कायडुप्पणिहाणे, सामाइयस्ससइ अकरणियाए, सामाइयस्स अणवट्ठियस्स अकरणयाए, तस्स मिच्छामि डुक्कडं ॥ १६ ॥ इति ॥

अर्थः—नवमो सामायिक व्रत के० समतारुपी सामायकनुं व्रत, सावज जोगनो के० पापना कामथी, विरमणं के० निवर्त्तवुं, जावनियम के० ज्यां सुधी मर्यादा कीधी छे त्यांसुधी, पज्जुवासामि के० शुभजोगने सेवे, डुविहं तिविहेणं नकरेमि नकारवेमि मणसा वयसा कायसा करंतंनाणु जाणइ, वयसा, कायसा, एहवी सद्दहणा के० श्रद्धा रुचि परुपणा, फरसनाए, करिए, त्यारे सुद्ध, एहवा नवमा सामायिक व्रतना, पंच अइयारा, जाणियवा, नसमा

परियव्वा, तंजहा, ते आलोउं के० ते कहे ठे, मणडु
प्पणिहाणे के० सामायक कीधी ठे तेमां मन माठुं
वर्त्युं होय, वयडुप्पणिहाणे के० वचन माठुं वर्त्युं
होय, कायडुप्पणिहाणे के० काया माठी प्रवर्त्तावी
होय, समाइयस्ससइ के० सामायकने अकरणियाए
के० बरावर कीधुं के नही तेनी खबर न रही होय,
सामाइयस्स के० सामायकने अणवठ्ठियस्स अकरण
याए के० पुरुं थया विना पारी होय, तस्स मिछामि
डुक्कडं के० ते खोटुं कीधेलुं निष्फळ थाजो. ॥१६॥इति

(१०) दशमो देशावगाशिक व्रत, दिन
प्रति प्रज्ञातथकी प्रारंन्नीने पुर्वादिक ठदिशे
जेटली ज्रूमका मोकली राखी ठे, ते उपरांत,
सइछाइ, कायाइ, जइने, पांच आश्रव, सेव
वा पच्चरकाण, जावअहोरत्तं, डुविहं, तिविहे
णं नकरेमि, नकारवेमि, मणसा, वयसा,
कायसा, करंतंनाणु जाणेजा, वयसा, कायसा,
जेटली, ज्रूमका मोकली राखी ठे, ते मांहि
जे द्रव्यादिकनी मर्यादा कीधी ठे, ते उप

रात, उवन्नोग परिन्नोग, न्नोगनिमित्ते, न्नोग ववा पच्चरकाण, जावअहोरत्तं, एगविहं, तिविहेणं, नकरेमि, मणसा, वयसा, कायसा, एहवा दशमा देशावगाशिक व्रत्तना, पंच अइयारा, जाणियव्वा, नसमायरियव्वा, तंजहा, ते आलोउं, आणावण प्पउगे, पेसवण प्पउगे सद्दाणुवाए, रुवाणुवाए, बहिया पुग्गलपखेवे, तस्स मिच्छामि डुक्कडं. ॥ १० ॥ इति ॥

अर्थः—दशमो देशावगाशिक व्रत के० दिशा रोकवानुं व्रत एटले बांधेली हद्द पर्यंत जावुं आववुं उपरांत जावानो नियम करवुं, ते दिनप्रति प्रन्नात थकी प्रारंन्नीने के० दिन दिन प्रते प्रन्नातथी मांमीने, पूर्वादिक के० पूर्व दिशा आदि वीजी ठदिशे जेटली न्नूमिका के० धरती मोकली राखी ठे के० एटले सवारमां उठीने मांन करवुं के आज म्हारे दरेक दिशाए आटला गाउ उपरांत जावुं नही, ते उपरांत के० बांधेली हद्द उपरांत, सइच्छाइ के० पोतानी मरजीथी, कायाइजइने पांच आश्रव के० जीव

हिंसादिकथी पांचमुं परिग्रह एं पांच आश्रव, सेव वा पच्चरकाण के० करवानी वंधी, जाव अहोरत्तं के० दिवसने रात सुधी, डुविहं, तिविहेणं, नकरेमि, न कारवेमि, मणसा, वयसा, कायसा, करंतनाणु जा णेजा, वयसा, कायसा, जेटली नूमका मोकली राखी ठे, ते मांहि जे इत्यादिकनी मर्यादा कीधी ठे, के० मोकली राखेली धरतीमां पण जे वंधी कीधी होय, के आज एटला पदार्थ उपयोगमां लाववा ते उपरांत ते हद उपरांत उवभोग के० एकवार नोग वाय एवी वस्तु, परिन्नोग के० वारंवार नोगवाय एहवी वस्तु, नोगनिमित्ते के० नोगनी इच्छाए, नोग ववा पच्चरकाण के० नोगववानी वंधी, जावअहोरत्तं के० एक दिवस रात सुधी, एकविहेणं के० एक कर ण, तिविहेणं के० त्रण जोगे, नकरेमि के० हुं करुं नही, मणसा, वयसा, कायसा, एहवा दशमा देशा वगाशिक व्रतना पंच अइयारा, जाणियवा, नसमायरि यवा, तंजहा, ते आलोउं के० कहुं छुं आणवणप्पउ गे के० मंगाववानो उपयोग कीधो होय, वीजा पासे वस्तु मंगावी होय, पेसवण प्पउगे के० चाकरनो उपयोग, चाकर मोकलीने वस्तु मंगावी होय, सद्द

णुवाए के० सादनो उपाय साद करीने हद उपरांतथी बोलाव्यो होय, रुवाणुवाए पोतानुं रुप देखाडीने कोईने बोलावे, वहिया पुग्गल पखेवे के० नीमेली भूमिकाथी बाहिर रहेला पुरुषने कांकरादिक नांखी बोलावे, तस्स मिच्छामि डुक्कडं के० ते खोटुं कीधेलुं निष्फळ थाजो ॥ १० ॥ इति ॥

(११) इग्यारमो पोषध व्रत, असणं, पाणं, खाइमं, साइमंनो पच्चखाण, अबंभनो पच्चखाण, अमुक मणि सुवर्णनो पच्चखाण, मालावनंग विलेपणनो पच्चखाण, सत्थ मुसलादिक सावज जोगनो पच्चखाण, जावअहोरत्तं पज्जुवासामि, दुविहं, तिविहेणं, नकरेमि, न कारवेमि, मणसा, वयसा, कायसा, करंतंनाणु जाणाइ, वयसा, कायसा, एहवी सद्दहणा, प रूपणा करीए, तेवारे फरशनाए करी सुद्धि, एहवा इग्यारमा सम पपडिपुन्न पोषध व्रतना, पंच अइयारा, जाणियव्वा नसमायरियव्वा, तंजहा

ते आलोउं, अप्पडिलेहियं डुप्पडिलेहियं सिज्ञा संथारए, अप्पमज्झियं डुप्पमज्झियं सिज्ञा संथारए, अप्पडि लेहियं डुप्पडि लेहियं उच्चारपासवणनूमि, अप्पमज्झियं डुप्पमज्झियं उच्चार पासवणनूमि, पोसहस्स सम्मं अणाणुपालणया, तस्स मिच्छामि डुक्कडं ॥१८॥इति॥

अर्थः–इग्यारमो पोषध व्रत के० पाप रहित थई, संवरे करी आत्माने पोषवो तेनुं व्रत, असणं के० अन्न, पाणं के० पाणी, खाइमं के० मेवानी जात, साइमंनो के० मुखवास (सोपारी, लवंग प्रमुख खावानो) पच्चखाण के० निषेधुंछुं, अबंभनो पच्चखाण के० अब्रह्मचर्यनी बंधी, अमुक के० जे आन्नरण सुखे उतारिया न उत्तरे ते उपरांत, मणि के० हिरा प्रमुख, सुवणनो पच्चखाण के० सुवर्ण प्रमुखना आन्नरण राखवानी बंधी, मालावन्नग के० गुलाब आदिक मालानी, विलेपणनो के० विलेपन करवानो, पच्चखाण के० बंधी, सत्थ के० शस्त्र, हथीयार मुसलादिक के० आउधनी साकली, सांबेला वगेरे, सावज जोगनो पच्च

खाण के० पापी काम करवानी बंधी, जाव अहोरत्तं के० जाव रात दिवस सुधी, पज्जुवासामि के० ए प्रमाणे आचरीश, डुविहं, तिविहेणं, नकरेमि, नकार वेमि, मणसा, वयसा, कायसा, करंतंनाणु जाणइ, वयसा, कायसा, एहवी, सद्दहणा के० ए करवानी श्रद्धा थाय, परूपणा करीए के० वात करीए तेवारे फरशनाए करी सुद्धि के० ते वखत शक्ति मुजब शुद्ध होजो, एहवा इग्यारमा सम पम्फिपुन्न के० सम प्रति पूर्ण (समता न्नावे संपूर्ण आदि अंत लगे) पो षधव्रतना के० धर्म ध्याने तथा संवरें करी आत्माने पोषवाना व्रतना, पंच अइयारा, जाणियव्वा, नसमा यरियव्वा, तंजहा ते आलोउं के० ते जेम छे तेम कहुं छुं, अप्पम्फिलेहियं के० बराबर तपाशीने जोयां न होय, डुप्पम्फिलेहियं के० माठी रीते जोयां होय, सि ज्ञा संथारए के० पाट प्रमुख सेजा तथा पथारीने, अप्पमज्झियं के० पुंज्युं न होय, डुप्पमज्झियं के० ते पुंज्युं होय तो माठी रीते पुंज्युं होय, सिज्झा संथा रए के० सेजा पथारीने अप्पम्फिलेहियं के० तपाशीने जोई न होय, दुप्पम्फिलेहियं के० माठी रीते जोई होय, उच्चारपासवणन्नूमि के० वम्हीनीत, लघूनीत

परठवानी नूमकाने, अप्पमज्झियं के० पुंज्युं न होय, डुप्पमज्झियं के० माठी रीते पुंज्युं होय, उच्चार पास वणनूमि के० वमीनीत लघूनीत परठवानी नूमका, पोसहस्स के० पोसो कीधो ठ तेमां सम्मं के० प्रमाद करे अणाणुपालणया के० पोसानी क्रीया आघी पाठी कीधी होय, तस्स मिच्छामि डुक्कमं के० ते कीधेला पापनुं फळ निष्फळ थाजो. ॥ जावता आवसही आवसही न कीधो होय, आवता निसही निसही न कीधो होय, ओमी जागा पुंजी होय, घणी जागा पठी होय, पगने तीन वार मोसरे मोसरे न कीधो होय, पगावतां धरतीरा धणीरी आग्या न मांगी होय, पोसामे निंदा विकता प्रमाद सेव्यो होय तस्स मिच्छामि डुक्कमं ॥ १० ॥ इति ॥

(१ए) बारमो अतिथि, संविनागव्रत.

समणो निग्गंथे, फासु एसणिज्जेणं, असणं, पाणं, खाइमं, साइमेणं, वच्च, पमिग्गह, कंबलं, पायपुछणेणं, पाढियारु, पीढ, फलग, सेज्ञा संथारएणं, उसह नेसजेणं, पमिलानेमाणे, विहरामि, एहवी सद्दहणा, परूपणा, फरसनाइ

करी सुद्ध, एहवा बारमा अतिथि संविन्नाग व्रतना, पंच अइयारा जाणियव्वा, नसमायरियव्वा, तंजहा ते आलोउं, सचित्त निखेवणाया सचित्त पेहिणाया, कालाइक्कम्मे, परवएस, मच्छरियाए, तस्स मिच्छामि डुक्कडं ॥ १ए॥इति॥

अर्थः—बारमो अतिथि के० जेनी तिथि नथी (साधु आहार लेवा आवे ए कांइ मुकरर नही) एहवा साधुने वास्ते, संविन्नागव्रत के० न्नाग करवो एटले आहार करती वखते चिंतवणा करवी के जे साधु पधारे तो मांहेथी आपुं, समणेनिग्गंथे के० साधु निग्रंथने, फासु के० निर्दोष, अचित एसणिज्जेणं के० दोष रहित, असणं के० अन्न, पाणं के० पाणी, खाइमं के० मेवा सुखमी प्रमुख, साइमेणं के० मुखवास, वछ के० वस्त्र, पमिग्गह के० पात्र, कंबलं कांबली, पाय पुछणेणं के० पुछणं वेसे पाथरीने तथा रजोहरणो, पाढियारु के० आपीने पाछी लेवाय तेवी वस्तु ते कहे छे; पीढ के० बाजोट फलग के० पाटीयो, सेज्जा के० पाट, स्थानक, संथारएणं के० तृणा प्रमुखनी पथारी, उसह के० एक वस्तु ते औषध, न्नेसजेणं के०

घणी वस्तुथी थएल गोळी वगेरे, पडिलाभेमाणे के० प्रतिलाभ करतां थकां, आपतां थकां, विहराम के० विचरीश, एहवी सद्दहणा के० श्रद्धा परूपणा के० उपदेश फरसनाइ करी सुद्ध के० फरसनाइ करी शुद्ध करे, एहवा बारमा अतिथि संविभाग व्रतना पंच अइयारा, जाणियव्वा, नसमायरियव्वा, तंजहा ते आलोउं, के० ते कहुं छुं सचित्त निक्खवणया के० उपयोग विना अचेत वस्तु सचित माहे भेली होय, साधुनी गोचरीनी वेळा, सचित्त पेहिणया के० अचेत वस्तुए करी सचेत ढांकी होय; कालाइकम्मे के० वस्तु विणठी होइ ते कालने अतिक्रमे ते आहार आपे ते अतिचार, घणा दिन थया सुखभी प्रमुखने अथवा जीमवानी वेला मनोरथ न करइ परवएस के० पोते सुजते थके छुजाकने दांन दीरायो होय; मछरियाए के० दान दइने अहंकार कीधो होय, तस्स मिछामिदुक्कमं के० ते खोटुं कीधेलुं पाप निष्फळ थावो॥१२॥ इति॥पछि "संलेषणा"को पाठ कहीजे ते कहे छे:—

अपछिम, मरणांतिय, संलेहणा, झुसणा, आराहणा, पोषधशाळा पुंजीने, उच्चार पास

वण नूमिका, पमिलेहीने, गमणा गमणे पमि कमिने, दर्नादिक संथारो संथरीने, दर्नादिक संथारो डुरुहिने, पूर्व तथा उत्तर दिशि, पल्यंकादिक आसण बेसीने, करयल संपग्गहियं, शिरसावत्तयं, मछए अंजली कट्टु, एवं वयासी नमोहुणं, अरिहंताणं, जगवंताणं, जावसंपताणं, एम अनंता सिद्धने नमस्कार करीने, वर्त्तमान तीर्थंकरने नमस्कार करीने, पोताना धर्माचार्यने नमस्कार करीने, साधु प्रमुख च्यारुं तीर्थ खमावीने, सर्व जीव रास खमावीने, पूर्वे जे व्रत आदरयां ठे, ते आलोइ, पमिक्कमि निंदि निसल्ल यइने, सव्वं पाणाइवायं पच्चखामि, सवं मुसा वायं, सव्वं अदिन्नादाणं, सव्वं मेहुणं, सवं परिग्गहं, सव्वं कोहं जाव मिथ्या दंसण सलं; सव्वं अकरणीजं पच्चखामि, जाव जीवाए, तिविहं, तिविहेणं,

नकरेमि, नकारवेमि करंतं नाणु जाणइ, मणसा, वयसा, कायसा, एम अढारे पापस्थानक पच्चखीने, सव्वं असणं, पाणं, खाइमं, साइमं, चउविहं, पिआहारं, पच्चखामि, जाव जीवाए, एम च्यारे आहार पच्चखीने, जं पीयं, इमं सरीरं, इट्ठं, कंतं, पीयं, मणुन्नं, मणामं, धिज्जं, विसासियं, समयं, अणुमयं, बहूमयं, भंम करंम समाणे, रयण करंमग भूयं, माणं सियं, माणंउन्हं, माणंखूहा, माणं पीवासा, माणंवाला, माणंचोरा, माणं दंसा, माणं मसगा, माणं वाहियं पितियं, संभीमं सन्निवाइयं, विवहा रोगा यंका, परिसहो उसगा, फासा फुसंति, एवं पियणं चरिमेहिं, उसास निसासेहिं, वोसिरामि, त्तिकट्टु एम सरीर वोसिरावीने, कालं अणवकंखमाणे, विहरंति, एहवी सद्दहणा परूपणा करिए तिवारे फर

सनाए करी सुद्धि, एहवा अपछिम मारणा तिय, संलेहणा, झूसणा, आराहणाना पंच अइयारा, जाणियव्वा, नसमायरियव्वा तंजहा ते आलोउं, इहलोगा संसप्पउगे, परलोगा संसप्पउगे, जीविया संसप्पउगे, मरणा संस प्पउगे, कामभोगा, संसप्पउगे, तस्स मिछामि डुक्कडं ॥ १० ॥ इति ॥

अर्थः—अपछिम के० कांइ काम करवुं रह्यो नथी मारणांतिय के० पछित मरणने अंते संलेहणा के० आहार कषाय पातला कीधा छे, झूसणा के० आत्मा ने झूसीने, आराहणा के० आराधना करीने, पोसध साला के० संथारो करीए ते थांनक, पुंजीने के० पुंजी पडिलेहीने, उच्चार के० वडीनीत, पासवण के० लघुनीत, भूमिका के० जागा, पडिलेहीने के० नजरे जोइ राखीने गमणा गमणे के० जातां आ वतां कोइ जीव चंपाणो होय ते, पडिक्कमिने के० प्रायश्चित लेइने, दर्भादिक संथारो के० डाभ वगेरेनी पाथरी, संथरीने के० पाथरीने, दर्भादिक संथारो

के० डाजनी पथारी उपर, डुरुहिने के० वेसीने, पूर्व तथा उत्तर दिशा के० पूर्व के उत्तर दिशा तरफ, पब्यंकादिक के० पालखी आदि जिम शक्ति हुवे तिम, आसण वेसीने के० आसण वेसीने पछ कर यल के० बे हाथ, संपग्गहियं के० जोमीने, शिरसा वत्तयं के० मस्तके आवर्तन करी, मछए अंजली कट्टु के० माथा उपर बे हाथ जोमेला राखी, एवं वयासी के० एम कहे, नमोत्थुणं के० नमस्कार होजो, अरि हंताणं के० ज्ञानवंत तीर्थंकरने, जगवंताणं के० जग वंतने, जावसंपताणं के० ते ठठ मुक्ति त्यां सुधीनो पाठ जे सामायकने अंते ठे तटलो केहेवो, एम अ नंता सिद्धने नमस्कार करीने पोताना धर्माचार्यने नमस्कार करीने, (साधु प्रमुख चारुं तीर्थ खमा वीने,) के० साधु; साधवी श्रावक श्राविका ए चार तीर्थ खमावीने, सर्व जीवरास खमावीने, पूर्वे जे व्रत आदरयां ठे, ते आलोइ के० संजारीने पमि क्कमि के० प्रायश्चित लेइने, निंदि के० आत्मानी साखे सुख सारुं निंदा करीने, निसल्लथइने के० सल रहित थइने, सव्वं पाणाइ वायं के० सर्व प्रकारे जीव हिंसा करवानी, पच्चखामि के० वंधी करीने, सव्वं मुसा

वायं के० सर्व प्रकारनुं जुठुं बोलवानी, सव्वं अदि न्नादाणं के० सर्व प्रकारनुं अण दीधुं लेवानी, सव्वं मेहुणं के० सर्वथा मैथुननी, सव्वं परिग्गहं के० सर्वथा दोलत राखवानी, सव्वं कोहं के० सर्व क्रोध आदि जावमिथ्या दंसण सलं के० जावत मिथ्या दरसण सल एम १८ पापस्थानक सव्वं अकरणीज्जं के० सर्व नही करवा जोग ते, पच्चखामि के० बंधी करीने, जावज्जीवाए के० जाव जीव सुधी, तिविहं के० तीन करणे करी, तिविहेणं के० तीन जोगे करी, नकरेमि के० हुं पाप करुं नही, नकारवेमि के० बीजा पासे करावुं नही, करंतंन्नाणु जाणाइ के० कोइ पाप करे ते रुडुं जाणुं नही, मणसा के० मने करी वयसा के० वचने करी कायसा के० काया करी एम अढारे पापस्थानक पच्चखीने के० पापना मुळ बंधी करीने, सव्वं के० सर्व असणं के० अन्न पाणं के० पाणी खाइमं के० मेवो साइमं के० मुखवास चउविहंपि आहारं पच्चखामि के० निरागारी करतां च्यार प्रकारनो आहार पच्चखीने सागारी करे तो जेहवो जोइए तेहवो आगार राखे, जावजीवाए के० जीवुं त्यांहा सुधी एम च्यारे आहार

पञ्चखीने, जं के० जे पीयं के० प्रीय, इमं सरीरं के० अमारुं शरीर, इठं के० इष्टकारी, कंतं के० कांती वंत, पियं के० प्रीतकारी [इंद्रीयने हर्षनो करणहार] ते प्रीय, मणुन्नं के० मनने सोहायमान छे, मणामं के० मनने सदाइ अत्यंत वाल्हो लागे, धिज्जं के० धीरज देणार, विसासियं के० विश्वासनो उपजा वणहार, समयं के० मानवा जोग, अणुमयं के० विशेषे मानवा जोग्य, बहुमयं के० घणो वारंवार मानवा जोग्य, भंरू करंरू समाणे के० गहिणाना [आभरणना] झावळा समान, रयण करंरूग भूयं के० रतनना करंभीया सरीखो, माणंसियं के० रखे मने टाढ वाय एटले सीत लागे, माणं उन्हं के० रखे मने ताप लागे, माणं खुहा के० मने भूख लागे, माणं पीवासा के० रखे मने तृषा लागे, माणं वाला के० रखे सर्पादिक करमे, माणं चोरा के० रखे चोरनो भय उपजे, माणं दंसा के० रखे मने झांस करभे, माणं मसगा के० रखे मच्छर करभे, माणं वाहियं के० रखे मने व्याधी उपजे, पितियं के० पीत लागे, संभीमं के० रखे श्लेष्म उपजे, सन्निवाइयं के० सनीपात त्रीदोष थाय, विवहारोगा

यंका के० रखे विविध प्रकारनो रोग उत्पन्न थाय, प रिसहो वसगा के० परिसह उपसर्ग बावीस जातीना तथा देवतादिकनी मरांमणी, फासा फुसंति के० एवी रीतना स्पर्श निरख्या करतो हतो एवं पियणं के० एवुं शरीर वाहालुं ते चरमेहिं के० छेला, उसास नि सासेहिं के० स्वासो स्वास सुधी, वोसिरामि के० तजुं हुं जीवना संबंध आश्री तिकट्टु के० एम कहीने एम शरीर वोसिरावीने के० एम शरीरनो संबंध तजी दे इने कालं अणवकंखमाणे के० काळने अण वांछतो थको जीववानी आशा, तथा मरणनो भय न राखतो विहरंति के० विचरे, एहवी सद्दहणा परूपणा करिए के० एहवी श्रद्धा परूपणा करीए, तिवारे फरशनाए करी सुद्धि के० त्यारे शक्ति प्रमाणे शुद्धिथाजो, एहवा अपछिम मारणांतिय के० नथी करवो आहार पछे संलेखणा करइ एहवो मरणने समइ, संलेहणा के० आत्माने माठा कामथी दूर करवाना; झूसणा के० कसा आराहणाना के० आराधना करवाना, पंच अइ यारा जाणियव्वा, नसमायरियव्वा, तंजहा ते आलोइ के० ते जेम छे तेम कहुं हुं इहलोगा संसप्पउगे के इहलोकने विषे सुखनी वांछना करे के चक्रवर्त्यादिः

राजा थावुं; परलोगा संसप्पउगे के० परलोकने विषे सुखनी इच्छा करे के देवता थावुं, जीविया संसप्पउगे के० जीवतरनी इच्छा करे के झाजुं जीवुं तो ठीक; मरणा संसप्पउगे के० मरणनी इच्छा करे के दुःख पामुं छुं माटे झट मरी जावुं तो ठीक; कामन्नोगा संसप्पउगे के० इहलोक परलोकना काम न्नोगनी वंछना करे तस्स मिच्छामि डुक्कडं के० ते खोटुं कीधेलुं निष्फळ थाजो ॥ २० ॥ इति ॥

एम समकित पूर्वक बार व्रत संलेषणा सहित एहने विषे जे कोइ [अतिक्रम] के० करेली बंधीमां दोषना चार प्रकार छे. तेमां अतिक्रम, एटले बंधी कीधेली वस्तु करवानुं मन करवुं, (व्यतिक्रम) के० ते वस्तु तरफ करवा चाढ्यो ते दोष, (अतिचार) के० ते वस्तु हाथमांही लीये ते दोष, (अणाचार) के० ते वस्तु न्नोगवे ते व्रत न्नंग जाणवो, जाणतां अजाणतां मन वचन कायाइ करी सेव्यो होय, सेवराव्यो होय, सेवतां प्रत्ये अनुमोद्यो होय, ते अनंता सिद्ध केवलिनी साखे मिच्छामिडुक्कडं ॥ २१ ॥ इति ॥

एम कहीने पछी १८ पापस्थानक कहीजे; अढारे पापस्थानक ते कहे छेः—१ प्राणातिपात के०

जीवनी हिंसा, २ मृषावाद के० जूठ बोलवो, ३ अ दत्तादान के० चोरी करवी, ४ मैथून के० मैथून सेववो, ५ परिग्रह के० दोलतनी वांछा, ६ क्रोध के० रीस, ७ मान के० अहंकार, ८ माया के० कपट, ए लोभ के० लोभ राखे ते, १० राग के० प्रीति ११ द्वेष के० अरुचिभाव, १२ कलह के० क्लेश, १३ अभ्याख्यान के० खोटुं आल देवुं १४ पैशुन्य के० पारकी चाडी करवी, १५ परपरिवाद के० अनेराना अवगुण वाद बोलवा, १६ रति अरति के० सुख दुःख आवे हर्ष शोक करवो, १७ मायामोसो के० कपट सहित जूठ बोलवो, १८ मिथ्या दंसण सल्ल के० खोटी श्रद्धा तथा सल्ल राखवो ते. एवं अढारे पापस्थानक सेव्या होय, सेवाया होय, सेवतां प्रत्ये अनुमोद्या होय ते अनंता सिद्ध केवलिनी साखे मिच्छामि दुक्कडं ॥२१॥

विधिः—पछी "इच्छामिठामि"नी पाटी कही जे, आठताई जीमणो गोडो उंचो राखीने बेसीजे; पछी श्रावकने उभो होयकर बे हाथ जोडीने "तस्सधम्मस्स"नी पाटी कहीजे ते कहे छेः—

तस्स धम्मस्स केवलिपन्नत्तस्स अब्भुट्ठिओमि, आराहणाए विरओमि विराहणाए तिवि

हेण पडिक्कंतो, वंदामि जिणे चउव्वीसं ॥५३॥

अर्थः—तस्स धम्मस्स केवलि पन्नत्तस्स के० ते केवलि भाषित एवा श्रावक धर्मने, अब्भुट्ठिओमि के० हुं सारी रीते पालन करवाने उठ्यो छुं, आराहणाए के० आराधनाने माटे, विरओमि के० हुं विरत्यो छुं; एटले निवर्त्यो छुं, विराहणाए के० ते धर्मनी विराधना थकी तिविहेण के० त्रिविधे करी, एटले मन, वचन, अने कायाये करी, पडिक्कंतो के० प्रतिक्रांत थको एटले अतिचार पाप थकी निवर्त्यो थको वंदामि के० हुं वांदुं छुं, जिणेचउव्वीसं के० चोवीश जिन प्रत्ये. ॥ ५३ ॥ इति ॥

विधिः—पछी " इच्छामि खमासमणा " री पाटी दोय वार विधिपूर्वक कहीजे, पछी गरुड आसण (धरती मस्तक, लगावीने) " पांच पदारी वंदणा " करीने. ते कहे छेः—

आठ लक्षणना धरणहार, चोतीस अतिशय, पेतीस गुणवाणी करी बिराजमान, चोसट इंद्रना वंदणीक पूजणीक, अठारे दोष थकी रहित, बारे गुणे करी सहित, अनंतो ज्ञान, अनंतो दर्शन, अनंतो बल, अनंतो सुख, दिव्य ध्वनि, भामंडल, फिटक सिंहासण, अशोक वृक्ष, कुसुम वृष्टि, देव दुंदुभि, छत्र धरे, चामर विंजे, जघन्य तो दोय क्रोड केव लि, उत्कृष्टा नव क्रोड केवलि, केवल ज्ञान केवल दर्शनराधरणहार, सर्व द्रव्य क्षेत्र काल भावना जाणणहार ॥ सवैया ॥ नमु श्री अरिहंत, करमाको कीयो अंत, हुवा सो केवलवंत, करुणा भंडारीहे ॥ अतीसे चोतीस धार, पेतीस वाणी उचार, समजावे नर नार, पर उपगारी हे ॥ शरीर सुंदर कार, सुरज सो झलकार, गुण हे आनंत

सार, दोष परिहारीहे ॥ केतहे तिलोकरिख, मन वच कायकरी, लुरी ५ वारंवार वंदणा हमारीहे ॥ १ ॥ एसा अरिहंत जगवंत दीन दयाल महाराजको अविनय, असातना, देवसि संबंधी कीधी होय तो हाथ जोमी मान मोमी, काय संकोमी, वारंवार खमावुंछुं, मथेण वंदामि नमस्कार करुं छुं १००८ वार " तिखुत्तो आयाहिणं पयाहिणं वंदामि नमंसामि सक्कारेमि सम्माणेमि कल्याणं मंगलं देवयं चइयं पज्जुवासामि " आप मंगलीक छो, उत्तम छो, हो स्वामिनाथ आपको इण जवे परजवे जवे जवे सदाकाल सरणो होजो ॥ ५४ ॥ इति प्रथम पद संपूर्ण ॥

(५) वीजे पद अनंत जेदे अनंता सिद्ध छे, आठ कर्म खपावीने मोक्ष पहुंता छे. तीर्थ सिद्धा, अतीर्थ सिद्धा, तिर्थंकर सिद्धा.

अतिर्थंकर सिद्धा, स्वयं बुद्ध सिद्धा, प्रत्येक बुद्ध सिद्धा, बुद्ध बोधि सिद्धा, स्त्रीलिंग सिद्धा, पुरुषलिंग सिद्धा, नपुंसकलिंग सिद्धा, स्वलिंग सिद्धा, अन्यलिंग सिद्धा, गृहस्थलिंग सिद्धा, एक सिद्धा, अनेक सिद्धा, जठे जन्म नही, जरा नही, मरण नही, भय नही, रोग नही, सोग नही, दुःख नही, दालिद्र नही, कर्म नही, काया नही, मोह नही, माया नही, चाकर नही, ठाकर नही, भूख नही, तृषा नही, जोतमे जोत विराजमान, सकल कारज सिद्ध करीने चवदे प्रकारे पंधरे भेदे अनंता सिद्ध भगवंत हुवा, अनंत सुखामें तल्लालीन, अनंत ज्ञान, अनंत दर्शन, क्षायक समकित, निराबाध अटल आवगाहणा, अमूर्ती अगुरुलघु, अनंतवीर्य, आठ गुणेकरी सहित ॥ सवैया ॥ सकल करमटाल, वस करलीयो

काल, मुगतिमे रहियामाल, आतमाको ता रीहे ॥ देखत सकल जाव, हुवाहे जगत राव, सदाही खायक जाव, जय अविकारी हे ॥ अचल अटल रूप, आवे नवि जव कूप, अनुप सरूप ऊप, एसी सिद्ध धारी हे ॥ केतहे तिलोकरिख, वतावो ए वास पत्नु, सदां ही जगत सूर वंदणा हमारी हे ॥ १ ॥ एसा सिद्ध जगवंतजी माहाराज आपको अविन य असातना कीधी होय तो देवसि संवंधी हाथ जोमी मान मोमी काया संकोमी वारंवार खमावुं हुं, मथेण वंदामि नमस्कार करुं हुं १००८ वारंवार "तिखुत्तो" "जावत जवे जव सरणो होजो" ॥ ९८ ॥ इति वीजो पद संपूर्ण ॥

(३) तीजे पद आचारजजी छत्तीस गुणे करी विराजमान, पांच महा व्रत पाले, पांच

आचार पाले, पांच इंद्री जीते च्यार कषाय टाले, नव वाड शुद्ध ब्रह्मचर्यना पालणहार, पांचे सुमिते सुमता, तीने गुप्ते गुप्ता, आठ संपदा सहित ॥ सवैया ॥ गुण हे छत्तीस पूर, धरत धरम ऊर, मारत करम कूर, सुमती विचारी हे ॥ शुद्धसो आचारवंत, सुंदर हे रूपकंत जाणीया सबी सिद्धंत, वांचणी सुप्यारी हे ॥ आधीक मधूर वेण, कोइ नही लोपे केण, सकल जीवाका सेण, कीरत अपारी हे ॥ केतहे तिलोकरीख, हितकारी देत सीख, एसा आचारज ताकुं, वंदणा हमारी हे ॥१॥ एसा आचारज न्यायपक्षी, भद्रिक परणामी, परम पूज्य, कलपनीक, अचित्त वस्तुका ग्रहणहार, सचित्तका त्यागी, वेरागी, महागुणी, गुणका अनुरागी, सोभागी, एहवा श्री आचारजजी महाराज आपको अविनय असातना देवसि

संवंधी कीधी होय तो हाथ जोडी मानमोडी काया संकोडी वारंवार खमावुं छुं मथेण वंदामि नमस्कार करुं छुं १००८ वार " तिखुत्तो " जावत ज्ववेज्जव सरणो होजो ॥ २६ ॥ इति तीजो पद संपूर्ण ॥

(४) चोथे पद उपाध्यायजी पचीस गुणे करी सहित छे ते पचीस गुण केहवा छे ? इगियारा अंगना जणणहार श्री आचारंगजी सुयगडायंगजी, ठाणायंगजी, समवायंगजी, ज्जगवतीजी, ज्ञाताधर्मकथाजी, उपासकदसांगजी, अंतगडदसाजी, अनुत्तरोववाइजी, प्रश्नव्याकरणजी, विपाक सूत्र ॥ ए इग्यारा अंगनो अर्थ पाठ संपूर्ण जाणे, अने (१४ पूर्व) उत्पाद पूर्व, अग्रायणीयपूर्व, वीर्य प्रवाद पूर्व, अस्तिनास्ति प्रवाद पूर्व, ज्ञान प्रवाद पूर्व,सत्य प्रवाद पूर्व, आत्म प्रवाद, कर्म प्रवाद, विद्या

प्रवाद, पच्चखाण प्रवाद, प्राणप्रवाद, अवंध्य प्रवाद, क्रियाविसाल पूर्व, लोक बिंदु सार पूर्व ॥ इग्यारा अंग, चउदे पूर्व ए मूल १८ गुणे करी बिराजमान, तथा उत्तर (१२ उपांग जाणे ते) उववाइ, रायप्रसेणी, जिवाभिगम, पन्नवणा, जंबुदीपपन्नती, चंदपन्नती, सुरज पन्न ती, नीरावलिया, कप्पाविमंसीया, पुप्फिया, पु प्फचुलीया, वन्हिदिशा (४ मूल सूत्र) उत्रा ध्ययन, दसवैकालिक, नंदी सूत्र, अनुयोगद्वार (४ छेद ग्रंथ) दशाश्रुत स्कंध, वृहतकल्प, व्यवहार, निशीथ, बत्तीसमो आवसग ॥ आद देइ अनेक ग्रंथके न्याय, सात नय, निश्चय व्यवहार, चार प्रमाण, आदि स्वमत तथा अ न्यमतका जाण मनुष्य देवता विवादमे छलवा समर्थ नही, जीण नही पण जीण सरीखा, केवलि नही पण केवलि सरीखा, ॥सवैया॥

पढत इग्यारा अंग, करमासु करे जंग, पाखं मीको मान नंग, करण हुसियारी हे॥ चवदा पूरव धार, जाणत आगमसार. नवीनके सुख कार, भ्रमता निवारी हे॥ पढावे नवीक जन, थीर कर देत मन, तप करी तावे तन, ममता निवारी हे॥ केत हे तिलोकरिख, ग्यान ना नु परतिख, एसे उपाध्याय ताकुं, वंदणा ह मारी हे ॥ १ ॥ एसा श्री उपाध्यायजी महा राज मिथ्यात्वरूप अंधकारना मेटणहार,सम कित रूप उद्योतना करणहार, धर्म थकी डि गता प्राणीने थीर करे, सारए, वारए, धारए, इत्यादिक अनेक गुण सहित छे, जे एहवा उपाध्यायजी महाराज आपको अविनय अ सातना देवसी संवंधी कीधी होय तो हात जोडी मान मोडी, काया संकोडी, वारंवार ख मावुं छुं. मथेण वंदामि नमस्कार करूं छुं.१०००

" तिखुत्तो " जावत "भवेभव सरणो होजो" ॥ ५७ ॥ इति चोथा पद संपूर्ण ॥

(५) पांचमे पद पोतारा धर्म आचारजजी (आ ठेकाणे आप आपका गुरु महाराजको नाम लेणो) आद देइने जघन्य तो दोय हजार क्रोड़ साधु साधवी, उत्कृष्टा नव हजार क्रोड़ साधु साधवी, आढांई द्वीप पनरे खेत्रमे जेवंता विचरे छे, ते साधुजी केहवा छे ? पांच महाव्रतका पालणहार, पांच इंद्रीका जीतणहार, चार कषायना टालणहार, भाव संचे, कर्ण संचे, जोग संचे, खिम्यावंता, वैराग्यवंता, मन समाधारणीया, वयसमा धारणीया, काय समा धारणीया, नाण संपन्ना, दंसण संपन्ना, चारीत्र संपन्ना, वेदणी समा आहिया सनिया, मारणांती समा आहिया, सनिया एहवा सता वीस गुणेकरी सहित, बारे भेदे तपका करण

हार, सतरे भेदे संजमना पालणहार, तेत्तीस असातनाका टालणहार, बयालीस दोष टालीने अहार पाणीका लेवणहार, सेतालीस दोष टालीने भोगवणहार, बावन अणाचारके टालणहार, तकीया आवे नही, नेथीया जीमे नही, सचित्तका त्यागी, अचित्तका भोगी, बावीस परीसाके जीतणहार, अनेक लब्धिका धरणहार, लोचको करणो अणवाने चालणो, इत्यादिक काय कलेसका करणहार, मोह ममता रहित ॥ सवैया ॥ आदरी संजम भार, करणी करे अपार, सुमति गुपति धार, विकथा निवारी हे ॥ जणा करे छेड़ काय, सावद्य न बोले वाय, बुझाइ कपाय लाय, किरिया भंमारी हे ॥ ग्यान भणे आठुं जाम, लेवे भगवंत नाम, धरमको करे काम, ममताके मारी हे ॥ केतहे तिलोकरि

ष, करमाको टाले विष, एसा मुनिराज ताकुं वंदणा हमारी हे ॥ १ ॥ एहवा श्री मुनिराज महाराज आपको अविनय असातना देवसि संबंधी कीधी होय तो हात जोमी, मान मोमी, काया संकोमी, वारंवार खमावुं ठुं म थेण वंदामि नमस्कार करुं ठुं. १००८ वार "तिखुत्तो" जावत सदाकाल सरणो होंजो ॥ ३८ ॥ इति पांचमो पद संपूर्ण ॥

विधिः—पठी त्रणो थइ आयरिय उवझाए कही जे ते कहे ठेः—

आयरिय उवझाए, सीसे साहम्मिए कुल गणे अ, जे मे केइ कसाया, सव्वे तिविहेण खामेमि ॥ १ ॥ सव्वस्स समण संघस्स, जग वउ अंजलिं करिय सीसे, सव्वं खमा वइत्ता, खमामि सव्वस्स अहयंपि ॥२॥ सव्वस्स जीव रासिस्स, जावउ धम्म निहिय निय चित्तो,

सवं खमावइत्ता, खमामि सव्वस्स अहयंपि ॥ ३ ॥ इति ॥ १९ ॥

अर्थः—पंचाचार संपन्न अथवा छत्रीस गुणे विराजमान, अर्थ दानना दातार, तेने आयरिय के० आचार्य कहीये. यथासमीप रह्या अने आव्या जे शिष्यादिक तेने सूत्रना ज्ञणावनार अथवा पच्चीस गुणे विराजमान, तेने उवज्झाए के० उपाध्याय कहीये, तथा ग्रहण शिक्षा अने आसेवना शिक्षाने योग्य होय, तेने सीसे के० शिष्य कहीये, तथा श्रधा अने परूपणादिक गुणे करीने जे आपणा सरिखा होय, एवा सरखा धर्मना पालनार, तेने साहम्मिए के० साधर्मिक कहीये, तथा जे एक आचार्यनो शिष्य संतान परिवार, तेने कुल के० कुलधर कहीये, तथा घणा आचार्यना शिष्य संतान परिवार, तेने गणे के० गण एटले समुदाय कहीये. अ के० अ ते वली वली कहेवाने अर्थे छे ए सर्वनी उपर मे के० म्हारे जीवे जे के० जे केइ के० कोइ पण कसाया के० क्रोधादिक कषाय कीधा होय, ए कारणे सव्ह के० सर्व, ते आचार्यादिक प्रत्ये तिविहेण के० त्रिविधे करी एटले मन,

वचन अने कायाये करी खामेमि के० हुं खामुं छुं ॥ १ ॥ सव्वस्स समण संघस्स ज्ञगवऊ के० सर्व श्रमण संघरूप ज्ञगवंतना कीधा जे अपराध, अंजलिं करिय सीसे के० मस्तकनी उपर बे हाथ प्रत्ये करीने एटले स्थापीने नम्रीज्ञूत थइने सव्वं खमावइत्ता के० ते सर्व अपराध प्रत्ये खमावीने, वली एम कहे के खमामि सव्वस्स अहयंपि के० ते सर्वना करेला अपराध प्रत्ये हुं पण खमुंछुं, एटले सम्यक् प्रकारे सहन करुं छुं ॥ २ ॥ सव्वस्स जीव रासिस्स के० एकेंड्रियादिक सर्व जीवनो राशि एटले समूह तेनो कीधो जे मे अपराध, ते ज्ञावऊ ज्ञावथी सव्वं खमावइत्ता के० सर्व अपराध प्रत्ये खमावीने, वळी एम कहे के ते सर्व जीवोनी उपर समज्ञाव ते रूप धम्म के० धर्म, तेने विषे नि हिय के० निधित्त कर्युं छे एटले स्थाप्युं छे ज्ञावथकी आरोपण करयुं छे, नियचित्तो के० निजचित्त एटले पोतानुं मन जेणे एहवो अहयंपि के० हुं पण सव्वस्स के० सर्व जीव राशिना कीधा जे अपराध, ते अ० राध प्रत्ये खमावि के० खमुं छुं ॥ ३ ॥ इति ॥ हवे पछी अढाइ द्वीप कह्या जे ते कहे छे.

अढार द्वीप तथा पंदर खेत्र माहि, तथा बाहेर, श्रावक, श्राविका दान देवे, शील पाले, तपस्या करे, भावना भावे, सम्वर करे, सामायक करे, पोसा करे, पडिक्कमणा करे, तीन मनोर्थ चवदे नेम चिंतवे, एक व्रत धारी, जाव बारे व्रतधारी भगवंतकी आज्ञा मांहि विचरे, हमारा थकी मोटाने हात जोड, पगे लाग, खमावुं, छोटाने वारंवार खमावु छुं ॥ ३० ॥ इति भाषा ॥

विधिः—पछी " चोराशी लाख जीवा योनि " पछी " खामेमि सब्व जीवे सब्व जीवा " कही जे ते कहे छेः—

सात लाख पृथ्वी काय, सात लाख अप्प काय, सात लाख तेउकाय, सात लाख वाउ काय, दश लाख प्रत्येक वनस्पति काय चउदे लाख साधारण वनस्पति काय, बे लाख बेंइन्द्रिय, बे लाख तेंइन्द्रिय, बे लाख चौ

रिंडिय, चार लाख देवता, चार लाख नारकी, चार लाख तिर्यंच पंचेंडिय, चौदे लाख मनुष्य, एवं चोराशी लाख जीवायोनि मांहे मारे जीव जे कोइ जीव हण्यो होय, हणाव्यो होय, हणतां प्रत्ये अनुमोद्यो होय, ते सर्वे मने, वचने, कायाये करी १०२४१२० आढारे लाख चोवीस हजार एकसोवीस प्रकारे तस्स मिछामि डुक्कडं ॥ ३१ ॥ इति ॥ एनो अर्थ सुगम छे माटे लिख्यो नथी.

खामेमि सव्व जीवे, सव्वे जीवा खमंतु मे, मित्ती मे सव्व नुएसु, वेरं मझं न केणइ ॥१॥ एवमहं आलोइअ, निंदिअ गरहिअ डुगंछिअं सम्मं, तिविहेण पमिक्कंतो, वंदामि जिणे चउव्वीसं ॥ ३२ ॥

अर्थः—खामेमि सव्व जीवे के० सर्व जीवो प्रत्ये हुं खमावुं छुं एटले अनंत नवोने विषे पण अज्ञान मोहावृतत्वे करीने जीवोने जे पीमा कीधी होय, ते

खमावुं हुं अने सव्वे जीवो के० ते सर्व जीवो पण मे के० म्हारा अपराध प्रत्ये, खमंतु के० खमो, माफ करो, ए क्षमनक्षमापनमां कारण कहे छे के सव्व भूएसु के० सर्व भूतोने विषे मे के० मह्यरे मित्ती के० मैत्री भाव छे, केणइ के० कोई जीवनी साथे मझं के० म्हारे वेरं के० वैरभाव न के० नथी ॥१॥ एवं के० एम आलोइअ के० पाप आलोच्युं प्रकाश कीधुं निंदिय के० आत्म साखे निंद्यु, गरहिअ के० गर्ह्युं डुगंछिअं के० डुगंछयुं अत्यंत खोटुं जाण्युं, ते माटे सम्मं के० लम्यक् प्रकारे ए सम्यक् पद सर्व पदोनी साथे पूर्वमां योजवु तिविहेण के० त्रिविधे करी एटले मन, वचन अने कायाये करीने पडिक्कं तो के० अतिचारादिक पापथकी प्रतिक्रांत थको, पाछा फरतो थको, एटले पापने पडिक्कमतो थको, एवो जे अहं के० हुं, ते चउव्वीसंजिणे के० चोवीश जिन प्रत्ये वंदामि के० हुं वांदु छुं ॥ ३९ ॥

विधिः—पछी "आढारे पाप स्थानक" कहीजे इति सामायक, चोविसंत्थो, वंदणा, पडिक्कमणो, चार आवसग्ग पूरा पांचमा आवसग्गनी आज्ञा लीजे. पछी "देवसी प्रायश्चित" कहीजे ते कहे छे,—देवसी प्राय

रिंद्रिय, चार लाख देवता, चार लाख नारकी, चार लाख तिर्यंच पंचेंद्रिय, चौदे लाख मनुष्य, एवं चोराशी लाख जीवायोनि मांहे मारे जीव जे कोइ जीव हण्यो होय, हणाव्यो होय, हणतां प्रत्ये अनुमोद्यो होय, ते सर्वे मने, वचने, कायाये करी १८२४१२० अढारे लाख चोवीस हजार एकसोबीस प्रकारे तस्स मिच्छामि दुक्कडं ॥ ३१ ॥ इति ॥ एनो अर्थ सुगम छे माटे लिख्यो नथी.

खामेमि सव्व जीवे, सव्वे जीवा खमंतु मे, मित्ती मे सव्व भुएसु, वेरं मझं न केणइ ॥१॥ एवमहं आलोइअ, निंदिअ गरहिअ दुगंछिअं सम्मं, तिविहेण पडिक्कंतो, वंदामि जिणे चउव्वीसं ॥ ३२ ॥

अर्थः—खामेमि सव्व जीवे के० सर्व जीवो प्रत्ये हुं खमावुं छुं एटले अनंत भवोने विषे पण अज्ञान मोहावृतत्वे करीने जीवोने जे पीडा कीधी होय, ते

आवसग्ग पूरा थया ने छठा आवसग्गना कामी इम कही पछी गुरु मुनिराज, पासे तथा वडा पासे इ एारो जोग न हुवे तो आपने मेळे पच्चखाण धारणा प्रमाणे करीये ते कहे छेः—

गंठी, मंठी, नवकारसी, अद्ध पोरसी, पोरसी, आप आपनी धारणा प्रमाणे तिवि हंपि, चउविहंपि, आहारं, असणं, पाणं, खाइमं, साइमं, अन्नछणा जोगेणं, सहस्सागा रेणं, महत्तरा गारेणं, सव्व समाहि वत्तिआगा रेणं वोसिरे ॥ ३ ॥ इति ॥ ३४ ॥

विधिः—सामायिक, चोविसंछो, वंदणा, पडि क्कमणो, काउसग्ग ने छठा पच्चखाण ए छ आ वसग्ग मांहि जाणतां अजाणतां जे कांइ दोष लाग्यो होय अक्षर घटतो वत्तो आगो पाछो कह्यो होय तस्स मिछामिडक्कडंः मिथ्यात्वनुं पडिक्कमणो, अव्रतनुं पडिक्कमणो, कषायनुं पडि क्कमणो, प्रमादनुं पडिक्कमणो, अशुभ जोगनुं पडि

क्कमणो, ए ५ पडिक्कमणा मांहिलो पडिक्कमणो नही कीनो होय तस्स मिछामि डुक्कडं. गया कालनुं पडिक्कमणो, वर्तमान कालनु संबर, आवता कालना पचखाण, तेने विषे जे दोष लागो होय ते तस्स मिछामि डुक्कडं ॥ ३५ ॥ थुइ थुइ मंगलं ॥

निचे वेसीने डाबो गोडो उभो करीने बेवार नमोथुणं कही जे गुरुने वांदीने श्रावक लोकासूं खमत खामणा करणो देवसी पडिक्कमणा मांहि मिछामि डुक्कडं आवे जिहा देवसी संबंधि मिछामि डुक्कडं दीजे रायसीमे, रायसी संबंधि. पखीमे देवसी पखि संबंधि, चोमासी मे, देवसी चोमासी संबंधि, संवत्सरी मे देवसी संवत्सरी संबंधि, मिछामि डुक्कडं इम कही जे ॥ इति पडिक्कमण विधी कह्यो, बाकी अंतर विधी वडेराथी जाणवो ॥

इति प्रतिक्रमण अर्थ विधि संपूर्ण.

॥ अथ अर्थ सहित दश पच्चक्काण प्रारंजः ॥

॥ तिहां प्रथम नमुक्कार सहिअंनुं पच्चक्काण ॥

उग्गए सूरे नमुक्कार सहिअं पच्चक्कामि, चउव्विहं पि आहारं असणं पाणं खाइमं साइमं अन्नथणा जोगेणं सहसा गारेणं वोसिरामी ॥ १ ॥

अर्थः—उग्गएसूरे के० सूर्यना उदयथी मांमीने वे घमी पठी नमुक्कारसहिअं के० नवकार कहीने पारवुं तिहां सुधी पच्चक्कामि के० पच्चक्काण ठ, एटले नियम ठ. चउव्विहं पिआहारं के० चार प्रकारना जे आहार तेनुं पच्चक्काण करे, असणं के० अन्न, पाणं के० पाणी, खाइमं के० मेवो विगेरे, साइमं के० मुखवास, अन्न थणाजोगेणं के० अजाणपणे जोगवाय तेनो सहस्सा गारेणं के० बलात्कारे कोइ मुखमां घाली दे तेनो आ गार राखीने वोसिरामी के० परित्याग करुंठुं.

॥ अथ बीजुं पोरिसि साढपोरिसिनुं पच्चक्काण ॥

उग्गए सूरे पोरिसिं पच्चक्कामि चउविहं पि आहारं असणं पाणं खाइमं साइमं अ

न्नहणा ज्ञोगेणं सहसा गारेणं पञ्चन कालेणं दिसा मोहेणं साहु वयणेणं सव्वं समाहि व त्तिआ गारेणं वोसिरामि ॥ २ ॥

एवं साढपोरिसियं पच्चरकामि पण कहेवुं.

अर्थः—पोरिसि के० प्रहर दिवस सुधी अने साढ पोरिसिनुं पच्चरकाण लीये तो सार्ढपोरिसि एटले अर्ध प्रहर सहित एक प्रहर अर्थात् दोढ प्रहर सूधी पच्च रकामि के० नियम करुंछुं. असणं पाणं खाइमं साइमं के० अन्न, पाणी, मेवो, मुखवास ए चार प्रकारना आहारनो नियम करुंछुं. अन्नथणा न्नोगेणं के० अजाण ते विसरवा थकी, सहसागारेणं के० सहसात्कारे, प छन्नकालेणं के० काळनी प्रछनता ते मेघादि, ग्रहादि, दिगदाह, रजोवृष्टि, तथा पर्वत अने वादल प्रमुखे करी सूर्य ढंकाइ जाय, तेणे करी वखतनी बराबर खबर न पमे तो पच्चरुखाण न्नांगे नही. दिसा मोहे णं के० दिशिने मूढपणे अजाणते पूर्वने पश्चिम अने पश्चिमने पूर्व कही जाणे तो पच्चरकाण न्नांगे नही. साहुवयणेणं के० साधुना वचने करी पोरिसि न्नणी, सांन्नळीने पाळे, तो पच्चरकाण न्नांगे नहीं. सव्वसमा

हिवत्तिआगारेणं के० सर्व प्रकारे शरीरमां असमाधि ते अस्वस्थता रहे तेवारे सर्व इंद्रिनी समाधीने अर्थे अपूर्ण पच्चरकाणे पण पथ्य औषधादिक लेवां पमे तो तेथी पच्चरकाण ज्ञंग न थाय. अने समाधि थया पठी तेमज पाठलो विधि कहे.

॥ अथ त्रीजुं पुरिमढ्ढनुं पच्चरकाण ॥

उग्गए सूरे पुरिमढ्ढ पच्चरकामि, चउविहं पि आहारं, असणं पाणं खाइमं साइमं अन्नथणा ज्ञोगेणं सहसा गारेणं पच्छन कालेणं दिसा मोहेणं साहु वयणेणं महत्तरा गारेणं सव्व समाहि वत्तिआ गारेणं वोसिरामि ॥३॥

अर्थः—उग्गए सूरे के० सूर्यना उदयथी मांमीने नवकार सहित पहेला बे प्रहर सुधी अशनादिक चारे आहारनुं पच्चरकाण ठे एना अन्नथणाज्ञोगेणं इत्यादि आगारोना अर्थ सर्व प्रथम उपर आवी गया ठे ते जाणवा. अने महत्तरागारेणंनो अर्थ नथी लखायो तो तेनो अर्थ महत्तर के० कोइ महोटा कार्ये एटले पच्चरकाणमां जेटलो कर्मनिर्झरानो लाज्ञ थाय ठे, ते क

रतां पण अत्यंत महोटो निर्ज्जरानो लाभ जे कार्यमां थतो होय तो पूर्ण वखत थया विना पाले तो पच्च रकाण भंग न थाय. अने ते कार्य पूर्ण थया पछी पा ळवानो विधि समजवो.

॥ अथ चोथुं विगइ निव्विगइनुं पच्चरकाण ॥

विगइओ निविगइओ पच्चरकामि अन्नथणा भोगेणं सहसा गारेणं लेवा लेवेणं गिहह संसठेणं उरिकत विवेगेणं पडुच्च मरिकएणं पारिठा वणिया गारेणं महत्तरा गारेणं सव्व समाहि वत्तिया गारेणं वोसिरामि ॥ ४ ॥

अर्थः—भोजन करतां जे थकी कामादिक उन्मा दरूप विकार थाय, तेने विगइ कहीये, ते निवीनां प च्चरकाण ग्रहीने विगयनां प्रमाणनी संख्या करे एटले दूध, दहिं, घृत, तेल, गोल, प्रमुख विगइमांथी एक पण विगइनुं जे पच्चरकाण करवुं, तेने विगइनुं पच्च रकाण कहिये, अने समस्त विगइनुं जे पच्चरकाण क रवुं, तेने निव्विगइओ पच्चरकामि के० निविनुं पच्चरकाण करुंछुं. बाकी अर्थ उपर आवी गया छे. लेवालेवेणं

के० लेपालेप घृत ते प्रमुख जे विगयनो नियम साधुनें होय तेवी घृतादिक विगइथी ग्रहस्थनो हाथ खरड्यलो होय, पछी तेने लूंछी नाख्यो होय ने वहोरावे अथवा पीरसे तो पच्चरकाण भंग न थाय. गिहत्थ संसठेणं के० ग्रहस्थनुं जे वाटकी प्रमुख भाजन ते विगइ प्रमुखे खरड्युं होय, तेवा भाजनथी ग्रहस्थ अन्न आपे, ते अन्न जमे तो पच्चरकाण भांगे नही. उक्खित्त विवेगेणं के० गाढी विगइ जे गोळ प्रमुख छे तेना कटका रोटली उपर नांखी करी पछी उपाडी परहा कर्या होय, तेवी रोटली प्रमुख लेतां पण पच्चरकाण भंग न थाय. पडुच्चमक्खिएणं के० रोटला प्रमुख ते सुंवाला राखवाने अर्थे मोण दीधुं होय ते रोटली प्रमुख लेतां पच्चरकाण भंग न थाय वाकीना अर्थ उपरथी जाणवा

॥ अथ चोथुं निविगइनुं एकासण सहित पच्चरकाण ॥

उग्गए सूरे निविगइ एकासणं पच्चक्खामि तिविहं पि आहारं असणं खाइमं साइमं अन्नथणा भोगेणं सहसा गारेणं लेवा लेवेणं गिहत्त संसठेणं उक्खित्त विवेगेणं पडुच्च म

खिएणं पारिठा वणिआ गारेणं महत्तरा गा रेणं सव्व समाहि वत्तिया गारेणं वोसिरामि ॥

अर्थः—एमां कहेला आगारादिकोना अर्थ सर्व उपरना पच्चरकाणोमां आवी गया छे. इहां निवीना पच्चरकाणमां जो पिंम विगइ अने द्रव्य विगइ, ए वेहु विगइनुं पच्चरकाण करे, तो तेणे एमां कहेला नवे आगार कहेवा, अने जे एकली द्रव्य विगइ मात्रनो नियम करे तेणे उरिकत्त विवेगेणं ए आगार मूकीने बाकीनां आठ आगार कहेवां ॥ ४ ॥

॥ अथ पांचमुं एकासणां बियासणांनुं पच्चरकाण ॥

उग्गए सूरे एगासणं बियासणं पच्चरकामि दुविहं तिविहंपि आहारं असणं खाइमं साइमं अन्नथणा जोगेणं सहसा गारेणं सागारि आगारेणं आउट्टणो पसारेणं गुरुअप्नुठाणेणं पारिठा वणीआ गारेणं महत्तरा गारेणं सव्व समाहि वत्तिया गारेणं वोसिरामिं ॥ ५ ॥

अर्थः—उग्गए सूरे इत्यादिकनो अर्थ प्रथमना पच्चरकाणोमां लखाइ गयो छे, ज्यां एकवार असण के०

भोजन करवुं. तेने एकासणुं कहीए अथवा ज्यां एकज आसन छे, ते एकासण कहेवाय छे. अने बे वार भोजन करवुं तेने बिआसणुं कहीये, तेनुं पच्चस्कामि के० पच्चरकाण करुंछुं. एकासणुं अथवा बिआसणुं कस्या पछी जो स्वादिम अने पाणीए बे आहार लेवा होय तो डुविहं पि आहारं कहे एटले अशन अने खादिम ए बे आहारनुं पच्चरकाण करे अने जो एकासणुं करी रह्या पछी एकज पाणी मोकलुं राखे तो तिविहंपि आहारं एटले अशन, खादिम अने स्वादिम, ए त्रणे आहारनुं पच्चरकाण करे, अने जम्या पछी एक पाणी मोकलुं राखे, ते वारें असणं खाइमं साइमंनो पाठ कहीये. सागारि आगारेणं के० साधु जमवा बेठा पछी त्यां कोइ सागारिक जे ग्रहस्थ ते आव्यो, पछी ते चाल्यो जतो होय तो कण एक सबुर करे, बेशी रहे, अने जो तेने त्यां स्थिर रहे तो जाणे, अने ग्रहस्थनी नजर पडे, तो साधु त्यांथी उठीने बीजे स्थाने जइ आहार लीये केमके ग्रहस्थनी देखतां जमे तो प्रवचनो घातादिक माहादोष सिद्धांत मां कह्या छे, ते लागे. ए साधु आश्री कह्युं, अने ग्रहस्थ आश्रीतो ग्रहस्थ एकासणुं करवा बेठा पछी जेनी

दृष्टि पमतां अन्न पचे नहीं, एवा कोइ पुरुषनी दृष्टि पमी, अथवा सर्प आवे, बंधिवान आवी ऊन्ना रहे, अकस्मात अग्नि लागे, घर पमवा मांमे, तथा अकस्मात पाणीनी रेल आवे इत्यादिक कारणे ते स्थानकथी ऊठीने बीजे स्थानके जइ एकासणुं करतां पच्चरकाण न्नांगे नहीं. आउट्टपसारेणं के० जमवा बेठा पछी हाथ पग विगेरे चलायमान थाय तो पच्चरकाण न्नंग न थाय. गुरुअप्न्नुठाणेणं के० पच्चरकाणे जमवा बेठां छतां गुरु जे आचार्य उपाध्याय तथा साधु आवे, तेमना विनय साचवाने अर्थे बे पुगने ठामे राखी ऊठवुं पडे तो पच्चरकाण न्नंग न थाय.

॥ अथ छठुं एकलठाणानुं पच्चरकाण ॥

उग्गए सूरे अंगलठाणं पच्चरकामि ॥ तिविहंपि आहारं असणं खाइमं, साइमं, अन्नथणा न्नोगेणं सहसा गारेणं सागारि आगारेणं गुरुअप्न्नुठाणेणं पारि ठावणिआ गारेणं महत्तरा गारेणं सव्व समाहि वत्तिआगारेणं वोसिरामि ॥ ६ ॥

अर्थः–एकलठाणानुं पच्चक्काण पण एकासणा प्रमाणेज छे, परंतु एमां हाथ पगादिकनो संकोच विकोच थाय माटे सात आगार छे. तेथी एक आउट्टणपसारेणं ए आगार न कहेवुं. बाकी अर्थ उपर आवी गया छे.

॥ अथ सातमुं आंबिलनुं पच्चक्काण ॥

उग्गए सूरे आयंबिल पच्चक्खामि तिविहंपि आहारं असणं खाइमं, साइमं, अन्नथणा भोगेणं सहसा गारेणं लेवा लेवेणं गिहत्थ संसठेणं उक्खित्त विवेगेणं पारिठावणिआगारेणं महत्तरागारेणं सवसमाहि वत्तिआगारेणं पाणस्स लेवेण वा अलेवेण वा अच्छेण वा बहुलेवेण वा ससित्थेण वा असित्थेण वा वोसिरामि ॥ ७ ॥

अर्थः–आयंबिल पच्चक्खामि के० जे विगय तथा शाकादिकने लेपालेप लागवाथी भंग न थाय. गिहत्थसंसठेणं के० ग्रहस्थे पोताने अर्थे हाथ तथा चाटु आदिकने विगये करी खरड्या होय. तेवा हाथे आपेला

चाटुनआदिके अन्न आपे, ते अन्न जमतां थकां आंबिल ज्ञंग न थाय. उक्खित्तविवेगेणं के० गाढी विगय जे गोळ प्रमुख छे तेने रोटली उपर मूकीने फरी परहिं करी होय, तेवी रोटली निवि आंबिलमां लेतां पच्चरकाण ज्ञंग न थाय. पारिठावणिआगारेणं के० परठवतो आहार लेतां एटले कोइ साधुए अधिक वहोरयुं होय, पछी ते तेने परठवतां तेने घणीज अजयणा लागे, अने तेज विगय प्रमुखनुं पोताने पच्चरक्काण पण होय, अथवा पोते आयंबिल तप करयुं होय, तेम छतां पण गुरुनी आज्ञाये तेवा आहारने लेवा थकी पण पच्चरक्काण ज्ञंग न थाय. महत्तरागारेणं के० म्होटी निर्जराने लाजे पच्चरकाण ज्ञांगे नही. सव्वसमाहिवत्तिआगारेणं के० सर्व प्रकारे शरीर असमाधिये पच्चरकाण ज्ञांगे नही, बीजा आगारना अर्थ आगळ आवशे.

॥ अथ आठमुं चउविहार उपवासनुं पच्चरकाण ॥

उग्गए सूरे अज्ञत्तठं पच्चरक्कामि चउविहंपि आहारं असणं पाणं खाइमं साइमं अन्नथणा ज्ञोगेणं सहसा गारेणं पारिठावणि

या गारेणं महत्तरागारेणं सव्वसमाहिवत्ति यागारेणं वोसिरामि ॥ ८ ॥

अर्थः—सूर्यना उदयथी मांडीने अन्नत्तठं केण न्रात पाणी खावा नही. बाकीना अर्थ उपर आवी गया छे. तथापि पारिठावणियागारेणंना अर्थमां विशेष एटलुं छे के, पाणी अने आहार ए बे वानां कोइ परठवतो होय तो गुरुनी आज्ञाये आहार कीधो कल्पे, पण एकलो आहारज कोइ परठवतो होय तो ते आहार कीधो कल्पे नही, केमके चउविहारमां पाणीनो नियम छे, अने पाणी विना मुख शुद्ध न थाय. माटे पाणी अने आहार, ए बे वानां परठवतो होय तो चउव्विहार उपवासमां लीधा कल्पे, अने तिविहार उपवासमां तो पाणी मोकलुं छे, माटे एकलो आहार कोइ परठवतो होय तो पण गुरुनी आज्ञाये लीधो कल्पे.

॥ अथ नवमुं तिविहार उपवासनुं पच्चरकाण ॥

उग्गए सूरे अन्नत्तठं पच्चरकामि तिविहंपि आहारं असणं खाइमं साइमं अन्नयणा न्नो गेणं सहसा गारेणं पारिठावणियागारेणं

महत्तरा गारेणं सव्व समाहि वत्तिया गारेणं पाणाहार पोरसि पच्चरकामि ॥ अन्नथणा नो गेणं सहसा गारेणं पच्छन कालेणं दिसा मो हेणं साहु वयणेणं महत्तरा गारेणं सव्व समा हि वत्तिया गारेणं पाणस्स लेवेण वा, अले वेण वा, अछेण वा, बहु लेवेण वा, ससित्थे णवा, असित्थेण वा वोसिरामि. ॥ ए ॥

अर्थः—सूरे उग्गए के० सूर्यना उदयथी आरंभीने अभत्तठ्ठं के० उपवासनुं पच्चरकामि के० पच्चरकाण करुंछुं. त्रिविहारमां एक पाणीनो आहार मोकलो राखीने बाकीना त्रणे आहारनो नियम करुंछुं. ए पच्चरकाणमां पोरिसी साढपोरिसी अथवा पुरिमार्ड्ढ पणी पाणीनो आहार मोकलो छे. तेनां आगार पाणस्स के० पाणी पीवतां छ आगार. लेवेणवा के० लेपजल ते खजूरनुं तथा आछण, बीजुं अलेवेणवा के० अलेप जल ते धोयण प्रमुख, त्रीजुं अछेणवा के० निर्मल उन्ण पाणी, चोथुं बहुलेवेणवा के० मोलुं तांडुलनुं धोयण प्रमुख, पांचमुं ससित्थेणवा के० सीथ सहित

पीठनुं धोयण, ठहुं असिच्छेणवा के० सीथ रहित फा सुजल एटलां टाली वाकीनां पाणीने वोसिरावुंहुं.

॥ अथ दशमुं रात्रे चउविहार करवे, तेनुं पच्चरकाण तथा जवचरिमनुं ॥

दिवस चरिमं पच्चरकामि चउविहंपि आहारं असणं पाणं खाइमं साइमं अन्नयणा जोगेणं सहसा गारेणं महत्तरा गारेणं सव्वस माहिवत्तियागारेणं वोसिरामि ॥ ए ॥

अर्थः—दिवसचरिमं के० दिवसना ठेहेमाथी मां मीने एटले संध्या समयथी मांमीने ज्यां लगे नवो सूर्य उगे नही त्यां सूधी पच्चख्खाण जाणवुं. अने जे जावजीव पर्यंत संथारो करवानी वेलाये चार आहारनुं पच्चख्खाण करे, तेने जवचरिम एवो पाठ कहीये शेष " चउविहंपि " इत्यादिनो अर्थ सुलज्ञ ठे.

अथ गंठसहियं मुठसहियादि अजिग्रहोनुं पच्चख्खाण.

सूरे उग्गए गंठ सहिअं मुठ सहिअं पच्चरकामि चउविहंपि आहारं असणं पाणं खाइमं साइमं अन्नयणा जोगेणं सहसा गा

रेणं महत्तरा गारेणं सव्व समाहि वत्तिया गा
रेणं वोसिरामि ॥ इति ॥

अर्थः—गांठ सहित पच्चख्खाण ते कोइ दोरा प्रमु
खनी गांठ बांधी राखे तिहां सूधी पच्चख्खाण करुंछुं,
गांठ छोड्या पछी मोकलो एमज मूठ बांधी राखे ते
मूठसहियं. तथा मुठ वच्चे अंगुठो राखे, ते अंगुठस
हियं इत्यादि अभिग्रह जाणवा ॥ ११ ॥

॥ अथ चउद नियम धारनारने देसावगासिक
अभिग्रहनुं पच्चख्खाण ॥

देसावगासिअं उवभोगं परिभोगं पच्चक्खा
मि अन्नथणा भोगेणं सहसा गारेणं, महत्त
रा गारेणं वोसिरामि ॥ इति ॥

अर्थः—देसावगासिअं के० दिशिना अवकाशनुं वृत
अथवा बधा नियम आश्रीतो देस के० थोडामां अव
काश आपे तेने देशावकाशिक व्रत कहिये. एटले
इहां कोइ एकली दिशिनुंज पच्चख्खाण करे, तेवारे
उवभोग परिभोगनो पाठ न कहिये तेने देसावगासियं
पच्चख्खाइज कहिये. हवे उपभोग के० जे वस्तु ए

कवार भोगवीए एवा आहार तथा विलेपनादिकनुं प रिमाण करे, तेने उपभोग कहिये. अने परिभोग के० वारंवार भोगविये. एवी वस्तु जे आभरण, स्त्री, व स्त्रादिक तेनुं परिमाण करे, एटले जे चौद नियम सं भारे, तेने ए उपभोग परिभोगनो पाठ कहिये, एना आगारना अर्थ आगल आवी गया छे ॥ इति ॥

॥ अथ श्री चत्तारी मंगळं ॥

चत्तारी मंगळं, अरिहंता मंगळं, सिद्धा मंगळं, साहु मंगळं, केवळी पन्नतो धम्मो मंगळं ॥ १ ॥ च त्तारी लोगुत्तमा, अरिहंता लोगुत्तमा, सिद्धा लोगुत्तमा, साहु लोगुतमा, केवळी पन्नतो धम्मो लोगुत्तमा॥२॥ चत्तारी सरणं पवज्जामि, अरिहंता सरणं पवज्जामि, सिद्धा सरणं पवज्जामि, केवळी पन्नतो धम्मो सरणं सरणं पवज्जामि ॥ ३ ॥ श्री अरिहंतजीनुं शरण, सि द्धजीनुं शरण, साधुजीनुं शरण, केवळी प्ररुप्या धर्म नुं शरण ॥ ४ ॥ दोहा ॥ ए चार शरणां करे नर जेह, भवसायरमां न वूडे तेह ॥ सकळ कर्मनो आणे अंत, मोक्षतणां सुख लहे अनंत ॥ १ ॥ भाव तरीने जे गुण गाय, ते जीव तरीने मुगति जाय ॥ संसारमां शरणां चार, अवर शरणुं नही होय ॥ जे नरनारी आदे

तेने अक्षय अविचळ पद होय ॥ अंगुठे अमृत वसे, लब्धितणो भंडार ॥ जयगुरु गौतम समरिये, मनवांछित फळदातार ॥ ३ ॥

॥ अथ श्री चार शरणां प्रारंभ. ॥

प्रह उठीने समरिये, हो भवियण मंगळिक शरणां चार ॥ आपदा मटी संपदा हुवे हो, भवियण वांछतनां दातार ॥ हृदयमां राखीये, हो भवियण मंगळिक शरणां चार ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ अरिहंत सिद्ध साधुतणां हो० केवळी भाषित धर्म ॥ ए शरणां नितध्यावतां हो० टूटे आठे कर्म ॥ हृ० ॥ हो० ॥ २ ॥ वाटे घाटे चालतां, हो० रात दिवस मोझार ॥ गाम नगर पुर विचरतां हो० विघ्न निवारण हार ॥ हृ० ॥ हो० ॥ ३ ॥ ए चारे सुख कारियां, हो० ए चारे जग सार ॥ ए चारे उत्तम कह्यां, हो० ए चारे हितकार ॥ हृ० ॥ हो० ॥ ४ ॥ डायण सायण भूतड़ां, हो० सिंह चित्राने शूर ॥ वैरी दुश्मन चोरटा, हो० रहे ते सघळा दूर ॥ हृ० ॥ हो० ॥ ५ ॥ राखो शरणांनी आसता, हो० नेडो नहि आवे रोग ॥ आणंद वर्त्ते इण नामथी, हो० वहाला तणो संयोग

॥ ह० ॥ हो० ॥६॥ सुख शाता वर्त्ते घणी, हो० जे ध्यावे नरनार ॥ परभव जातां इण जीवने, हो० एह तणो आधार ॥ ह० हो० ॥ ७ ॥ मन चिंतित मनोरथ फळे, हो० वर्त्ते कोम कल्याण ॥ शुद्ध मने ध्यावतां, हो० निश्चे पद निरवाण ॥ ह० ॥ हो० ॥८॥ इण सरिखो शरणो नहि, हो० इण सरिखो नहि नाम ॥ इण सरिखो मित्र नहीं, हो० गाम नगरपुर ठाम ॥ ह० ॥ हो० ॥ ए ॥ दान शियल तप भावना, हो० जगमें तत्त्व सार ॥ करो आराधो भावशुं हो० पामो मोक्ष दुवार ॥ह०॥हो०॥१०॥ जोम कीधी छे जुगति शुं,हो० पाली शेखाकाळ॥रुषि चोथमलजी इम भणे, हो० सुणजो बाळ गोपाळ ॥ ह० ॥ हो० ॥११॥इति॥

॥ अथ श्रावक निचे लखेला त्रण मनोरथने चिंतवतो थको महा मोटी निर्जरा करे. संसारनो अंत करे, ते लखिये छेए.

॥ १ ॥ तिहां पहेलो मनोरथ कहीए छीए. श्रम णोपासक श्रावक एम चिंतवे जे केवारे हुं, बाह्य तथा

अभ्यंतर एवो आरंभ अने परिग्रह थोडो ने घणो, न्हानो अने म्होटो, सचित्त, अचित्त अने मिश्र, हलवो ने भारी, जे महा पापनुं मूल, दुर्गतिने वधारनारो, महा काम, क्रोध, मान, माया, लोभ, विषय अने कषायनो स्वामी, महा दुःखनुं कारण, महा अनर्थ कारी, महादूर्गतिनी शिला, माठी लेश्याना अध्यव सायनो परिणामी महा अज्ञान, मोह, मत्सर, राग अने द्वेषनुं मूल, दशविध यतिधर्मरुप कल्पवृक्ष तरू पवननो दावानल, ज्ञान क्रिया, क्षमा, दया, सत्य, संतोषनो नाश करनारो, तथा बोध बीजरुप समकि तनो नाश करनारो, संयमव्रत अने ब्रह्मचर्यनो घात करनारो, महा कुमति तथा कुबुद्धिरुप दुःख दारिद्रनो देवावालो, सुमति अने सुबुद्धिरुप सूख सौभाग्यनो नाश करनारो, महातप संयमरुप धनने लूंटनारो, महा लोभ क्लेशरूप समुद्रनो वधारनारो, महा जन्म, जरा अने मरणना भयनो देवावालो महा माया ए टले कपटनो भंडार, मिथ्यात्व दर्शनरूप शल्ये भरे लो, महा मोक्ष मार्गनो विघ्नकारी, महा करूवां कर्म विपाक फलनो देवावालो, अनंत संसारनो वधारनारो, सदा पापी, पांच इंद्रियना विषयरूप वैरीनी पुष्टिनो

त्रण गुप्तिये विशुद्ध विहारी, मह्येटा अभिग्रहनो धारी, बेंतालीश दोष रहित विशुद्ध आहारी, सतर भेदे संयम धारी, बार भेदे तपश्चयाकारी, अंत आहारी, प्रांत आहारी, अरस आहारी, विरस आहारी, लुख्ख आहारी, तुछ आहारी, अंतजीवी, प्रांतजीवी, अरस जीवी, विरस जीवी, लुख्खजीवी, तुछ जीवी, सर्वर स त्यागी, छकायनो दयाल, निर्लोभी, निःस्वादी, कुक्षी सबल, पंखी तुल्य, वायरानी पेरे अप्रतिबंध विहारी, वीतरागनी आज्ञासहित, एहवा गुणोनो धारक, जे अणगार ने हुं केवारे थईश ! जे दिवस हुं पुर्वोक्त गुणवान थइश ते दिवस धन्य छे ! ए रीते बीजो मनोरथ श्रावक करे ॥ २ ॥

३ हवे त्रीजा मनोरथमां श्रमणोपासक श्रावक एम चिंतवे जे केवारे हुं सर्व पापस्थानक आलोइ, निंदी, निशल्य थइ सर्व जीवराशि खमावीने, सर्व पात संभारीने, अढार पापस्थानकथी त्रिविधे त्रिविधे करी वोसरीने, चारे आहार पच्चख्खीने आइछं, कंतं, पीयं, माणं, मणाणं, धिज्जं, विसासियं, समयं, अणुमयं, बहुमयं, भंडकरंडगसमाणं, रयण करंडगभूयं, माणंसिया, माणंभुन्हा, माणंखुआ, माणंपीवासा,

माणंवाला, माणंचोरा, माणंदंसमसगा, माणंवाइयं, पित्तियं, सवं सनिवाइयं, विविहा रोगायंका, परिसहो वसग्गा, फासा फुसंति, एहवुं महारुं शरीर छे तेने छेल्ले श्वासोश्वासे वोसिरावीने, त्रण आराधना आरा धतो थको चार मंगलिकरुप चार शरण मुखे उचर तो थको, सर्व संसारने पूंठ दतो थको, एक अरिहंत बीजा सिद्ध, त्रीजा साधु अने चोथो केवलि प्ररूपित्त दयाधर्म, तेना ध्यानने ध्यावतो थको, शरीरनी मम ता रहित थयो थको, पादोगमन संथारा सहित. पं डित मरणना पांच अतिचार टाळतो थको, मरणने अणवांछतो थको एहवुं पंडित मरण अंतकाले मुजने होजो. ए रीते त्रीजो मनोरथ श्रावक करे ॥ ३ ॥

ए त्रण मनोरथने श्रमणोपासक श्रावक, मन, व चन अने कायाए करी शुद्धपणे ध्यावतो थको पडि जागरण माणे करतो थको, सर्व कर्मनी निर्ज्जरा क रीने संसारनो अंत करे. मोक्षरूप शाश्वत स्थानक प्रत्ये पामे.

॥ इति त्रण मनोरथ संपूर्णम् ॥

प्रतिक्रमणनी सज्झाय.

करो पडिकमणुं भावशुं, दोय घडी शुभ ध्यान लाल रे ॥ परभव जातां जीवने, संबल साचुं जाण लाल रे ॥ कर० १ ॥ श्री मुनिवर समुचरे, श्रेणीक राय प्रतिबोध लालरे ॥ लाख खांडी सोनातणी, दिये दिन प्रतिदान लालरे ॥ कर० २ ॥ लाख वरस लगें ते वळी, एम दीए द्रव्य अपार लालरे ॥ एक सामायिकनी तोले, नावे तेह लगार लालरे ॥ कर० ३ ॥ सामायिक चउवीसंथ्थो, भलुं वंदन दोय वार लालरे ॥ वृत संभाळोरे आपणां, ते भव कर्म निवार लाल रे ॥ कर० ४ ॥ कर काउसग शुभ ध्यानथी, पचरकाण सुधुं विचार लालरे ॥ दो संध्याये ते वळी, टाळो टाळो अतिचार लालरे ॥ कर० ५ ॥ सामायिक प्रसादथी, लहीए अमर विमान लालरे ॥ धरमसिंह मुनीवर कहे, मुक्तितणुं एह निधान लालरे ॥ कर० ॥ ६ ॥

सामायिक प्रतिक्रमण सूत्रार्थ समाप्तम्.

अथ जीवराशिनी सज्झाय.

हवे राणी पद्मावती, जीवराशि खमावे ॥ जाणपणुं जग ते नलुं, एणी वेळाये आवे ॥ ते मुज मिछामिदुक्कडं ॥ १ ॥ अरिहंतनी साख ॥ जे में जीव विराधिया. चोराशी लाख ॥ ते मुज० ॥ २ ॥ सात लाख पृथ्वीतणा, साते अपकाय ॥ सातलाख तेजकायना, साते वळी वाय ते मुज० ॥ ३ ॥ दशलाख प्रत्येक वनस्पति, चउदह साधार ॥ बी ति चौरेंद्रिय जीवना, बे बे लाख विचार ॥ ते मुज० ॥ ४ ॥ देवता तिर्यंच नारकी, चार चार प्रकाशी ॥ चउदह लाख मनुष्यना, ए लाख चोराशी ॥ ते मुज० ॥ ५ ॥ इण नवे परनवे सेवियां, जे पाप अढार ॥ त्रिविधे त्रिविधे करी परिहरुं, डुर्गतिनां दातार ॥ ते मुज० ॥ ६ ॥ हिंसा कीधी जीवनी, बोल्या मृषावाद ॥ दोष अदत्तादानना, मैथुन उनमाद ॥ ते मुज० ॥ ७ ॥ परिग्रह मेळ्यो कारमो, कीधो क्रोध विशेष ॥ मान माया लोन में कियां, वळि रागने द्वेष ॥ ते मुज० ॥ ८ ॥ कळह करी जीव दूहव्या, दीधां कूडां कलंक ॥ निंदा कीधी पारकी, रति अरति निसंक ॥ ते मुज० ॥ए॥

प्रतिक्रमणनी सज्जाय.

करो पडिकमणुं जावशुं, दोय घडी शुभ ध्यान लाल रे ॥ परभव जातां जीवने, संबल साचुं जाण लाल रे ॥ कर० १ ॥ श्री मुनिवर समुचरे, श्रेणीक राय प्रतिबोध लालरे ॥ लाख खांडी सोनातणी, दिये दिन प्रतिदान लालरे ॥ कर० २ ॥ लाख वरस लगें ते वळी, एम दीए द्रव्य अपार लालरे ॥ एक सामायिकनी तोले, नावे तेह लगार लालरे ॥ कर० ३ ॥ सामायिक चउवीसंथो, भलुं वंदन दोय वार लालरे ॥ वृत संभाळोरे आपणां, ते भव कर्म निवार लाल रे ॥ कर० ४ ॥ कर काउसग शुभ ध्यानथी, पचरकाण सुधुं विचार लालरे ॥ दो संध्याये ते वळी, टाळो टाळो अतिचार लालरे ॥ कर० ५ ॥ सामायिक प्रसादथी, लहीए अमर विमान लालरे ॥ धरमसिंह मुनीवर कहे, मुक्तितणुं एह निधान लालरे ॥ कर० ॥ ६ ॥

सामायिक प्रतिक्रमण सूत्रार्थ समाप्तम्.

अधिका भार ॥ पोठी ऊंट कीधा पन्था, इयां नाणी लगार ॥ ते मुज० ॥ १९ ॥ छीपाने भवे छेतरया, कीधा रंगण पास ॥ अग्नि आरंभ कीधा घणा, धातुवाद अभ्यास ॥ ते मुज० ॥ २० ॥ शूरपणे रण झूजतां, मारयां माणस वृंद ॥ मदिरा मांस माखण भख्यां, खाधा मूळ ने कंद ॥ ते मुज० ॥ २१ ॥ खाण खणावी धातुनी, पाणी उलेच्यां ॥ आरंभ कीधा अति घणा, पोते पाप ज संच्यां ॥ ते मुज० ॥ २२ ॥ अंगारकर्म कियां वळी, घरमें दव ज दीधा ॥ सम खाधा वीतरागना, कुडा कोस ज कीधा ॥ ते मुज० ॥ २३ ॥ बिल्ली भवे उंदर गल्या, गिरोळी हत्यारी ॥ मूढगमार तणे भवे, में जू लीख मारी ॥ ते मुज० ॥ २४ ॥ भाडभुंजातणे भवे, एकेंद्रिय जीव ॥ जार चणा घउं शेकिया, पाडंता रीव ॥ ते मुज० ॥ २५ ॥ खांडण पीसण गारना, आरंभ अनेक ॥ रांधण इंधण अग्निनां, कीधां पाप उद्वेग ॥ ते मुज० ॥ २६ ॥ विकथा चार कीधी वळी, सेव्या पंच प्रमाद ॥ इष्ट वियोग पाड्या वळी, रुदन विषवाद ॥ ते मुज० ॥ २७ ॥ साधु अने श्रावकतणां, व्रत लेइने भाग्यां ॥ मूल अने उत्तरतणां,

चाभी कीधी पारकी, कीधो थापणमोसो ॥ कुगुरु देव कुधर्मनो, भलो आण्यो भरोंसो ॥ते मुज०॥१०॥ खाटकीने भवे में किया, जीवना वध घात ॥ चभी मार भवे अरकलां, मार्यां दिनरात ॥ ते मुज० ॥ ११ ॥ काजी मुल्लांने भवे, पढी मंत्र कठोर ॥ जीव अनेक जब्भे किया, कीधां पाप अघोर ॥ ते मुज० ॥ १२ ॥ माछीने भवे माछलां, झाल्यां जळवास ॥ धीवर भील कोळी भवे, मृग पाड्या पास ॥ ते मुज० ॥ १३ ॥ कोटवालने भवे में किया, आकरा कर दंड ॥ बंधीवान मराविया, कोरडा छडी दंड ॥ ते मुज० ॥ १४ ॥ परमाधामीने भवे, दीधां नारकी दुःख ॥ छेदन भेदन वेदना, ताडन अति तिरक ॥ ते मुज० ॥ १५ ॥ कुंभारने भवे में किया, नीभाइ पचाव्या ॥ तेली भवे तल पीलिया, पापे पिंड भराव्या ॥ ते मुज० ॥ १६ ॥ हाळी भवे हळ खेडीयां, फोड्यां पृथ्वीनां पेट ॥ सूड निदान किधां घणां, दीधा बळद चपेट ॥ ते मुज० ॥ १७ ॥ माळी भवे रोप रोपिया, नानाविध वृक्ष ॥ मूळ पत्र फळ फूलनां, लाग्यां पाप अलक्ष ॥ ते मुज० ॥ १८ ॥ अधोवाइयाने भवे, भर्या

अधिका भार ॥ पोठी ऊंट कीधा पस्या, दया नाणी लगार ॥ ते मुज० ॥ १ए ॥ छीपाने नवे छेतस्या, कीधा रंगण पास ॥ अग्नि आरंभ कीधा घणा, धातुर्वाद अन्यास ॥ ते मुज० ॥ २० ॥ शूरपणे रण जूजतां, मास्यां माणस वृंद ॥ मदिरा मांस माखण नख्यां, खाधा मूळ ने कंद ॥ ते मुज० ॥ २१ ॥ खाण खणावी धातुनी, पाणी उलेच्यां ॥ आरंभ कीधा अति घणा, पोते पाप ज संच्यां ॥ ते मुज० ॥ २२ ॥ अंगारकर्म कियां वळी, धरमे दव ज दीधा ॥ सम खाधा वीत रागना, कुडा कोस ज कीधा ॥ ते मुज० ॥ २३ ॥ बिल्ली नवे उंदर गल्या, गिरोळी हत्यारी ॥ मूढगमार तणे नवे, में जू लीख मारी ॥ ते मुज० ॥ २४ ॥ नाडनुंजा तणे नवे, एकेंडिय जीव ॥ जार चणा घउं शेकिया, पाडंता रीव ॥ ते मुज० ॥ २५ ॥ खांडण पीसण गारना, आरंभ अनेक ॥ रांधण इंधण अग्निनां, कीधां पाप उद्वेग ॥ ते मुज० ॥ २६ ॥ विकथा चार कीधी वळी, सेव्या पंच प्रमाद ॥ इष्ठ वियोग पडा वियो, रुदन विषवाद ॥ ते मुज० ॥ २७ ॥ साधु श्रावकतणां, व्रत लेइने नाग्यां ॥ मूळ अने उत्तर

मुज दूषण लाग्यां ॥ ते मुज० ॥ २७ ॥ साप वींछी सिंह चीतरा, शकराने समळी ॥ हिंसक जीवतणे नवे, हिंसा कीधी सबळी ॥ ते मुज० ॥ २ए ॥ सूवा वनी दूषण घणां, वळी गर्न गळाव्या ॥ जीवाणी ढोळ्यां घणां, शील व्रत नंजाव्यां ॥ ते मुज० ॥ ३० ॥ नव अनंत नमतां थकां, कीधो देह संबंध ॥ त्रिविधे त्रिविधे करी वोसिरुं, करुं जन्म पवित्र ॥ ते मुज० ॥ ३१ ॥ नव अनंत नमतां थकां, कीधा परिग्रह संबंध ॥ त्रिविधे त्रिविधे करी वोसिरुं, तिणशुं प्रतिबंध ॥ ते मुज० ॥ ३२ ॥ नव अनंत नमतां थकां, कीधा कुटुंब संबंध ॥ त्रिविधे त्रिविधे करी वोसिरुं, तिणशुं प्रतिबंध ॥ ते मुज० ॥ ३३ ॥ इणिपरे इहनव परनवे, कीधां पाप अखत्र ॥ त्रिविधे त्रिविधे करी वोसिरुं, करुं जन्म पवित्र ॥ ते मुज० ॥ ३४ ॥ एणि विधे ए आराधना, नावे करशे जेह ॥ समयसुंदर कहे पाप थी, वळी छुटशे तेह ॥ ते मुज० ॥ ३५ ॥ राग वैराग्नी जे सुणे, एह त्रीजी ढाळ ॥ समय सुंदर कहे पापथी, छूटे ततकाळ ॥ ते मुज० ॥ ३६ ॥ इति ॥

॥ उपदेशक पद. ॥

भक्ति एहवीरे भाइ एहवी, जेम तरस्याने पाणी जेहवी—ए टेक. एक जुवति जल भरवा जाए, सामि वातो तेहवी थाय; माथे बेरुने लिए हाथ तालि, चालि मारग घुंघट वालि; घर बार पोतानुं समरवुं, एहवुं गुरु चरणे चित्त धरवुं. भक्ति. १

एक माछलि जलमां रहे छे, निशदिन रंगमे रहे छे; कोइ पापी ए पाणी बाहिर काढी, तरफडीने अंग पछाडी; जीव जाय तो जलने समरवुं—एहवुं. भक्ति.२

एक भमरो कमळसे रहे छे, निसदिन सुगंध लहे छे; सांज पडि ने कमळ बीडाणुं, थयो व्याकुल कांइए न जवाणुं; एने कमळनी प्रीते मरवुं—एहवुं. भक्ति.३

एक गुणका ते गायन करे छे, सोल सणगार अंग धरे छे; लेइ दरपणने मुख नीहाले, नख शिख शरिर संभाळे; एहने पारकुं मनज हरवुं—एहवुं. भक्ति. ४

एक मुंढमति नर जेह, तेने परनारिसुं स्नेह. हेके अधम अधम पग भरतो, परनारिनी केडे फरतो; एहने सुलिना सुखेज ठरवुं—एहवुं. भक्ति. ५

एक चोर ते चोरि करे छे, पर मंदिर फेरा फरे छे; मधि माझंम रात अंधारि, करतो नथी धिरज धारि; ए

हने पारकुं धन पोतानुं करवुं–एहवुं. भक्ति. ६

एक राजमां आनंद माने, एहना मंदिर जोइ वखाने; राजपाट अने हथीयार, हाथी घोडा ने रथ अपार; एहने राज जोइने ठरवुं–एहवुं. भक्ति. ७

एक नादनो मोह्यो मृग आवे, एहने यंत्रनो शब्द लोहावे; बेठो आसन वालि डोले, महा मग्न थइने बोले; एहने नादनी वातेज मरवुं–एहवुं. भक्ति. ८

बपैइयाने वरसाद वहालो, एहवो मोक्षनो मारग झालो; काया माया कारमी जाणो, रुडो ज्ञान हृदयमां आणो; कहे कल्याण एणीपरे तरवुं–एहवुं. भक्ति. ९

॥ उपदेसी पद बीजुं ॥

भैया कैसे गमाते उत्तम जनम ४ भैया कैसे ४ गमाते उत्तम जन्म ॥ ए टेक ॥ पीर भवानी पथ्थर पुजे, करते हिंसा अजाण ॥ संत ज्ञानी धर्मि देखी, करते मान गुमान ॥ भैया. १ ॥ कंदमुल अन्नकको खानो, पीनो अणगल पानी ॥ खोटा धंधा गुणिकि निंद्या, परनारि चित आनी ॥ भैया. २ ॥ नाटक जु वावे कुसंगे, भमके रात गमाते ॥ दया सामाइक मुनी दर्शन, गुण करतां दील शरमाते ॥ भैया.

॥ अथ श्री महावीर स्वामीनुं चोढालीयुं ॥

॥ ढाल १ ली. ॥

सिद्धारथ कुळ तुं उपन्यो, त्रिशलादे थारी मात जी ॥ वरशी दान देइ करी, संयम लीधो जगनाथ जी ॥ थें मन मोह्युं महावीर जी ॥ १ ॥ कंचन वरणी वे काय जी ॥ नयण न धापे जी निरखतां, दिठां आवे वे दायजी ॥ थें मन० ॥ २ ॥ आप एकिला संयम आदर्यो, उपन्यो चोथो रे ज्ञान जी ॥ उत्कृष्ट तप थें आदर्यो, धरता निर्मळ ध्यान जी ॥ थें मन० ॥ ३ ॥ उग्र विहार थें आदरयो, केइ वास रह्या वनवास जी॥ केइ वासा वस्तिये रह्या,न रह्या एक गामे चोमास जी ॥ थें मन० ॥४॥ प्रभु पहेलो चोमासो थें किधो, अठी गाम मोझार जी ॥ दूजो वाणीज गाम

में, पंच चंपा सुखकार जी ॥ थें मन० ॥ ५ ॥ पंच पृष्ठ चंपा कस्यां, विशाळा नगरीमां तीन जी ॥ राज गृहीमां चौदे कस्यां, नालंदे पाम्हे लयलीन जी ॥ थें मन० ॥ ६ ॥ ७ चोमासां मिथिला कस्यां, भद्दिका नगरीमां दोय जी ॥ एक कस्यो रे आलंभिया, सा वथि नगरी एक होय जी ॥ थें मन० ॥ ७ ॥ एक अनारज देशमां, अपापा नगरी एक जाण जी ॥ एक कस्यो पावापूरि में, जठे पहोंत्या निरवाण जी ॥ थें मन० ॥ ८ ॥ हस्तिपाळ राजा इम वीनवे, हुं तुम च रणारा दास जी, एक शाळा म्हारे सूझती, आप क रोने चोमास जी ॥ थें मन० ॥ ९ ॥ चाळीश चोमा सां शहेरमां, दाख्यां देश नगरना नाम जी ॥ एक अनारज देशमां, एक चोमासुं वळि गाम जी ॥ थें मन० ॥ १० ॥ प्रभु गाम नगर पूर विचरिया, भव्य जीवारां भाग्य जी ॥ मारग बतायो मोक्षनो, कियो उपगार अथाग जी ॥ थें मन० ॥ ११ ॥ साडावार वरसां लगे, उपर आधो रे मास जी ॥ छद्मस्थ रह्या प्रभु एटलुं, पछी कर्यो केवळज्ञान प्रकाश जी ॥ थें मन० ॥ १२ ॥ वर्ष बयाळीश पाळियो, संयम

साहस धीर जी ॥ त्रीश वरस घरमां रह्या, मोक्ष दायक महावीर जी ॥ थें मन० ॥ १३ ॥ पावापुरिमां पधारिया, नर नारी हूआ उल्लास जी ॥ ऋषि राय चंदजी इम वीनवे, हुं आयो प्रभुजीने पास जी ॥ थें मन० ॥ १४ ॥ संवत अढार गुणचालीशमे, नागोर शहेर चोमास जी ॥ पूज्य जेमलजी प्रसादथी, एह करी अरदास जी ॥ थें मन० ॥ १५ ॥ इति. ॥

॥ ढाल २ जी. ॥

शासन नायक वीर जिणंद, तीरथनाथ जाणे पूनम चंद ॥ चरणे लागे ज्यारे चोशठ इंद, सेवा करे ज्यारी सुर नर वृंद ॥ थें अबको चोमासो स्वामिजी अठेकरो जी, थे पावापुरिसे पग आघो मति धरो जी, अठे करो, अठे करो, अठे करो, जी, थें चरम चोमासो स्वामिजी अठे करो जी ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ हस्तिपाळ राजा विनवे कर जोड, पूरो प्रभुजी म्हारा मनरा हो कोड ॥ शीश नमाय उभो जोडी हाथ, करुणा सागर वांजो कृपाजी नाथ ॥ थें अबको० ॥ २ ॥ रायनी राणी विनवे राजलोक, पुण्य जोग मळयो सेवानो संजोग ॥ मन वांछित

सहु मळियां जी काज; थें सया करी मुज सामु जु
जु जिनराज ॥ थें अवको० ॥ ३ ॥ श्रावक श्राविका
कइ नर नार, मळी मळी विनती करे वारंवार ॥
पावापूरिमां पधास्या वीतराग, प्रगटी पुण्याइ म्हारां
म्होटां जी नाग्य ॥ थें अवको० ॥ ४ ॥ वळि हस्ति
पाळ राजा विनवे नूपाळ, प्रनु जी थें ठो दीन द
याळ ॥ सूऊती एक म्हारे म्होटी ढे शाळ, हवे लागी
गयो ठे वरषा जी काळ ॥ थें अवको० ॥ ५ ॥ मानी
विनती प्रनु रह्या चोमास, पावा पुरिमां हुउ हरष
उल्लास ॥ गौतम गणधर गुरांजीने पास, निशि दिन
ज्ञाननो करेजी अन्यास ॥ थें अवको० ॥ ६ ॥ साधु
अनेक रह्या करजोम, सेवा करे सदा होमाजी होम ॥
चौद हजार चेला रत्नारी माळ, दीक्षा लीधी ठोमी
माया जंजाळ ॥ थें अवको० ॥ ७ ॥ वमी चेली चंद
नवाळा जी जाण, हुइ कुमारि महा सति चतुर सु
जाण ॥ मोतीनी माळा ठत्रीश हजार ॥ सघळो में
वमी साधवी ए शिरदार ॥ थें अवको० ॥ ८ ॥ चारुइ
संघ सेवा नित्य करे, प्रनुजीने देखी देखी अंखीयां
ठरे ॥ नव मल्लिने नव लह्वी जी राय, ज्यारां दर्शन
करी चित्तमें चाय ॥ थें अवको० ॥ ए ॥ संघ सघळा

आराना बाकी रह्या ॥ दिन दोय तणा संथार, ✽मौन रही मुगते गया ॥ गौतमने० ॥ ५ ॥ इंद्र आव्या जी चित्त उदास, देव देवीना साथमे ॥ जाणे ऊग मग लग रही ज्योत, अमावश्यानी रात मे ॥ गौतमने० ॥ ६ ॥ मुगति पहोत्या एका एक, सातमे हुवा ज्यारे केवळी ॥ चौदसे साधवियां हुइ सिद्ध, हुं सहुने वांदु मनरळी ॥ गौतमने० ॥ ७ ॥ रह्या त्रीश वरस घर मांय, वर्ष बयाळि संयम पाळियो ॥ प्रभु जग तारण जगदीश, दया मार्ग अजुवालीयो ॥ गौतमने० ॥ ८ ॥ होजी देव देवीने वळि इंद्र, निर्वाण तणो महोछव कीयो ॥ अरिहंतनो पड्यो वीजोग, सुर नरनो भरियो हीयो ॥ गौतमने० ॥ ए ॥ साधु साधवी करता शोक, श्रावक श्राविका पण घणो ॥ भरत क्षेत्रमां पड्यो वीजोग, आज पछी अरहंत तणो ॥ गौतमने० ॥ १० ॥ पछी बेठा सुधर्म स्वामी पाट, चारुइ संघ चरण सेवता ॥ ज्यारी पाळता अखंडित आण, सेवा करे देवी ने देवता ॥ गौतमने० ॥ ११ ॥ मुगते पहोत्या श्री महावीर, प्रभु सुख पाम्या छे शाश्वतां ॥ ऋषि रायचंदजी कहे एम, म्हारे अरिहंत वचननी आसता ॥

✽ मौन रही (पाठांतरे) मौन नही.

गौतमने० ॥ १२ ॥ इति. ॥

॥ ढाल ४ थी. ॥

श्री महावीर पहोत्या निर्वाण, गौतमस्वामीये वातज जाणी ॥ गुरांजी थें मने गोफे न राख्यो ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ मुगति जावणारो नाम न दाख्यो ॥ गूरांजी० ॥ २ ॥ हूं सघळा पेहलो हुवो थारो चेलो, इण अवसर आघो किम मेल्यो ॥ गूरांजी० ॥ ३ ॥ प्रभु तुम चरणे म्हारो चित्त लाग्यो, पण थें मुने मेल दियो आगो ॥ गूरांजी० ॥ ४ ॥ मुने दरशन आपरो लागतो प्यारो, आप पहोत्या निर्वाण मुने मेल न्यारो ॥ गूरांजी० ॥ ५ ॥ आपे तो मुजशुं अंतर राख्यो, पिण मे म्हारो मनरो दरद न दाख्यो ॥ गूरांजी० ॥ ६ ॥ हुं आफो मांडीने न झालत पल्लो, पण साहिब काम कियो तुमे भल्लो ॥ गूरांजी० ॥ ७ ॥ हुं तुमने अंतराय न देतो, मुगतिमे जग्या वहेंची न लेतो ॥ गुरांजी ॥ ८ ॥ हुं संकडाइ न करतो कांइ, आप साथे हुं मोक्षमे आइ ॥ गूरांजी० ॥ ९ ॥ अव हुं पुछा करशुं किण आगे, प्रभु, म्हारो मन एक थाराशुंज लागे ॥ गूरांजी० ॥ १० ॥ म्हारो

सांसो कहो कुण टाळे, आप विना पाखंडीना मद कुण गाळे ॥ गूरांजी० ॥ ११ ॥ हुंतो चौदे पूरवने चौनाणी, पिण मोहनी कर्मे लपेटचो आणी ॥ गूरांजी० ॥ १२ ॥ इसा गौतमस्वामीये किया विलपात, ए मोहनी कर्मनी अचरिज वात ॥ गूरांजी ॥ १३ ॥ हवे मोहनी कर्म दूरे टाळी, गौतमस्वामीये सुरति संभाळी ॥ वीतराग राग द्वेषशुं वीत्या. ॥ १४ ॥ ए आंकणी ॥ म्हारा चित्तमां आइ गइ चित्ता ॥ वीतराग० ॥ १५ ॥ तिणि वेळा निर्मळ ध्यानज ध्यायो, केवळ ज्ञान गौतमस्वामिये पायो ॥ वीतराग० ॥ १६ ॥ बार वरस रह्या केवळज्ञानी, वात जाणुं कांइ नवि रही छानी ॥ वीतराग० ॥ १७ ॥ गौतमे पण कियो मुगतिमे वासो, संसारनो सर्व देखे तमासो ॥ वीतराग० ॥ १८ ॥ जेणि राते मुगति गया वर्द्धमान, इंद्रभूतिने उपन्युं केवळ ज्ञान ॥ वीतराग० ॥ १९ ॥ तिण दिन थी ए वाजी दीवाली, महोटो दिन ए मंगळ माळी ॥ वीतराग० ॥ २० ॥ रात दीवालीनो शियल थे पाळो, वली रात्रिभोजन करवो टालो ॥ वीतराग० ॥ २१ ॥ ऋषि रायचंद कहे सुणो हो सुज्ञानी, दया रुप दीवाली थे लेज्यो मानी ॥ वीतराग० ॥ २२ ॥

॥ कलश. ॥ श्री शासन नायक, सुगति दायक, दया मारग अजुआलियो ॥ श्री गौतमस्वामी, सुगति गामी, कियो चित्त वल्लभ चोढालियो ॥ २३ ॥ संवत अढारे गुणचालीशे, नागोर चोमासो निर्मल मने ॥ पूज्य जेमलजी प्रसादे, संपूर्ण कियो दीवाली दिने ॥ २४ ॥ इति समाप्तम् ॥

अथ श्री गौतम स्वामीनो छंद.

वीरजिणेशर केरो शिष्य, गौतम नाम जपो निशदिश ॥ जो कीजे गौतमनुं ध्यान, तो घर विलशे नवे निधान ॥ १ ॥ गौतम नामे गिरिवर चढे, मनवंछित हेला संपडे ॥ गौतम नामे नावे रोग, गौतम नामे सर्व संजोग ॥ २ ॥ जे वैरी विरुआ वंकडा, तस नामे नावे ढुंकडा ॥ भूत प्रेत नवि मंडे प्राण, ते गौतमना करुं वखाण ॥ ३ ॥ गौतम नामे निर्मल काय, गौतम नामे वाधे आय ॥ गौतम जिन सासन शणगार, गौतम नामे जय जयकार ॥ ४ ॥ शालि दाळ सुरहा घृत गोळ, मनवंछित कापड तंबोल ॥ घर सुघरणी निर्मल चित्त, गौतम नामे पुत्र विनीत ॥ ५ ॥ गौतम उग्यो अविचल भाण, गौतम नाम जपो जग जाण ॥ म्होटां मंदिर मेरु समान, गौतम नामे सफल

विहाण ॥ ६ ॥ घर मयंग घोमानी जोम, वारु पहोचे वंछित कोम ॥ महियल माने म्होटा राय, जो तुठे गौतमना पाय ॥ ७ ॥ गौतम प्रणम्या पातक टले, उत्तम नरनो संगत मले ॥ गौतम नामे निर्मल ज्ञान, गौतम नामे वाधे वान ॥ ८ ॥ पुण्यवंत अवधारो सहु, गुरु गौतमना गुण छे बहु ॥ कहे लावण्य समय कर जोम, गौतम तूठे संपति कोम ॥ ए ॥ इति ॥

अथ श्री महावीर स्वामीनो छंद.

श्री सिद्धारथ कुळ शणगार, त्रिशला देवी सुत जग आधार ॥ शोभे सुंदर सोवन वान, शरण तमारुं श्री वर्द्धमान ॥ १ ॥ तुम नामे लहिये संपदा, तुम नामे मन वंछित मुदा ॥ तुम नामे लहिये सनमान शरण० ॥ २ ॥ दुर्जन दुष्ट वैरी विकराल, तुम नामे नासे ततकाल ॥ तुम नामे दिन दिन कल्याण, शरण० ॥ ३ ॥ तुम नामे नावे आपदा, भूत प्रेत व्यंतर नहि कदा ॥ रोग शोग चिंता नवि जाण, शरण० ॥ ४ ॥ ग्रहादिक पीमा नवि करे, नाम तमारु जे अनुसरे ॥ धर्मसिंह मुनी भाव प्रधान, शरण० ॥ ५ ॥ इति ॥

शुद्धिपत्र.

पानुं	लीटी	अशुद्ध.	शुद्ध.
२	१६	नमंसामि	नमस्सामि
२	१७	मथेणं	मत्थएण
४	४	ठाणाउ	ठाणाउ
४	५	जीवियाउ	जीवियाउ
७	४	करेमि	*
१३	१७	न्नत	न्नंते
१३	१७	सावज्जं	सावज्ज
१५	१२	धम्मदेसियाणं	धम्मदेसयाणं
१५	१४	पइठा	पइठाणं
१६	१६	बोहियाणं	बोहयाणं
१६	२	मपुणराविति	मपुणरावित्तिं
१९	४	जाणवा	जाणियव्वा
१९	१	सामायक	सामायिक
१९	४	नसमायेरेवा	न समायरियवा
१९	७	सामाइयससइ	सामाइयस्स सइ

* करेमि शब्द कोइ स्थळे कहेवाय छे ने कोइ स्थळे नथी कहेवातो. ☞ जे भुल एक वखत सुधारेली भुल बीजी वखत आवे तो सुधारी लेवी.

पानुं	लीटी	अशुद्ध.	शुद्ध.
१ए	८	अणवठियसइ	अणवठियस्स
२०	१	किच्चयं	किट्टियं
२२	१०	कामस्स	कामाणं
२३	११	अन्नणं	अन्नणु
२३	१२	ग्यान	ज्ञान
२३	१४	काउस्सग्ग	काउस्सग्गं
२५	१	पाउग्गो	प्पउग्गो
२५	३	पंचन्हं	पंचन्ह
२५	४	सिखावयाणं	सिखावयाणं
२७	१४	पनंते	पन्नत्ते
२८	४	असझाये	असझाइये
२८	५	ग्यान	ज्ञान
२८	६	ग्यानवंत	ज्ञानवंत
२८	१३	परसंसा	प्पसंसा
२८	१५	वेरमणं व्रतना	वेरमण व्रतना
२ए	५	सदारमंतन्नेय	सदारमंतन्नेए
२ए	६	मोसोवएशे	मोसोवएसे
२ए	८	तक्करपउगे	तक्करप्पउगे

पानुं	लीटी	अशुद्ध.	शुद्ध.
३०	१	पमाणाइक्कम्मे	प्पमाणाइकम्मे
३०	६	उद्दिट्ठि	उद्दिसि
३०	७	सयंतरवाए	सइअंतरवाए
३०	ए	ओयणा असमणो वासअणे	ओयणा उयसमणो वासएण
३०	१४	कमदाणाइ	कमादाणाइ
३१	८	सजुता हिगरणं	संजुता हिगरणे
३१	१३	सामाइयस्स	सामाइयस्सइ
३१	१३	अकरणियाए	अकरणयाए
३२	१	वाइ, इ,	वाए, वाए
३२	४	अप्पमिलेहियं	अप्पमिलेहिय
३२	४	दुप्पमिलेहियं	दुप्पमिलेहिय
३२	५	सज्जा	सिज्जा
३२	६	अप्पमजियं, दुप्प मज्जिय.	अप्पमज्जिय, दुप्प मज्जिय.
३२	११	निखिवणिया	निखिवणया
३२	१२	पेहणिया	पेहणया
३२	१६	इहलोगे, परलोगे	इहलोगा, परलोगा

पानुं	लीटी	अशुद्ध.	शुद्ध.
३३	६	पैशुन्य	पिशुन
३३	७	माया मोसो	माया मृषा
३३	८	मिथ्या दंसणशल्य	मिथ्या दर्शन शल्य
३४	१२	हो	अहो
३५	१३	मि	मियं
४०	१४	अरिहंता, सिद्धा	अरिहंत, सिद्ध
४०	१६	पणत्तं धम्मं	पणत्त धम्म
४३	ए	असझाये	असझाइये
४७	१६	पइआला	पयाला
५१	१२	लेवाना	ना
५५	१५	मात्रुं	नातरुं
६१	३-४	ज्ञखणिया	ज्ञखणया
६२	८	गहणानी	घरेणानो
६६	४	अवज्ञाणाइचरियं	अवज्ञाणाचरियं
६६	५	पावकम्मोवएसं	पावकम्मोवएस
६७	५	सेववा	सेववाना
६ए	१०	देशावगाशिक	दिशावकाशिक
७४	१४	पधारीन	पधारीने

सम्यक्त्व. धर्मनो दरवाजो.	०–६
चौवीध बोध संग्रह. पाना रुपे.	०–६
श्री दशवैकालीकनां छुटक अध्ययनो.	०–२
श्री जैनव्रत शीक्षापत्री.	०–२॥
श्री सामायीकसुत्र अने आनुपूर्वि. आवृती पांचमी.	०–०॥
श्री पंचपदानुपूर्वि. आवृती त्रीजी.	०–१
श्री नवतत्वना प्रश्नोत्तर.	२–०
अढी द्वीपना नकशानी हकीकत.	२–०
श्री परदेशी राजानो रास.	०–४
श्री रात्रीभोजन परिहारक रास.	०–३
धर्मबुधी मंत्री ने पापबुधी राजानो रास.	०–३
अंजना सतीनो रास.	०–२
देवकीजीना खटपुत्रनो रास.	०–२
लीलावती राणी ने सुमतीवीलास शेठनो रास.	०–२
नारकीना चीत्रनी मोटी बुक.	१–०
नारकीनां चीत्रनी नानी बुक.	०–८
ज्ञानबाजी. रंगीन कपडा सहितनी.	०–६
अढीद्वीपनो नकशो. रंगीन कपडा सहीत.	०–६
जंबुद्वीपनो नकशो. रंगीन कपडा सहीत.	०–६
शीलोपदेशमाला. भाषान्तर अनेक कथाओ सहित.	२–१२
श्री ऋषीमंडल. भाषान्तर. अनेक कथाओ सहित.	२–१२
श्री सुलसा चरीत्र. भाषान्तर कथाओ स. पाकु पुंठु.	१–२

श्री जैनधर्म संबंधी छापेलां पुस्तको.

(देवनागरी लीपिमां छापेलां).	रू. आ.
आचारंग सूत्र. मुळ साथे भाषांतर.	४—०
उपदेशमाळा. जेना रू. ३॥ हता तेना.	२—०
वर्द्धमान देशना भाषांतर.	२—८
जैन तत्वादर्श. आत्मारामजी कृत.	४—०
वैराग्यकल्पलता.	३—०
कल्पसुत्र. सुखबोधीकानुं भाषांतर.	२—८
दशवैकालिक सुत्र. आवृत्ती बीजी.	२—४
वैराग्यशतक भाषांतर. आवृत्ती त्रीजी	१—४
श्री श्रीपाल राजानो रास.	२—४
मोक्षमाळा आवृत्ती त्रीजी.	०—१२
बारव्रत आदरवानी टीप. घणाज खुलासा साथे.	०—१०
श्री महावीर स्तुति.	०—४
श्री गुणवर्माचरीत्र.	१—८
श्री जैनतत्वशोधक ग्रंथ.	१—०
जैन पाठमाला. भाग १ लो.	०—६
श्री बृहदालोयणा. आवृत्ती त्रीजी.	०—२
श्री नित्य नियमरी पोथी. आवृत्ती दशमी.	०—२
श्री सामायिक प्रतिक्रमण सुत्र. अर्थ साथे. नवीन आवृत्ती.	०—८
श्री सामायिक प्रतिक्रमण सूत्र. आवृत्ती त्रीजी.	०—[illegible]
प्रकरण संग्रह. चोवीस बोलनो थोकडो.	१—[illegible]

सम्यकत्व. धर्मनो दरवाजो.	०–६
चौवीश बोध संग्रह. पाना रूपे.	०–६
श्री दशवैकालीकनां छुटक अध्ययनो.	०–२
श्री जैनव्रत शीक्षापत्री.	०–२॥
श्री सामायीकसुत्र अने आनुपूर्वि. आवृत्ती पांचमी.	०–०॥
श्री पंचपदानुपूर्वि. आवृती त्रीजी.	०–१
श्री नवतत्वना प्रश्नोत्तर.	२–०
अढी द्वीपना नकशानी हकीकत.	२–०
श्री परदेशी राजानो रास.	०–४
श्री रात्रीभोजन परिहारक रास.	०–३
धर्मबुधी मंत्री ने पापबुधी राजानो रास.	०–३
अंजना सतीनो रास.	०–२
देवकीजीना खटपुत्रनो रास.	०–२
लीलावती राणी ने सुमतीवीलास शेठनो रास.	०–२
नारकीना चीत्रनी मोटी बुक.	१–०
नारकीनां चीत्रनी नानी बुक.	०–८
ज्ञानबाजी. रंगीन कपडा मढितनी.	०–३
अढीद्वीपनो नकशो. रंगीन कपडा मढीन.	०–६

पर्युसणपर्वनी कथाओ.	१—८
नवतत्व मकरण मूळ.	०—१२
धर्म तत्व संग्रह. मुनश्री अमुलख ऋषिजीनो बनावेल.	१—०
कर्म विपाकनो रास.	०—२
श्री जसराज कृत बावनी.	०—०॥
श्री केशवकृत बावनी.	०—०॥
मनहरमाला भाग १ लो. अफीणना अवगुणने विषे.	०—०॥
मनहरमाला भाग २ जो. नठारी नारी व्यभिचार विषे.	०—०॥
मनहरमाला भाग ३ जो. पतीव्रता नारी अने विधि विषे.	०—०॥
मनहरमाला भाग ४ थो. लोभीना लक्षण अने नादान विषे.	०—०॥
मनहरमाला भाग ५ मो. उपदेश अने अनुभव विषे.	०—०॥
सज्जन छत्रीशी.	०—०॥
सबंध वहोतेरी. अढार नातरानो संबंध.	०—१॥
नवस्मरण मुळ पाठ. मोटा अक्षरना.	०—४
नवस्मरण मूळ पाठ. नाना अक्षरना.	०—२
जीव विचार.	०—४
योग शास्त्रनुं गुजराती भाषान्तर.	३—८
विवेक विलास. भाषान्तर जीनदत्त सूरिकृत.	२—०
कमलप्रभा. महानिशिथ्यना पांचमा अध्ययननुं भाषान्तर	०—५
कर्पुरप्रकर. भाषान्तर वणुंज सरस वांचवा लायक.	०—१०

ए वीगेरे तमाम जातनां पुस्तको मळे छे.

ली. बालाभाइ छगनलाल शाह.

टे. कीकाभट्टनी पोळ, मु. अमदावाद.